

Rauma-Lieto voimajohtolinjan muinaisjäännösinventointi 2011.

12.4.12

Antti Bilund

**Timo Sepänmaa
Timo Jussila**

Kustantaja: Fingrid Oyj

Sisältö:

Perustiedot	2
Inventointi	2
Yleiskartta ja kohdeluettelo	4
Rauma-Lieto voimajohtolinjaus ja tarkastetut kohteet	6
RAUMA 177 VAHAMAAAN SUO	7
RAUMA 146 KAILASUON KALLIO	10
RAUMA 178 KAILASUON KALLIO N	14
RAUMA 11 PAHARONKALLIO.....	18
RAUMA 12 KAITILA	22
LAITILA 38 ISOVUORI	28
LAITILA 55 NIITTYVAINIO 2	32
LAITILA 710 PERÄVAINIO	34
LAITILA 53 MYLLYTAHDON.....	37
LAITILA 54 MYLLYKORPI	39
LAITILA 506 HATUKSENKALLIO	40
MYNÄMÄKI 91 RANTANEN	44
MYNÄMÄKI 138 KOUHIMÄKI 1.....	46
MYNÄMÄKI 139 KOUHIMÄKI 2.....	48
MYNÄMÄKI 140 HAKAPELTO N.....	53
NOUSIAINEN 62 ORINIITTU.....	56
NOUSIAINEN 63 KALLUNEN.....	61
NOUSIAINEN 64 PAISTANOJA	63
NOUSIAINEN 535 MÄKI-JAAKKOLA	66
NOUSIAINEN 6 TAKAHAKA	69
NOUSIAINEN 587 JÄRÄISTEN ISONIITTU	73
RUSKO 540 VAHDON VANHAN KIRKON PAIKKA.....	74
TURKU 82 KOIVULEHTO	77
LIETO 35 KÄRKKÄNÄ.....	81
Rusko Isotalo löytöpaikka	83

Perustiedot

- Alue:** Voimajohtolinja Rauman sähköaseman eteläpuolelta Liedon sähköasemalle, Rauman, Laitilan, Mynämäen, Nousiaisten, Ruskon, Turun ja Liedon alueella.
- Tarkoitus:** Tarkistaa kattavasti muinaisjäännöksille sopivat maastot voimajohtolinjalla, sekä selvittää ulottuvatko linjan läheisyydessä olevat muinaisjäännökset linjalle ja jos niin miten ja missä määrin.
- Työaika:** Kenttätyöaika: lokakuu 2011.
- Kustantaja:** Fingrid Oyj
- Tekijät:** Mikroliitti Oy, Antti Bilund ja Timo Sepänmaa. Valmistelu ja raportin viimeistely T. Jussila.
- Tulokset:** Linjan välittömässä läheisyydessä tunnettiin ennestään 12 muinaisjäännöstä, joista vain yhden todettiin ulottuvan linjan alle. Löydettiin 12 uutta muinaisjäännöstä joista kahdeksan osuu aivan linjan alle.

Inventointi

Välille Rauman sähköasema – Liedon sähköasema suunnitellaan uutta voimajohtolinjaa. Uusi 400 kV voimajohtolinja tulee vanhan 110 kV linjan paikalle jolloin nykyinen johtoalue levenee n. 10 m tai vanhan 400 kV johdon rinnalle jolloin johtokäytävä levenee n. 30 m. Inventointi on osa

laajempaa voimajohtolinjojen inventointia joka käsittää linjat Rauma-Olkiluoto, Rauma-Forssa ja Rauma Ulvila. Museovirasto antoi hankkeesta lausunnon 30.6.2011 (dnro 208/304/2011) jossa edellytettiin muinaisjäännösinventoinnin suorittamista suunniteltavilla voimajohtolinjoilla. Fingrid Oyj tilasi kyseisen inventoinnin Mikroliitti Oy:ltä 6.9.2011. Käytännön syistä inventoinnin raportit on jaettu linjareittikohtaisiin osiin.

Inventoinnin maastotyö suoritettiin 5.10. – 28.11. välisenä aikana. Tämän raportin osuudella Rauma-Lieto maastotyöt suoritettiin lokakuun aikana. Osuuden maastotyöstä vastasi Antti Bilund apunaan Timo Sepänmaa. Raportin kohdekuvaukset ja kuvat ovat em. henkilöiden tekemiä. Inventoinnin valmistelutyön sekä raportin viimeistelyn teki Timo Jussila.

Maastotyö keskittyi voimajohtolinjalle ja sen välittömään läheisyyteen, linjalle ja n. 30-50 m etäisyydelle uudesta linjasta. Sen lisäksi tarkasteltiin laajemmin niitä maastoja jotka olivat voimajohtolinjan ja sen läheisyydessä (karkeasti 50- 500 m, maaston mukaan valiten) olevan tunnetun muinaisjäännöksen välillä. Tällaisilla alueilla selvitettiin ulottuuko tai voiko tunnettu muinaisjäännös ulottua voimajohtolinjalle. Voimajohtolinjan välittömässä läheisyydessä olevat tunnetut muinaisjäännökset tarkastettiin perusteellisesti ja selvitettiin inventoinnin menetelmillä (silmämääräinen havainnointi – maaperän ja topografian arviointi, satunnainen koekuopitus, paikoin tiheämpi lähes systemaattinen koekuopitus, metallinpaljastinharavointi, kairaus käsi-kairalla) muinaisjäännöksen suhde voimajohtolinjaan.

Koko linjan ala tarkastettiin tavalla tai toisella. Tasaiset peltoalueet, suot ja soiset tasaiset metsäalueet jäivät vähälle huomiolle – sellaisten maaston laatu todettiin, eikä niitä katsottu tarkemmin ellei ollut jotain erityistä syytä (ennakkotietoa). Maaston laatu ja potentiaalisuus erilaisille muinaisjäännöksille arvioitiin koko linjan mitalla paikan päällä. Jos maasto arvioitiin sellaiseksi, että sieltä voisi jotain olla löydettävissä se tarkastettiin vähintäänkin kävelemällä maastossa kokemuksen perusteella valittua reittiä, niin että hyväksi luokitelluissa maastoissa linjan ala voitiin havainnoida täysin kattavasti. Kokemuksen ja tietotaidon perusteella sopiviksi katsotuilla paikoilla tehtiin satunnaista koekuopitusta tai muuta silmänvaraista tarkempaa havainnointia. Inventoinnin metodi oli siis normaali, inventoijan kokemusta ja tietotaitoa älykkäästi ja täysimääräisesti hyväksikäyttävä, jolloin keskityttiin olennaiseen – siihen mistä voi jotain löytää ja mistä ei. Muinaisjäännöspaikoilla toimittiin sitten kaavamaisemmin mutta edelleen järkeä käyttäen.

Maastotyössä tarkemmin tarkastettiin 12 linjan välittömässä läheisyydessä sijaitsevaa ennestään tunnettua muinaisjäännöstä, sekä 12 nyt esiin tullutta, uutta kohdetta. Muita, linjasta etäämpänä sijaitsevia kohteita tarkastettiin tilanteen ja maaston mukaan ylimalkaisemmin, lähinnä arvioiden voiko ko. jäännös ulottua linjalle.

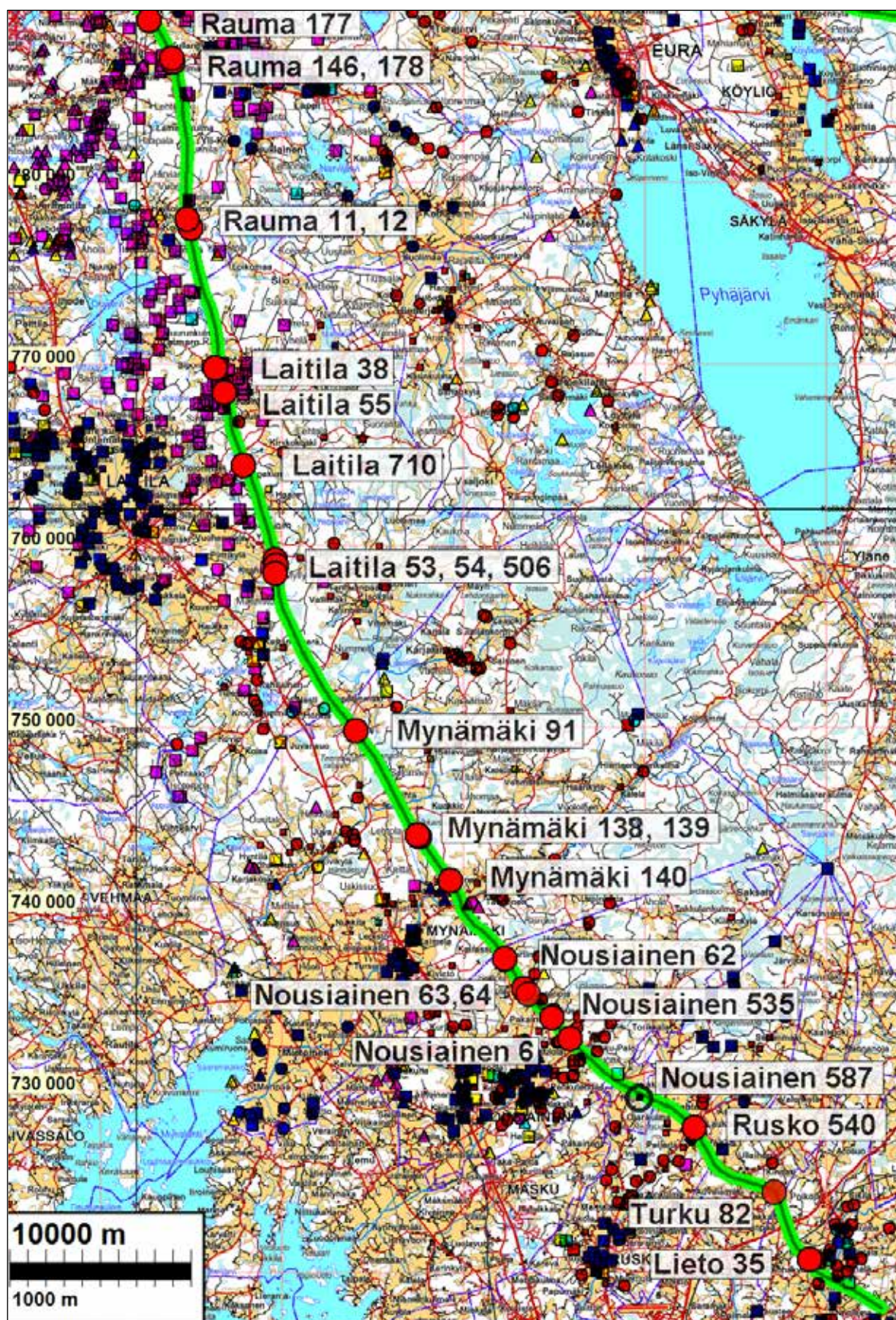
Inventoinnissa tarkasteltiin kaiken aikaisia ja –tyyppisiä muinaisjäännöksiä. Vanhojen kylätonttien sijaintia linjan tuntumassa tarkasteltiin 1700-luvun yleiskarttojen (1790 Kuninkaan tiekartasto Suomesta, ns. Hällströmin suomen karttakirja) sekä erityisesti 1800-luvun alkupuolen Pitäjänkarttojen perusteella, jotka yleensä hyvin vastaavat 1700-luvun lopun – 1800-luvun alun isojakokarttoja. Satunnaisesti tarkasteltiin myös maakirja- ja isojakokarttoja, mutta näistä ei ollut mitään mainittavaa apua. Voimajohtolinja kulkee lähes koko matkan syrjäseuduilla, jotka aina ovat olleet historiallisella ajalla syrjäseutuja, erityisesti Rauman ja Mynämäen välillä. Vasta siitä etelään, Nousiaisissa, Ruskossa ja Liedossa tulee vanhoja kyliä voimajohtolinjan ”näköetäisyydelle”, mutta edelleen selkeästi etäälle linjasta. Vanhat ryhmäkylät ovat usein edelleen asuttuja ja linja välttää muutenkin tiheimmin asutut paikat, tilakeskukset ja talot, kulkien maastossa jossa tuskin voi mitään historiallisen ajan asutuksen jäänteitä sijaita. Maastossa pyrittiin erityisesti arvioimaan ja tarkastelemaan historiallisen ajan asutuksen sijoittumista ja sellaisten jäänteitä.

Yleiskartta ja kohdeluettelo

Tarkemmin tarkastetut kohteet voimajohtolinjalla tai sen välittömässä läheisyydessä

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi	Mjtunnus
LAITILA	38	ISOVUORI	varhaismetalli- kautinen	hautaus	röykkiö	400010038
LAITILA	53	MYLLYTAHDON	varhaismetalli- kautinen	hautaus	röykkiö	uusi
LAITILA	54	MYLLYKORPI	varhaismetalli- kautinen	hautaus	röykkiö	uusi
LAITILA	55	NIITTYVAINIO 2	varhaismetalli- kautinen	hautaus	röykkiö	uusi
LAITILA	506	HATUKSENKALLIO	varhaismetalli- kautinen	hautaus	röykkiö	1000005556
LAITILA	710	PERÄVAINIO	ajoittamaton	hautaus	röykkiö	1000005470
LIETO	35	KÄRKKÄNÄ	kivikautinen	asuinpaikka		423010021
MYNÄMÄKI	91	RANTANEN	kivikautinen	löytö	löytö	1000015916
MYNÄMÄKI	138	KOUHIMÄKI 1	kivikautinen	löytö		uusi
MYNÄMÄKI	139	KOUHIMÄKI 2	ajoittamaton	kiviraken- teet	rakka- kuoppa	uusi
MYNÄMÄKI	140	HAKAPELTO N	kivikautinen	löytöpaikka		uusi
NOUSIAINEN	6	TAKAHAKA	kivikautinen	asuinpaikka		538010006
NOUSIAI- NEN	62	ORINIITTU	kivikautinen	asuinpaik- ka		uusi
NOUSIAI- NEN	63	KALLUNEN	historiallinen	kuva	kaiverrus	uusi
NOUSIAI- NEN	64	PAISTANOJA	rautakautinen	kuppikallio		uusi
NOUSIAINEN	535	MÄKI-JAAKKOLA	kivikautinen	asuinpaikka		1000001499
NOUSIAINEN	587	JÄRÄISTEN ISONIITTU	kivikautinen	löytöpaikka		1000014928
RAUMA	11	PAHARONKALLIO	varhaismetalli- kautinen	hautaus	röykkiö	266010011
RAUMA	12	KAITILA	varhaismetalli- kautinen	hautaus	röykkiö	266010012
RAUMA	146	KAILASUON KAL- LIO	varhaismetalli- kautinen	hautaus	röykkiöt	406010001
RAUMA	177	VAHAMAAN SUO	ajoittamaton	kivirakenne	aita?	uusi
RAUMA	178	KAILASSUON KALLIO N	varhaismetalli- kautinen	hautaus	röykkiö	uusi
RUSKO	540	VAHDON VANHAN KIRKON PAIKKA	historiallinen	kirkko	kirkon- paikka	1000011706
TURKU	82	KOIVULEHTO	kivikautinen	asuinp.		uusi

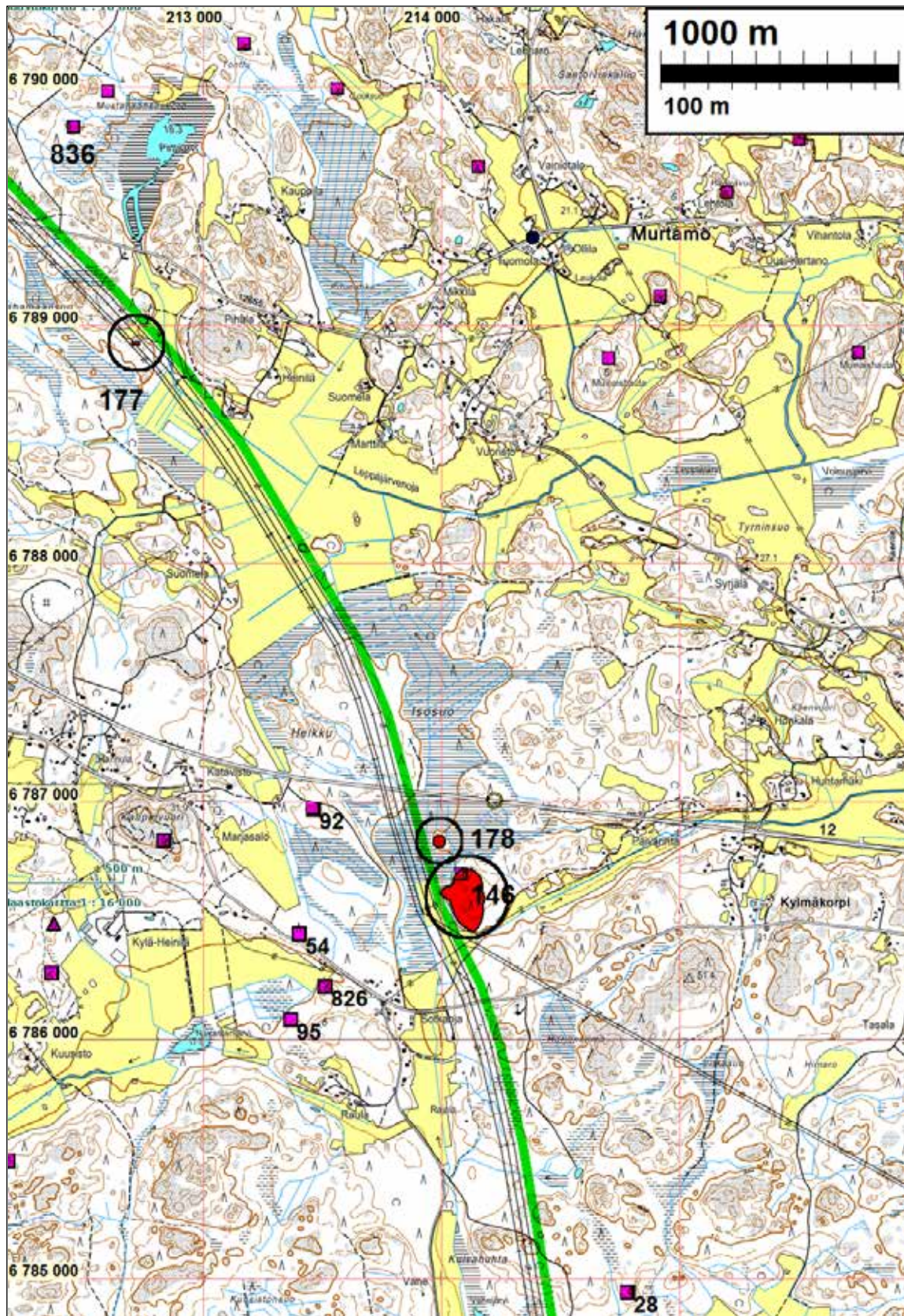
Suunnittelun voimajohtolinjan kohdalle osuvat paikat on paksunnettu. Muut paikat ovat linjan välittömässä läheisyydessä mutta inventoinnissa voitiin todeta että ne eivät linjalle ulotu. Nimi – sarakkeessa on linkki kohteen kuvaukseen.

Voimajohtolinja Rauman sähköaseman eteläpuolelta Liedon sähköasemalle (vihreä viiva). Alueen muinaisjännökset eri symbolein. Tarkastetut ja tarkemmin kuvatut muinaisjännökset merkitty punaisella pallolla, vieressä paikan tunnus tässä raportissa.

Rauma-Lieto voimajohtolinjaus ja tarkastetut kohteet

Kohteet alkaen Rauman sähköaseman eteläpuolelta Lietoon. Tarkemmin tarkastetut kohteet on ympyröity. Läheiset kohteet numeroitu, joista lista. Kohdenumerointi vain tätä inventointia ja raporttia varten laadittu. Uusi voimajohto vihreällä. Yleiskartat 1:25 000.

Kartalle merkityt linjan läheiset kohteet joita ei tarkastettu tarkemmin:

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
RAUMA	54	HARJU	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
RAUMA	92	MARJASALO	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
RAUMA	95	HONGISTO II	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
RAUMA	826	HONGISTO	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
RAUMA	836	MIKKILÄ 2	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö

Kohteet eivät ulotu voimajohtolinjan lähelle.

RAUMA 177 VAHAMAAN SUO

Mjtunnus:

Rauh.lk: 2

Ajoitus: ajoittamaton

Laji: kivirakenne: aita

Koordin: N: 6788 934 E: 212 727 Z: 21

X: 6780 247 Y: 1535 900

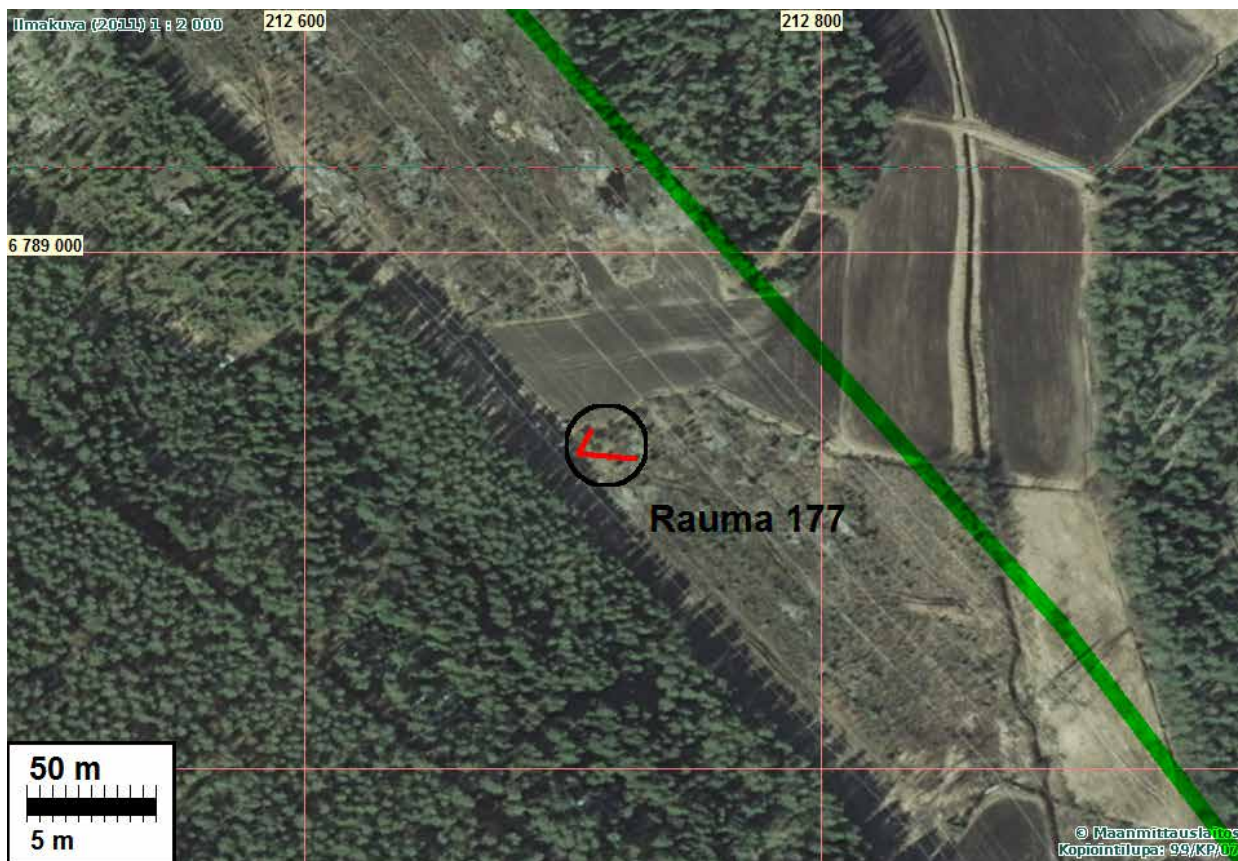
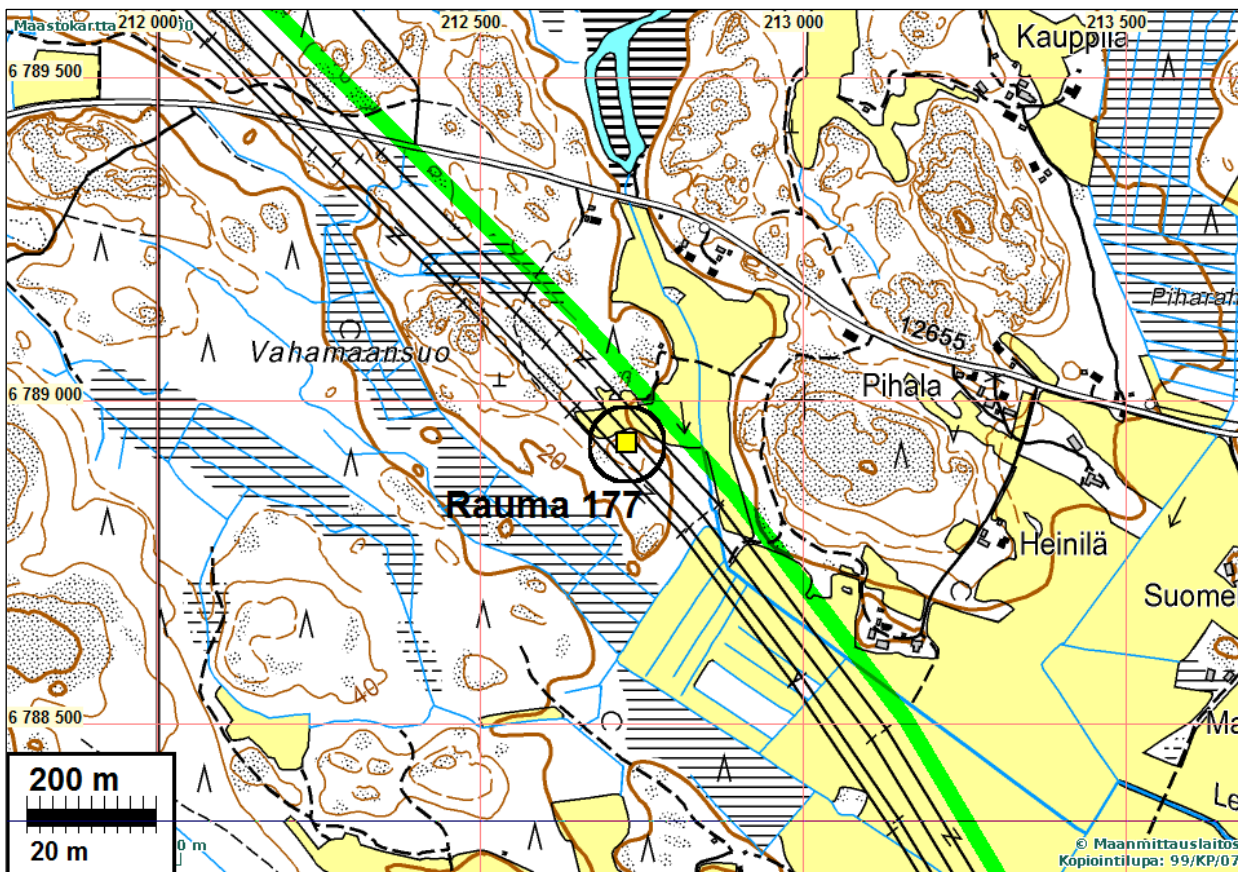
P: 6791 784 I: 3212 782

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Rauman kirkosta 8,1 km itään.

Huomiot: Bilund & Sepänmaa 2011: Kohde löytyi 25.10.2011 suunnitellun voimalinjan inventoinnissa. Suolta loivalle rinteelle nousevan peltokaistaleen eteläpuolella, matalalla, kumpareikkoisella avokallioalueella on aitamainen kivirakenne. Kiviaita alkaa läheltä pellon reunaa, kulkee noin 10 m etelään ja kääntyy siellä itään. Tämä aidan osa on hyvin ladottua, noin metrin levyistä ja enimmillään yhtä korkeaa. Itään jatkuva osa on katkelmallista, mutta näyttää jatkuvan noin 20-25 m. Itäpäästä pohjoiseen pellon reunaan päin näyttää olevan joitakin matalia, aitamaisia latomuksen pätkiä. Aidan sisään jäävä alue on likimain suorakulmainen. Se on samanlaista kalliomaastoa kuin muukin ympäristö, joten aidan rakentamisen syy ja ajoitus on epäselvä. Suunniteltu voimalinja kulkee nykyisten linjojen koillispuolella, joten sen vaikutus ei ulotu kohteeseen.

Kivirakennelmia kalliolla

Kivirakennelmia, aitaa, eri suunnista

RAUMA 146 KAILASUON KALLIO

Mjtunnus: 406010001

Rauh.lk: 1

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Laji: hautapaikat: hautaröykkiöt. Maarakenteet: kuopanteita, mahd. esihist. asuinpaikka

Koordin: N: 6786 611 E: 214 044 Z: 25

X: 6778 056 Y: 1537 423

P: 6789 460 I: 3214 099

Tutkijat: Volter Högman 1891 inventointi, Martti Linkola 1960 inventointi, Miikka Haimila 2002 inventointi, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Lapin kirkosta 7,3 km länteen

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Röykkiöt sijaitsevat noin 250 m Rauman rajasta itään ja Eura-Rauma -tieneteläpuolella. Röykkiö 1 on metsän ympäröimällä kalliolla joka viettää jyrkästi länteen kohti Isosuota. Röykkiö 2 on matalalla kalliolla hakkuuaukean reunassa. Röykkiö 1 on tehty 1-3 pään kokoisista kivistä ja se on pyöreä, halkaisijaltaan noin 7 metriä ja korkeudeltaan noin metrin. Röykkiö on osittain vahvan sammalen peitossa. Se on melko pahasti hajotettu, röykkiön keskellä on kaksi syvää kuoppaa. Keskellä kasvaa kuusi. Röykkiö 2 on edellisestä noin 190 metriä pohjoiskaakkoon. Se on osittain hajonnut, kokonaan sammalen peittämä ja noin pään kokoisista kivistä rakennettu. Kiveys on vahvempi luoteen puolella. Röykkiön halkaisija on 3 metriä ja korkeus noin 0,4 metriä. Tarkastuksen 2002 jälkeen tuli ilmi, että röykkiön 1 länsipuolella Isosuon laidassa saattaa olla vielä kolmas röykkiö. Paikkaa ei kuitenkaan ehditty tarkastaa uudestaan. Röykkiö 2:sta noin 400 metriä kaakkoon korkean kallion päällä on kivistä kasattu rajamerkki. Vuonna 1998 painetussa peruskartassa paikalle ei kuitenkaan ole merkitty tilusrajaa.

Bilund & Sepänmaa 2011:

Kohde tarkastettiin 16.10.2011 sen länsipuolelle suunnitellun voimalinjan inventoinnissa. Röykkiöiden 1 ja 2 todettiin olevan yleisesti aiemman kuvauksen mukaisessa kunnossa.

Röykkiölle 1 mitattiin koordinaatit: N 6786697 E 214087

Röykkiölle 2 mitattiin koordinaatit: N 6786496 E 214119

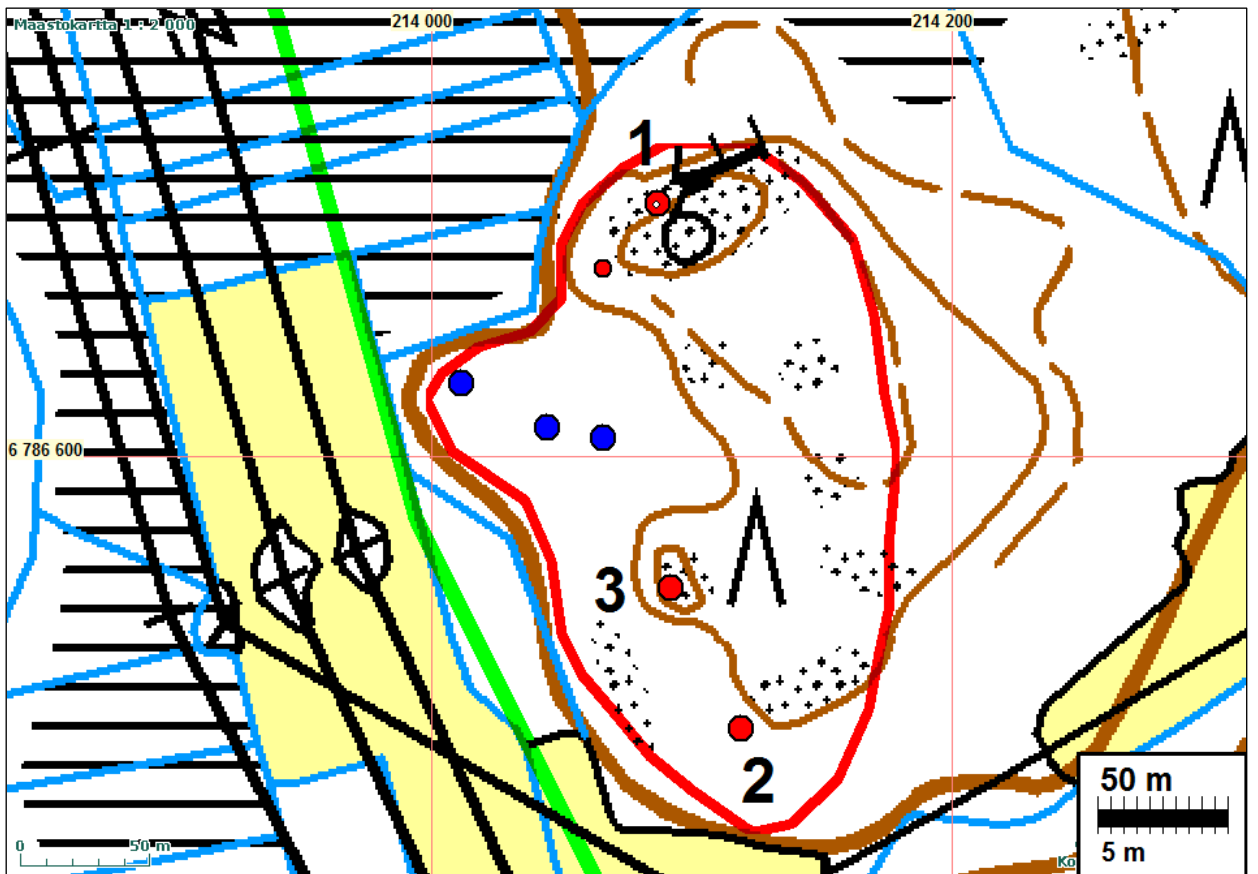
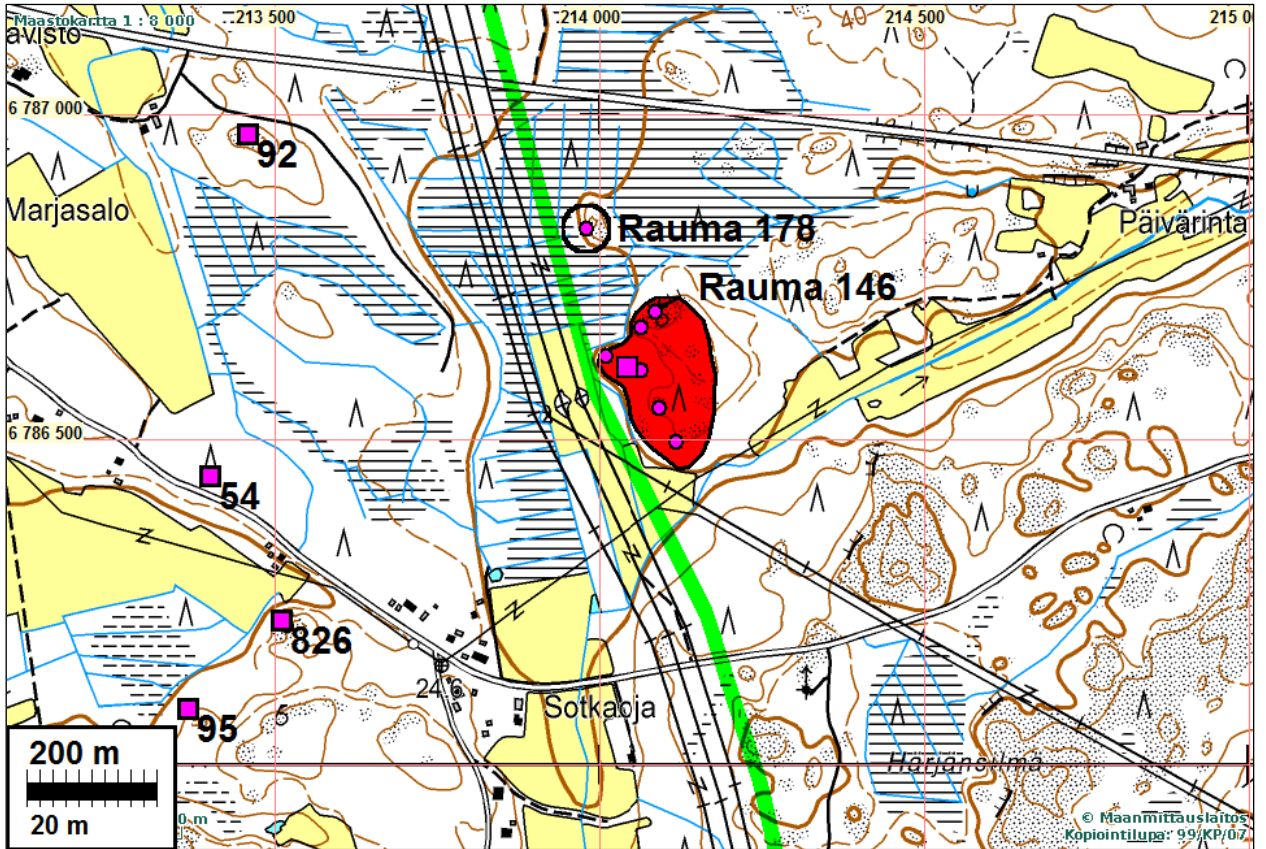
Aiemmin tunnettujen röykkiöiden väliseltä alueelta löytyi röykkiö 3, jonka sijainniksi mitattiin N 6786550 E 214092. Röykkiö sijaitsee korkean ja länsirinteeltään jyrkän silokalliokumpareen korkeimmalla huipulla. Huippu on pienialainen, ja arviolta 2-2,5 m läpimittainen röykkiö peittää siitä suuren osan. Röykkiössä kasvoi pieniä 0,5-2 m korkeita kuusia niin tiheässä, että kiveystä oli vaikea nähdä. Kiviä on yhdessä kerroksessa. Aiemman inventoinnin yhteydessä mainittua mahdollista röykkiötä röykkiöstä 1 länteen ei löytynyt mutta n 30 m siitä lounaaseen havaittiin jonkinlainen kiviasetelma.

Röykkiöiden lisäksi tarkastettiin näiden länsipuolista maastoa suon laitaan asti. Röykkiöiden 1 ja 3 välistä länsiluoteeseen ulkoneva niemeke on useita metrejä suon pinnan yläpuolelle nouseva loivapiirteinen harjanne. Maaperä on hiekkaista ja enimmäkseen vähäkivistä. Harjanteen laella havaittiin kolmessa kohtaa pyöreitä 2-3 m läpimittaisia ja noin 0,3-0,5 m syvyisiä heikosti kehävallillisia kuoppia. Niemekkeen tyvellä oli kaksi kuoppaa vierekkäin muutaman metrin päässä toisistaan: N 6786607 E 214066. Tästä noin 15 m länteen oli yksi kuoppa N 6786611 E 214044. Edellisestä noin 30 m länsiluoteeseen, harjanteen kärjen suohon laskevalla rinteellä oli vielä neljäs kuoppa N 6786628 E 214011. Kuoppia tai harjannetta ei tutkittu tarkemmin. Harjanne vaikuttaa hyvin sopivalta asuinpaikaksi, ja sitä täytyisi tutkia tarkemmin, mikäli maankäyttö uhkaa sitä. Suunnitelman mukaisesti nykyisten voimalinjojen itäpuolelle sijoitettuna uusi voimalinja sopii suolle eikä uhkaa harjanteella mahdollisesti olevia muinaisjäännöksiä. Ehdotetaan muinaisjäänösrajan ulottamista länteen em. harjanteen reunalle.

Röykkiöiden z n 30 kuopat n. 23.

Röykkiö 3

Röykkiö 3 kuusennäreiden alla kallionpyylällä.

Kuoppa harjanteen reunalla. Taustalla pelto, jonka laidalle uusi voimajohtolinja

Kuoppa

Röykkiö 1

Röykkiö 2

RAUMA 178 KAILASUON KALLIO N

Mjtunnus:

Rauh.lk: 2

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Laji: hautaus: röykkiö

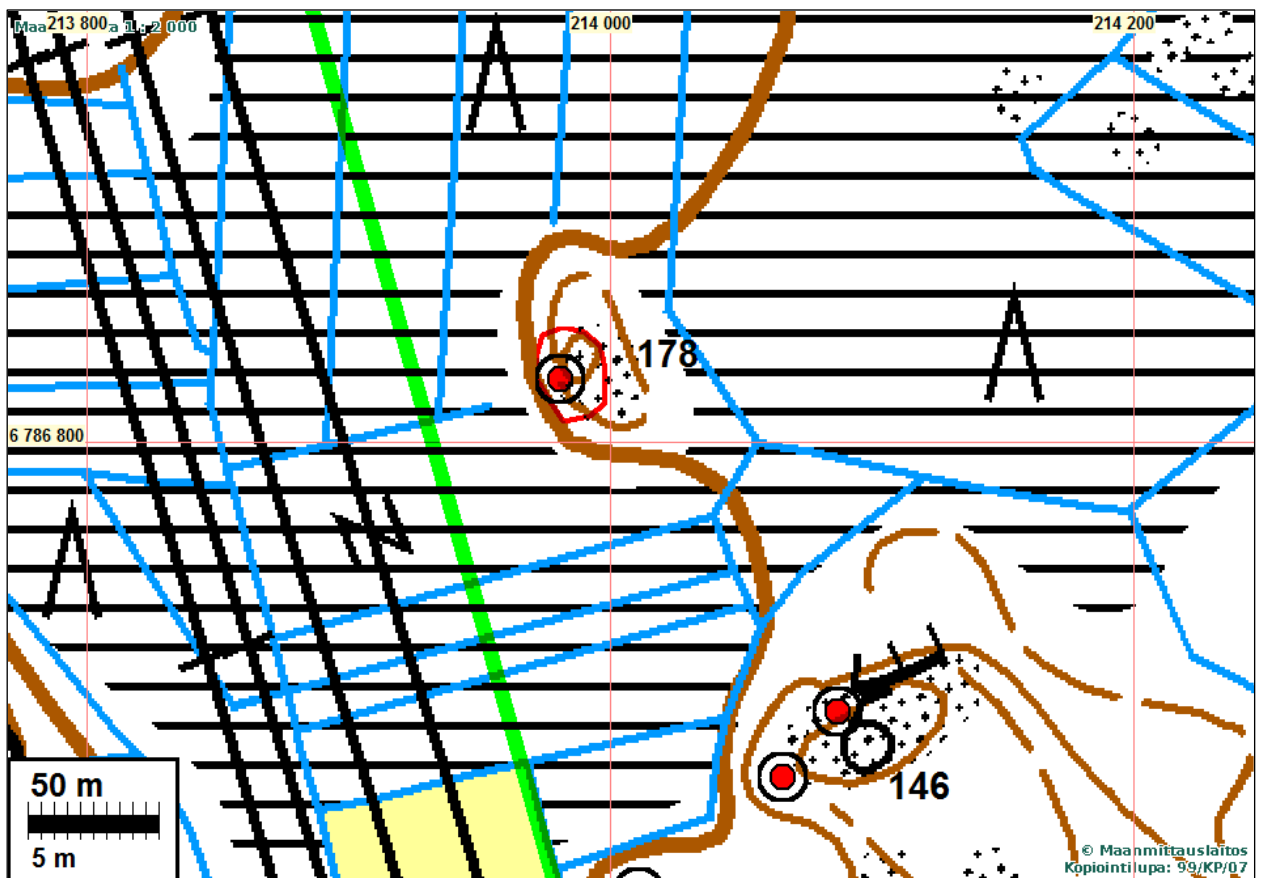
Koordin: N: 6786 824 E: 213 981
X: 6778 262 Y: 1537 341
P: 6789 673 I: 3214 036

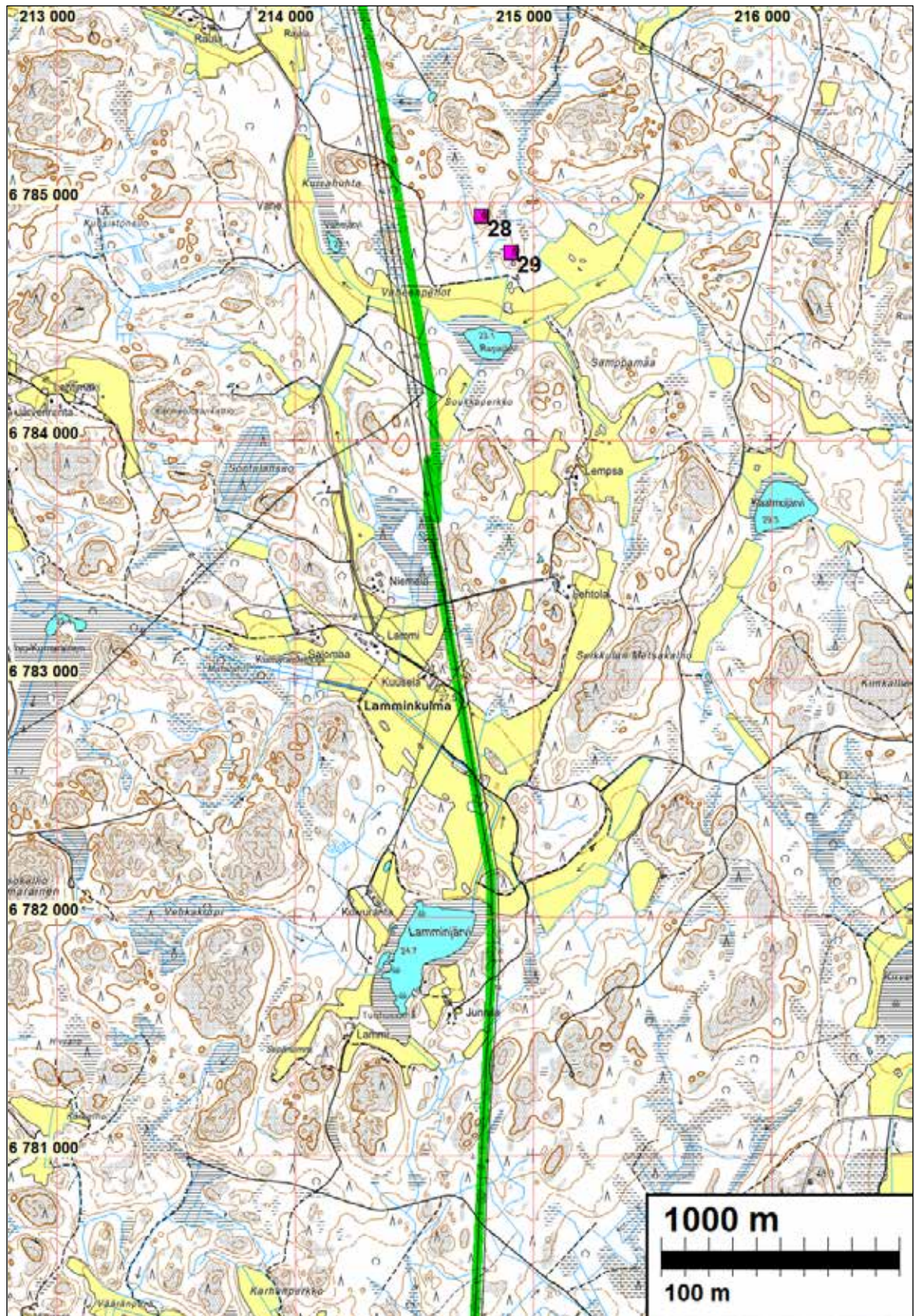
Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Rauman kirkosta 9,8 km itään.

Huomiot: Bilund & Sepänmaa 2011: Kohde löytyi 16.10.2011 sen länsipuolelle suunnitellun voimalinjan inventoinnissa. Se sijaitsee noin 60 m pitkässä ja 40 m leveässä kalliopohjaisessa saarekkeessa suolla Kailasuo kallion rökkiökohteen ja valtatie välissä. Paikalla havaittiin tasaisella kalliolla noin 3 m läpimittainen rökkiö. Se on rakennettu 15-30 cm läpimittaisista kivistä. Kiviä on ilmeisesti vain yhtenä tai kahdena kerroksena. Rökkiö on sammaloitunut, ja vaikuttaa aivan ehjältä. Se sijaitsee saarekkeen melko tasaisen laen länsireunalla. Aivan sen vierestä rinne laskee länteen noin metrin jyrkkänä kallioportaana ja sen alta melko jyrkkänä suohon asti. Suunniteltu voimalinja kulkee suolla muutamien kymmenien metrien päässä kohteesta länteen.

Kartta s. 12

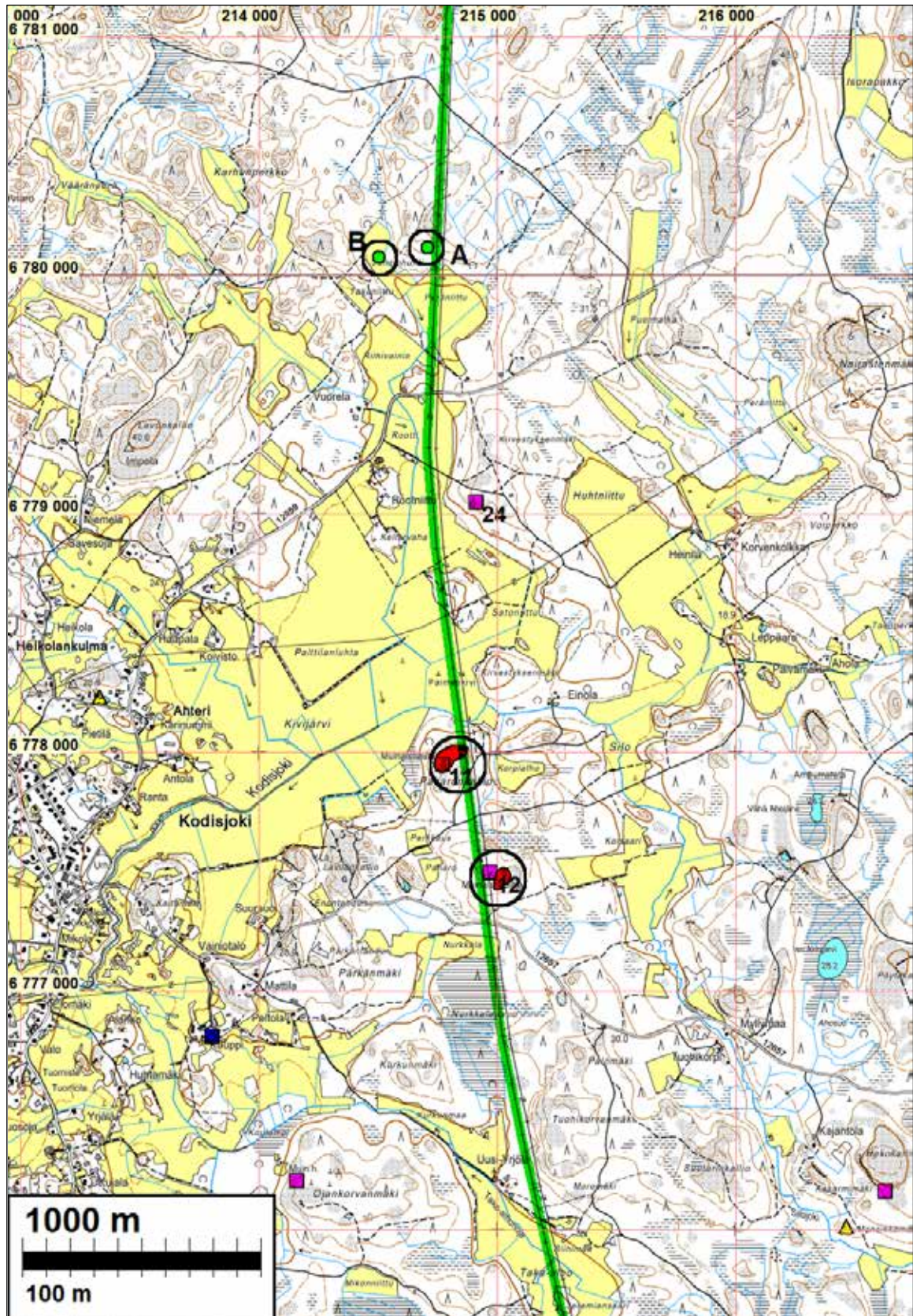

Kartalle merkityt linjan läheiset kohteet joita ei tarkastettu tarkemmin:

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
RAUMA	28	SIMULA I	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
RAUMA	29	SIMULA II	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö

Simulan muinaisjäännösten ja voimajohtolinjan välinen alue tutkittiin tarkoin. Muinaisjäännökset eivät ulotu lähelle voimajohtolinjaa. Kartan alueen kalliomäet käytiin läpi. Eteläosan laaja ja pie-
nipiirteinen alue vain kalliohuippujen osalta, muutoin maasto kehnoa.

A – Rajamerkki, edelleen käytössä tilarajojen kulmassa. Saattaa olla varsin nuori. Ei suojele kohde. N 6780133 E 214719.

B – **Junninhuhti.** Vasarakirveen löytöpaikka. Hämeen Museo 1204:19. Suoraselkäinen reikäkirves. Löytynyt v. 1922 Kodisjoen kylän Heinilän talon Junnihuhta nimisestä pellostä, peltoa raivattaessa. Lähimaasto erityisesti voimajohtolinjan suuntaan tarkastettiin havaitsematta kiinteää muinaisjäännöstä. Pellon keskipisteen koordin. N 6780068 E 214512. Löytöpaikka ei ole ennestään muinaisjäännösrekisterissä. Matti Huurre on vuoden 1963 Kodisjoen inventoinnissa (s. 19 ja 37-38) ilmeisesti lähinnä nimen Heinilä perusteella arvellut löytöpaikan sijaitsevan pari kilometriä tästä paikasta kaakkoon. Molemmat paikat ovat olleet samasta kantatilasta (Kodisjoki 3) erotettujen Heinilä-nimisten talojen maalla. Se talo, jonka maalla Junnihuhti sijaitsee, on myöhemmin hävinnyt. Junnihuhti nimeä ei esiinny Huurteen inventoinnin aikaisilla kartoilla, eikä hän ole sitä pystynyt paikallistamaan, koska vain arvelee esineen löytyneen joltakin toisen Heinilän talon pelloista.

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
RAUMA	24	KIRVESTYKSENMÄKI	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö

Paikkaa ei tarkemmin tarkastettu. Muinaisjäännös ei ulotu lähelle voimajohtolinjaa. Sen ja linjan välillä ei havaittu mitään muinaisjäännökseen viittaavaa.

RAUMA 11 PAHARONKALLIO

Mjtunnus: 266010011

Rauh.lk: 1

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6777 981 E: 214 798 Z: 27,5

X: 6769 535 Y: 1538 963

P: 6780 826 I: 3214 853

Tutkijat: Matti Huurre 1963 inventointi, Turun yliopisto 1985 inventointi, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Rauman kirkosta 15,5 km kaakkoon.

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Röykkiöt sijaitsevat kuivatun Kivijärven itäpuolella, Kodisjoesta 300 mitään laakean kallion länsiosassa. Paikalta on otettu rapakiveä. Röykkiö 1 on pyöreä, kraaterimainen. Sen koko on 9,5x9,5 m ja korkeus on 1,5 m. Edellisestä noin 5 m etelään on pyöreähkö, pohjoisosastaan epäsäännöllinen röykkiö 2. Sen halkaisija on 2 m. Edellisestä 35 m pohjoiseen on pyöreä röykkiö 3, jonka koko on 7,2x7,2 m ja korkeus 0,6 m. Röykkiötä on pengottu, mutta ei syvältä. Edellisestä 30 m koilliseen on hajanainen röykkiö 4. Sen koko on 10,8x7 m ja korkeus on 0,8 m. Pituussuunnassa on pitkä kuopanne. Eteläosassa näkyy suuria reunakiviä. Röykkiön koillispuolelta on otettu moroa. Edellisen vieressä on pyöreähkö, matala, kivikehä 5, jonka koko on 4x4 m. Röykkiöstä 4 noin 50 m itäkoilliseen, matalan notkon toisella puolella on pyöreä röykkiö 6, jonka koko on 5x5 m ja korkeus 0,4 m. Keskellä on pienen, noin 1x0,5 m arkun jäännökset. Turun yliopisto 1985: Luettelo Suomen rannikon hautaraunioista Karhunhammas 14. Matti Huurre 1963: Inventointikertomuksen kohteet 30-35 s. 20-21

Bilund & Sepänmaa 2011:

Inventoinnissa kohteen kuusi aiemmin tunnettua röykkiötä paikannettiin ja niiden sijainnit mitattiin GPS-laitteella. Röykkiöiden numerointi vastaa edellä olevaa muinaisjäännösrekisterin kuvauksen numerointia. Numerosarja Turun yliopiston perässä tarkoittaa TYA:n arkistossa säilytettävän hautaraunioprojektin rekisteröintilomakkeen numeroa:

röykkiö 1 (Huurre 30, Turun yliopisto 266-05-1201-3): N 6777959 E 214770

röykkiö 2 (Huurre 31, Turun yliopisto 266-03-0200-9): N 6777953 E 214759

röykkiö 3 (Huurre 32, Turun yliopisto 266-05-1202-4): N 6777980 E 214773

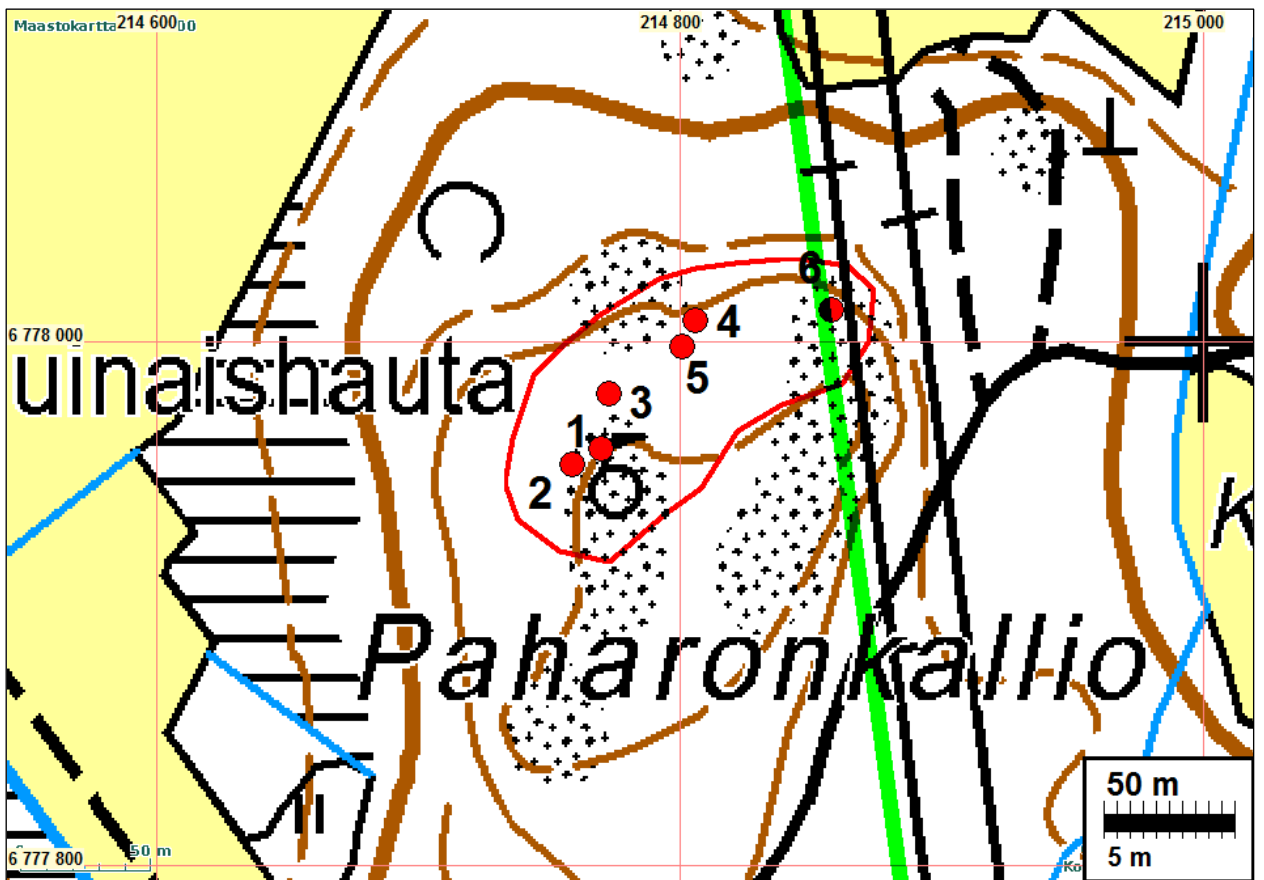
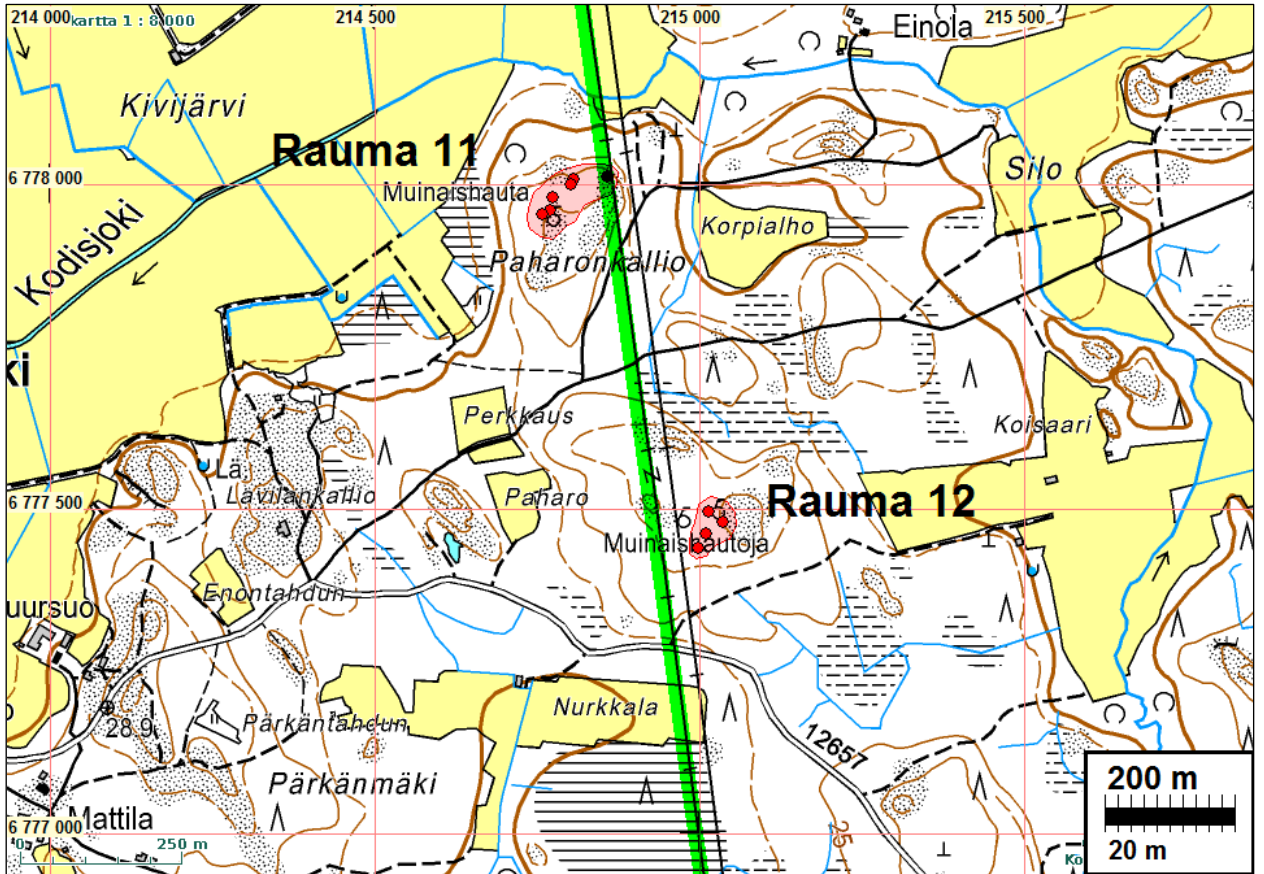
röykkiö 4 (Huurre 33, Turun yliopisto 266-05-1204-6): N 6778008 E 214806

röykkiö 5 (Huurre 34, Turun yliopisto 266-03-0300-0, myös lomake 266-05-1203-5 näyttää olevan tästä röykkiöstä): N 6777998 E 214801

röykkiö 6 (Huurre 35, Turun yliopiston rekisteröintilomaketta ei löytynyt): N 6778012 E 214858

Inventointihavaintojen mukaan röykkiöt vastaavat Huurteen ja yhtä puuttuvaa lomaketta lukuun ottamatta myös Turun yliopiston inventoinnin tietoja. Röykkiöt olivat inventoinneissa esitettyjen kuvausten mukaisessa kunnossa. Muinaisjäännösrekisterissä kohteen rajaus melko suppea ja näyttää sijoittuvan ainakin idässä liian etelään. GPS-paikannusten mukaan itäisemmät röykkiöt jäävät rajauksen pohjoispuolelle. Röykkiö numero 6 on nykyisen läntisemmän voimalinjan alla. Suunnittelun voimalinjan vaikutus ei ulotu muihin röykkiöihin .

Inventoinnissa tarkastettiin röykkiöiden ja pohjoispuolisen pellon välinen rinne idässä voimalinjalle asti. Etelässä tarkastettiin suunnitellun voimalinjan linjausta useita satoja metrejä röykkiöistä etelään. Näillä alueilla ei havaittu ennen tuntemattomia muinaisjäännöksiä.

Etualalla röykkiö1 ja taustalla röykkiö 2

Röykkiö 3 (yllä)

Röykkiö 5

Röykkiö 6 on kuvan keskellä, katajan vasemmalla puolella.

RAUMA 12 KAITILA

Mjtunnus: 266010012

Rauh.lk: 1

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6777 468 E: 215 028 Z: 27,5

X: 6769 046 Y: 1539 239

P: 6780 313 I: 3215 083

Tutkijat: Matti Huurre 1963 inventointi, Turun yliopisto 1985 inventointi, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Rauman kirkosta 15,9 km kaakkoon.

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Röykkiöt sijaitsevat Siloon vievän tiestä 200 m pohjoiseen kallion etelälaidalla, metsässä. Lätisemmän röykkiön koko on 3 x 3 m ja korkeus on 0,3 m. Edellisestä 25 m luoteeseen on matala röykkiö, jonka päällä on iso kivi. Röykkiön koko on 4 x 5 m ja korkeus on 0,4 m. Röykkiötä on hieman pengottu. Turun yliopisto 1985: Luettelo Suomen rannikon hautaraunioista Karhunhammas 14 Matti Huurre 1963: Inventointikertomuksen kohteet 40-41 s. 23

Bilund & Sepänmaa 2011:

Inventoinnissa kohdetta maastossa tarkastettaessa kahden aiemman inventoinnin ja muinaisjäännösrekisterin röykkiöitä koskevien tietojen yhdistäminen osoittautui vaikeaksi. Huurteen inventointikertomuksessa ei ole koordinaatteja, mutta hänen mukaansa röykkiö 2 (Huurre 41) on 25 m luoteeseen röykkiöstä 1 (Huurre 40). Turun yliopiston inventoinnin mukaan Huurteen numeroa 41 vastaava röykkiö (Turun yliopisto hautaraunio rekisteröintilomake 266-05-1101-2, TYA:n arkistossa) taas on noin 30 m koilliseen Huurteen röykkiöstä 40 (hautaraunio rekisteröintilomake 266-05-1001-1, olettaen, että tässä pohjoiskoordinaatissa oleva 200 m virhe on ainoa virhe eli sadat ja kymmenet metrit ovat oikein). Muinaisjäännösrekisterissä

ilmoitetaan vain läntisemmän rökkiön koordinaatit koko kohteen koordinaatteina, mutta ne osuvat Turun yliopiston kahden rökkiön koordinaattien puolivälistä hieman länteen. Tästä koordinaattisekaannuksesta ilmeisesti johtuu myös se, että edellä olevassa kuvaustekstissä kerrotaan ensin läntisemmästä rökkiöstä ja sen jälkeen siitä luoteeseen olevasta rökkiöstä. Muinaisjäännösrekisterin karttaan merkitty kohteen noin sadan metrin pituinen aluerajaus (ja maastokarttaan noin 50 m päähän toisistaan merkityt kaksi muinaisjäännösmerkkiä) eivät myöskään vastaa Huurteen alkuperäisiä tietoja, joiden mukaan rökkiöiden välinen etäisyys on 25 m.

Maastossa Huurteen alkuperäistä kuvausta mielestäni vastaavat rökkiöt löytyivät hieman idempää metsästä ja niiden koordinaatit GPS-laitteella mitattuna olivat:

rökkiö 1 (Hurre 40): N 6777478 E 215036

rökkiö 2 (Hurre 41): N 6777495 E 215014

Sekä rökkiöiden yksityiskohdat että niiden keskinäinen sijainti vastaavat Huurteen kuvausta.

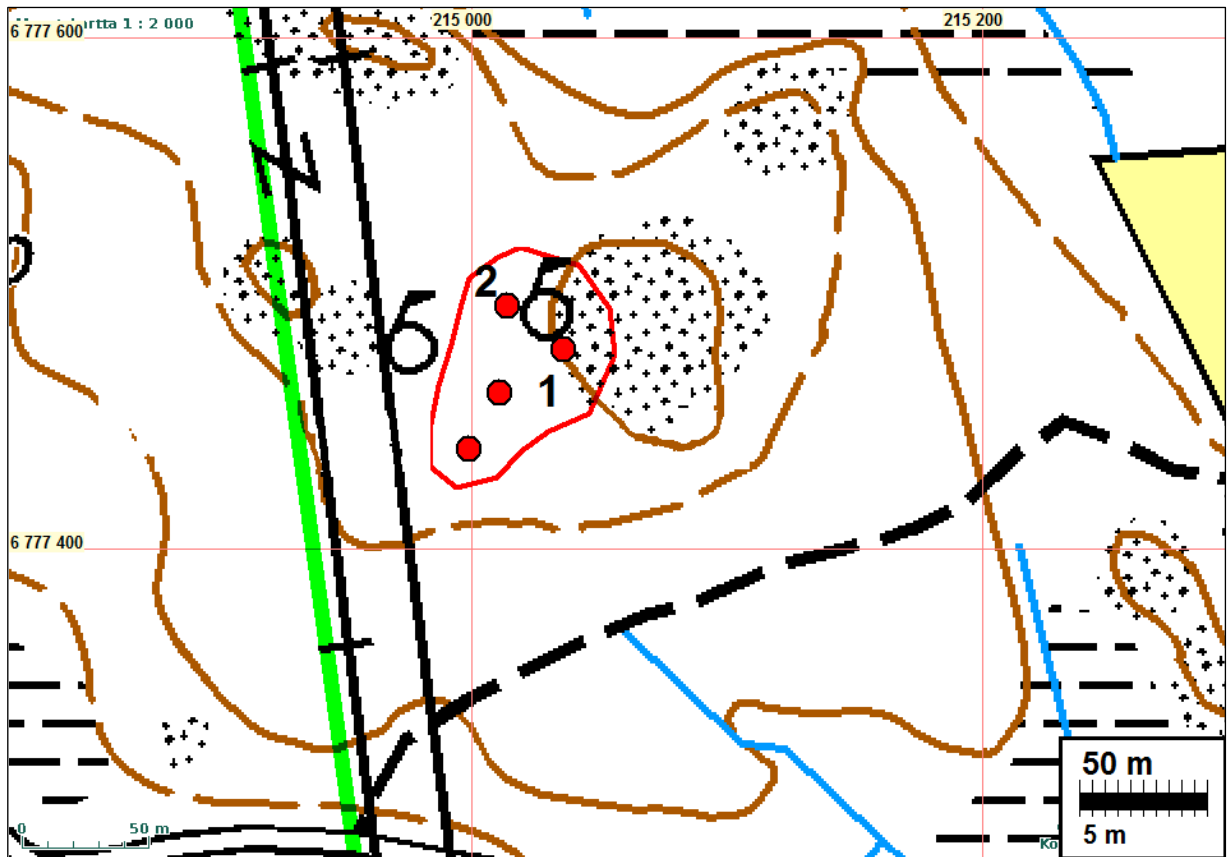
Sillä alueella, voimalinja-aukean itäreunan tienoilla, johon muinaisjäännösrekisterissä mainittu läntisemmän rökkiön koordinaattipiste ja Turun yliopiston inventoinnissa ilmoitetut koordinaattipisteet ($x = 6769\ 06$, $y = 539\ 18$ ja $x = 6769\ 08$, $y = 539\ 20$) osuvat, en havainnut mitään rökkiöitä. Sen sijaan noin 50 m etelämpänä voimalinja-aukean itäreunan lähellä metsässä oli kaksi muutaman metrin pituista epämääräistä rökkiötä tai rökkiömäistä muodostumaa kalliopaljastumien kyljessä (N 6777439 E 214999, N 6777461 E 215011). Näistä itään ja rökkiöistä 1 ja 2 etelään tasaisen loivasti laskevassa rinteessä näytti olevan paikoin korkeuskäyriä vastaan kohtisuoria kiviä vyöhykkeitä tai matalia valleja. Nämä muodostumat saattaisivat olla viljelysmaan raivauksessa syntyneitä, mutta varmana tätä ei voi pitää, sillä muodostumat olivat kuitenkin melko epämääräisiä.

Kaikki edellä mainitut havainnot muinaisjäännöksistä koskevat nykyisen voimalinjan itäpuolta. Inventoinnissa tarkastettiin myös nykyisen voimalinjan länsireunaa seuraavaa suunniteltua uutta linjaa kohteesta noin 200 m etelään suon laitaan asti ja useita satoja metrejä pohjoiseen. Tällä alueella ei havaittu mitään muinaisjäännöksiin viittaavaa.

Kartta s. 20

Rökkiö 1 lännestä

Röykkiö 1 idästä

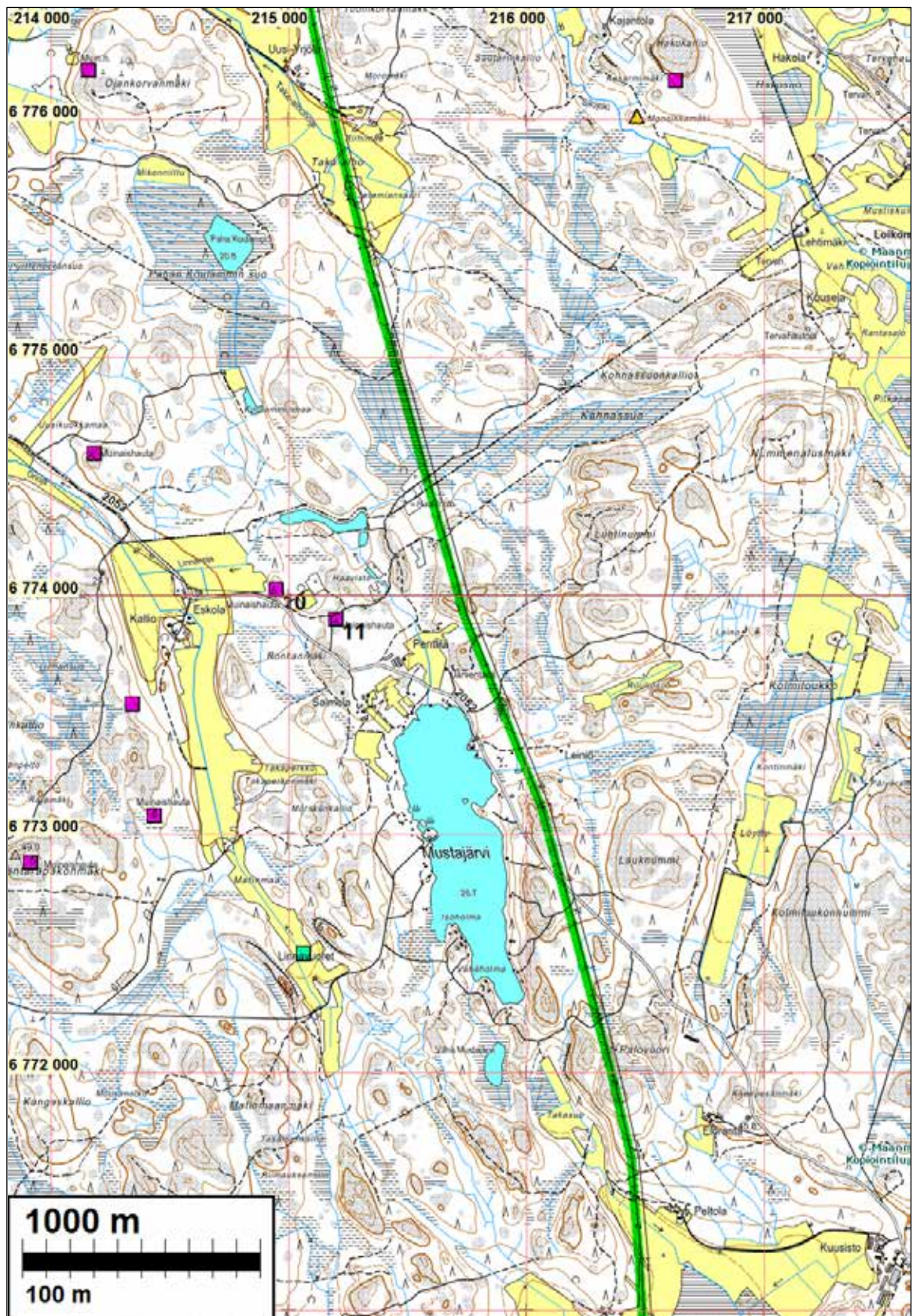
Röykkiö 2 lounaasta

Röykkiö 2 luoteesta

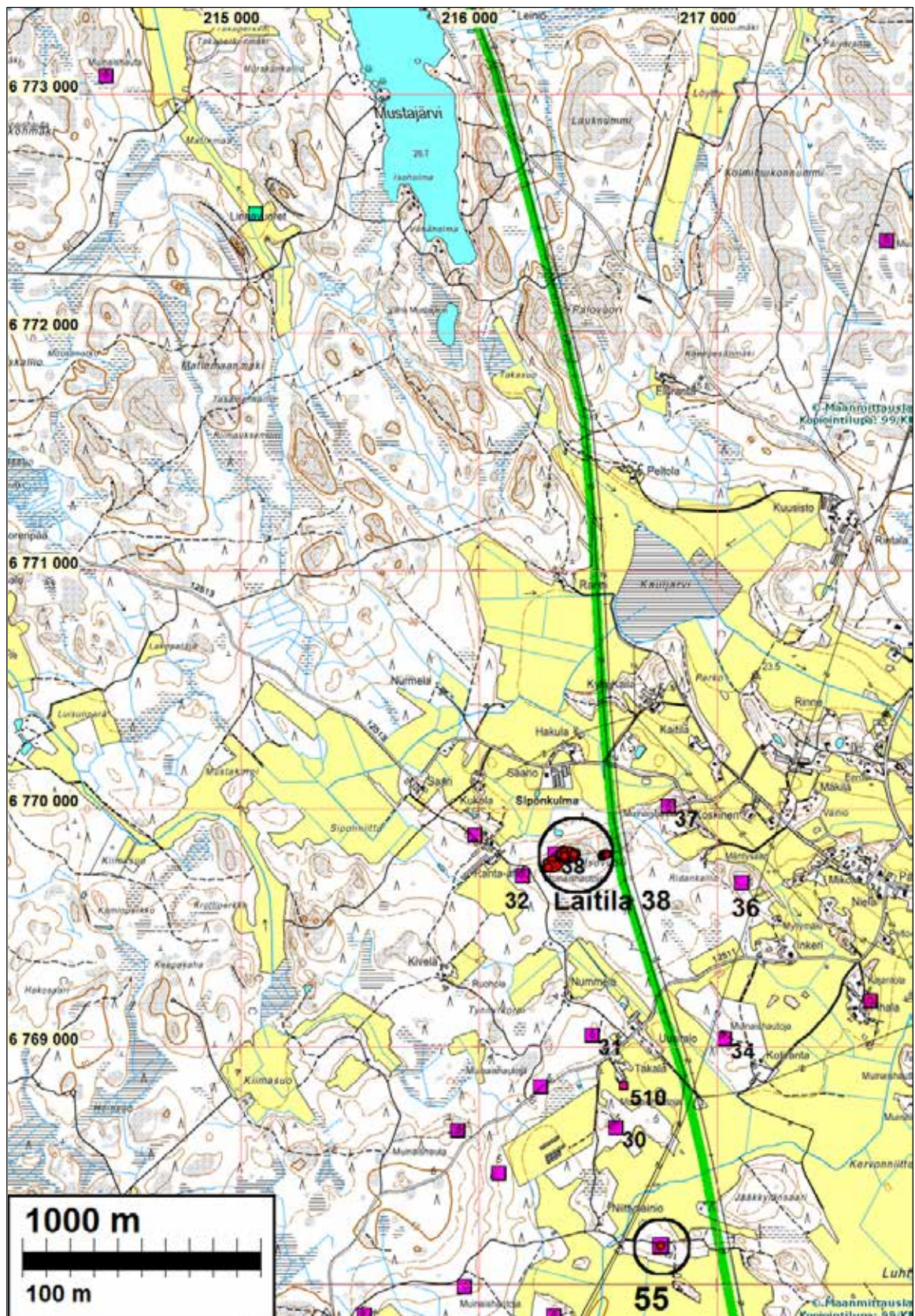

Mahd. raivausröykkiö (pohjoisempi kahdesta)

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
LAITILA	10	PETESAARENMÄKI	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
LAITILA	11	AMERIKANMAA	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö

Muinisjäänökset eivät ulotu lähelle voimajohtolinjaa
Alueen kalliomäet tarkastettiin – ei uusia muinaijäänöksiä

Kartalle merkityt linjan läheiset kohteet joita ei tarkastettu tarkemmin:

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
LAITILA	30	NIITTYVAINIO	varhaismetallikautinen	haudaus	röykkiö
LAITILA	31	KYLÄ-PUHJU	varhaismetallikautinen	haudaus	röykkiö
LAITILA	32	KIVELÄ	varhaismetallikautinen	haudaus	röykkiö

LAITILA	34	KOTIRANTA	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
LAITILA	36	RIDANKALLIO	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
LAITILA	37	HAKA	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
LAITILA	510	JOKILAAKSO	varhaismetallikautinen	löytö	

Kohde 55 selostettu seuraavan kartan yhteydessä

LAITILA 38 ISOVUORI

Mjtunnus: 400010038

Rauh.lk: 1

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6769 797 E: 216 351 Z: 32,5

X: 6761 533 Y: 1541 258

P: 6772 639 I: 3216 407

Tutkijat: Anna-Liisa Hirviluoto 1955 inventointi, Jari Sjölund 1987 inventointi, Sirkku Pihlman 1994 inventointi, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Laitilan kirkosta 9,9 km pohjoiseen.

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Kohde sijaitsee Vaimaron ja Padon kylien alueella, Vähsoukkaistentien koillispuolella, Sipontien risteyksestä 730 m kaakkoon. Maasto on melko loivarinteistä, peltojen ja soiden ympäröimää kalliomäkeä. Mäen luoteis-länsi- ja lounaisreunoilta on todettu yhteensä seitsemän röykkiötä (halk. 5-8 m), joista useimmat ovat pengottuja ja hajotettuja.

Anna-Liisa Hirviluoto 1955: Kohteet 51-56.

Jari Sjölund 1987:

Kohteet 31:8 Siponkulma ja 39:1-6 . Lounais-Suomen rannikon varhaismetallikautiset hautarauniot -projektin inventointi. Turun yliopisto. Ks. myös Luettelo Suomen rannikon hautaraunioista. Karhunhammas 14. Turun yliopisto 1992. Sirkku Pihlman 1994: Kohteet 29.5, 29.13 ja 43.9. (sama kohde eri kylien alueella). Ei tarkastettu.

Bilund & Sepänmaa 2011:

Inventoinnissa kohteen seitsemän aiemmin tunnettua röykkiötä paikannettiin ja niiden sijainnit mitattiin GPS-laitteella:

röykkiö 1 (Hirviluoto 51, Sjölund 39:1): N 6769753 E 216292

röykkiö 2 (Hirviluoto 52, Sjölund 39:2): N 6769801 E 216338

röykkiö 3 (Hirviluoto 53, Sjölund 39:3): N 6769805 E 216343

röykkiö 4 (Hirviluoto 54, Sjölund 39:4): N 6769809 E 216342

röykkiö 5 (Hirviluoto 55, Sjölund 39:5): N 6769824 E 216355

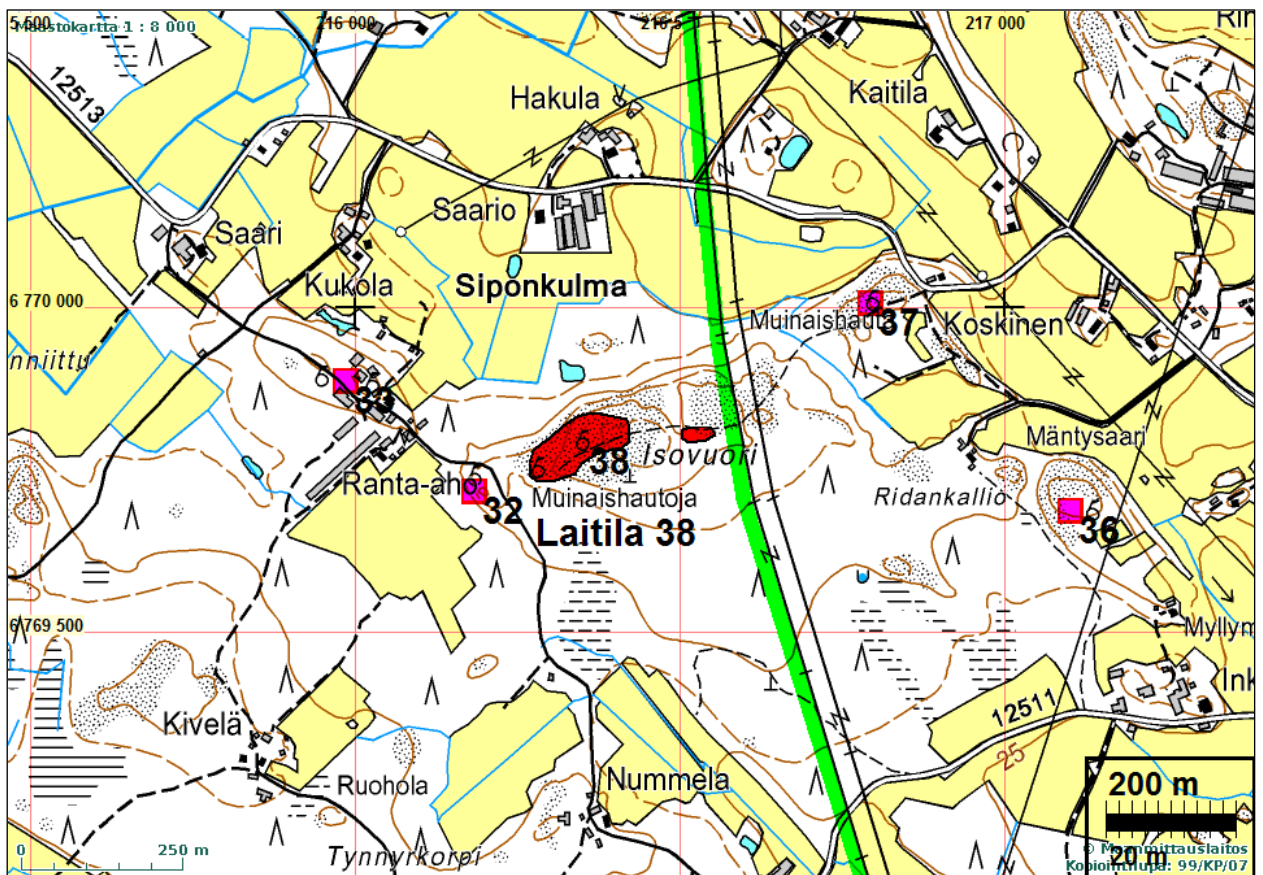
röykkiö 6 (Hirviluoto 56, Sjölund 39:6): N 6769801 E 216360

röykkiö 7 (Sjölund 31:3): N 6769809 E 216398

Röykkiöt olivat aiemmissa inventoinneissa esitettyjen kuvausten mukaisessa kunnossa.

Muinaisjäännösrekisterissä kohteen rajaus on varsin laaja ja ulottuu idässä mäen ylittävän voimalinjan reunaan asti. Kohteen sijaintia kuvaava koordinaattipiste osuu edellä kuvatun röykkiöryhmän ulkopuolelle, jonkin verran siitä luoteeseen. Koordinaatti korjattu tässä. Inventoinnissa tarkastettiin mäen lakialue tunnetuista

röykkiöistä itään, mäen ylittävälle voimalinjalle asti. Tällä alueella ei havaittu röykkiöitä tai muitakaan muinaisjäännöksiä. Noin 50 m nykyisen voimalinja-aukean reunasta länteen nykyisinkin voimassa olevalla tilusrajalalla on noin 30 m matkalla itä-länsi-suunnassa jonossa seitsemän pientä, muutamasta kivistä koottua, röykkiömäistä rajamerkkiä (läntisin: N 6769802 E 216516 itäisin: N 6769810 E 216540). Inventoinnissa tarkastettiin myös suunnitellun voimalinjan linjaus mäen laelta pohjoiseen, pellon reunaan asti, ja etelään noin puolen kilometrin päässä olevaan Valkontiehen asti. Mäen lakialue on paljasta rapakivikalliota, jonka koloissa on suota. Pohjoisrinteen alaosa lähellä pellon reunaa oli laikutettua hakkuualuetta, joka tarkastettiin. Mäen laelta etelään maasto on hyvin loivaa, tasaisesti laskevaa rinnettä, joka on paikoin lievästi soistunutta. Merkkejä muista muinaisjäännöksistä ei näissä tarkastuksissa havaittu.

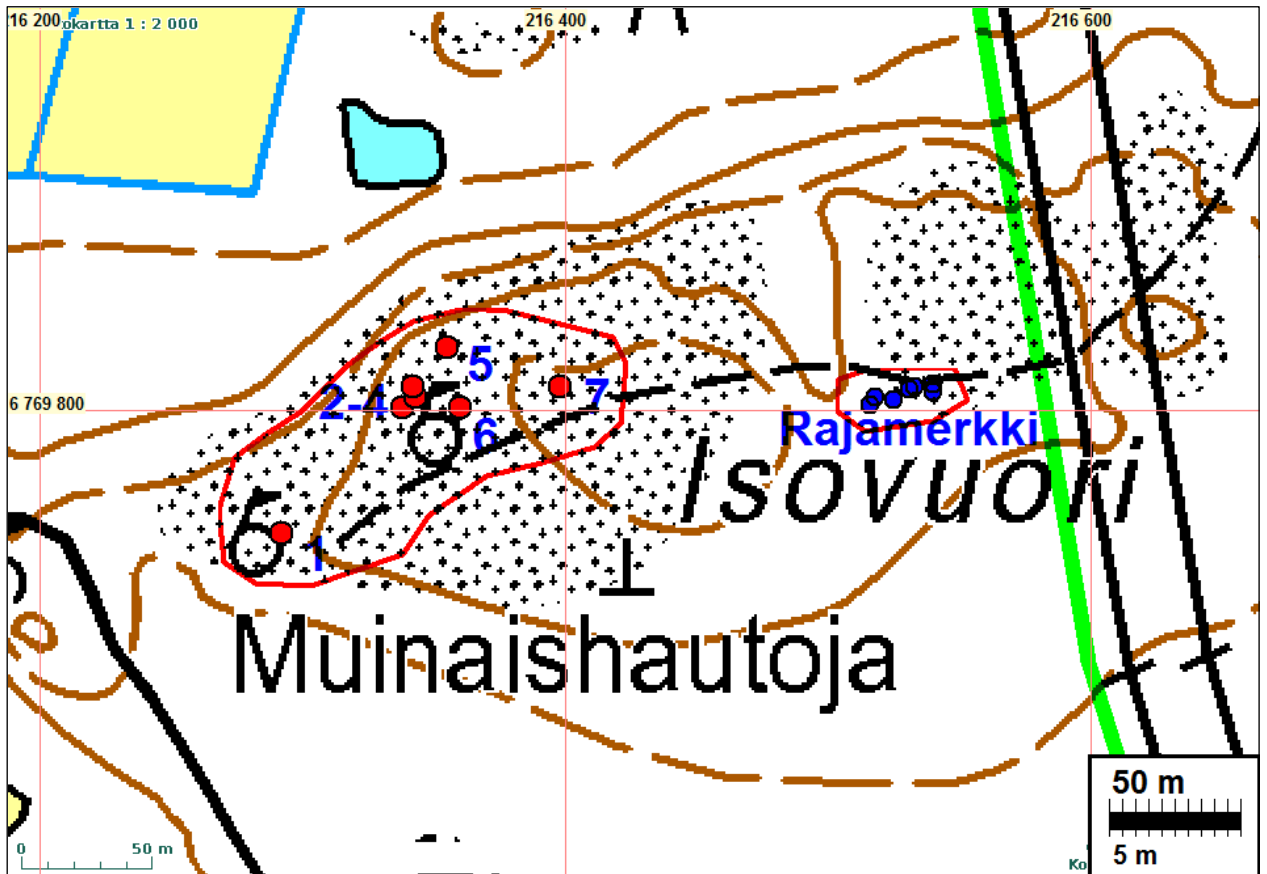
Röykkiö 1 etelästä kuvattuna

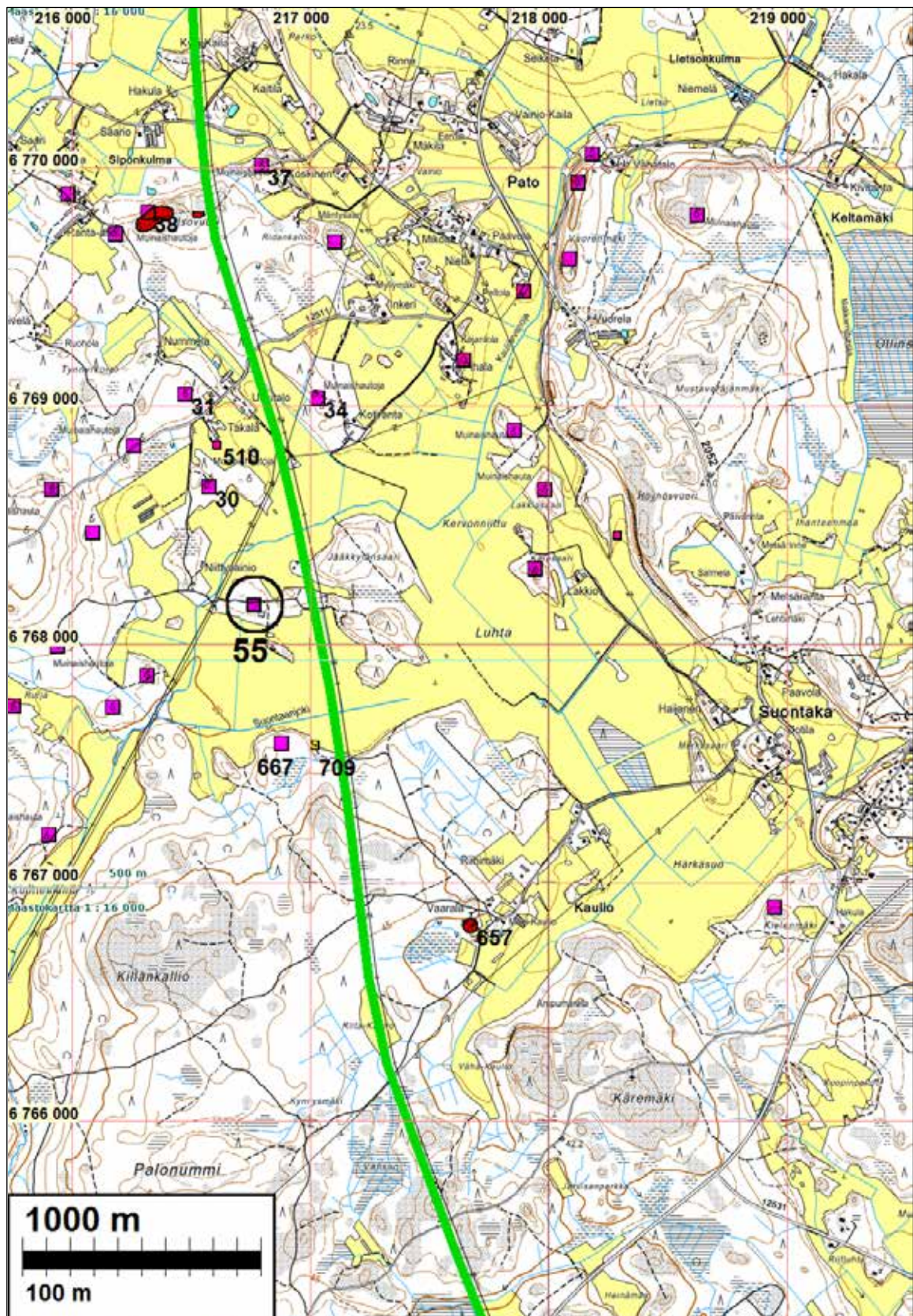

Röykkiö 6 koillisesta kuvattuna

Rajaviivan merkkikiveys

Edellisen kartan kohteiden lisäksi tällä kartalla:

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
LAITILA	657	VAARALA 1	kivikautinen	asunta	
LAITILA	667	VAARALA-MÄKIKAULIO	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
LAITILA	709	VAARALA 2	ajoittamaton	löytö	

Kohteet eivät ulotu lähelle voimajohtolinjaa

LAITILA 55 NIITTYVAINIO 2

Mjtunnus:

Rauh.lk: 2

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6768 163 E: 216 763 Z: 26

X: 6759 944 Y: 1541 817

P: 6771 004 I: 3216 819

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

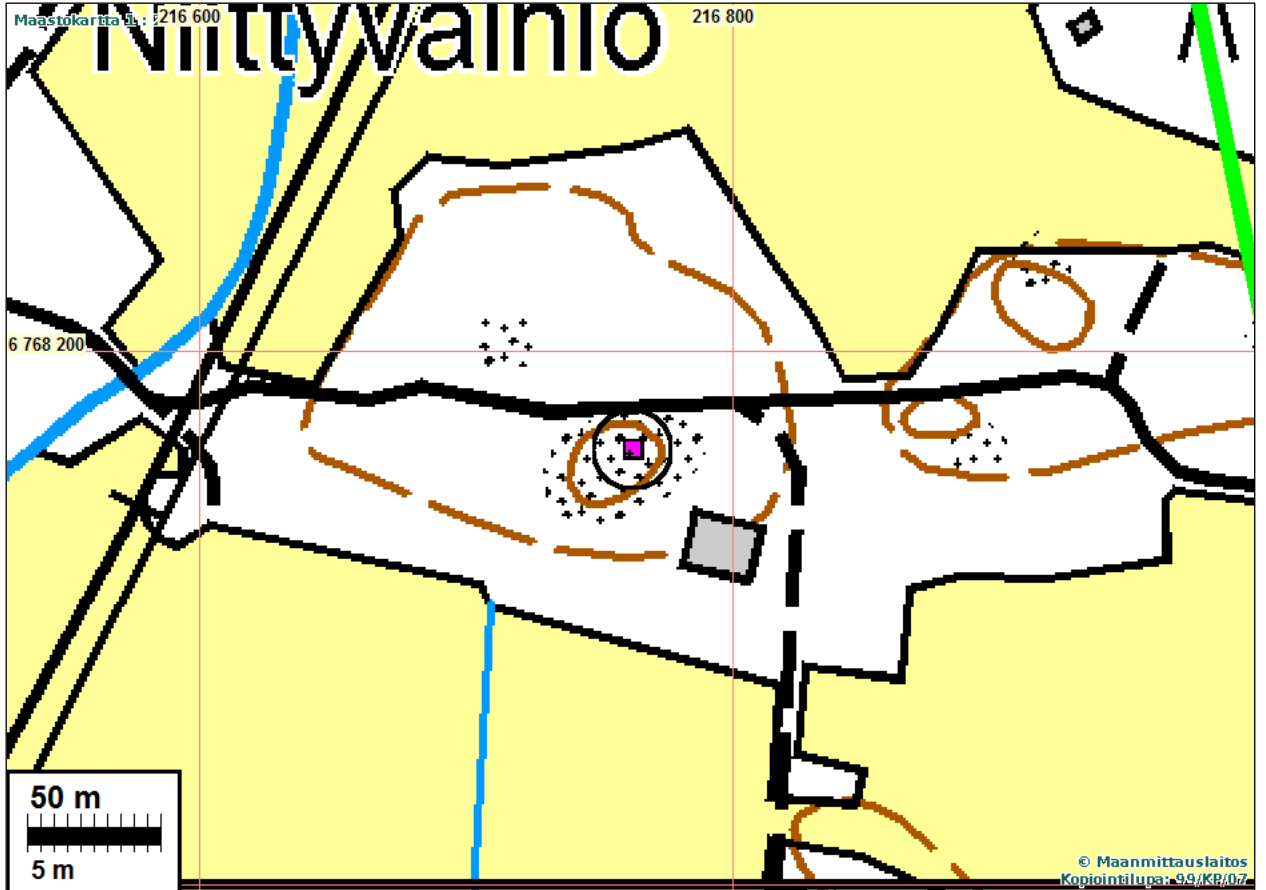
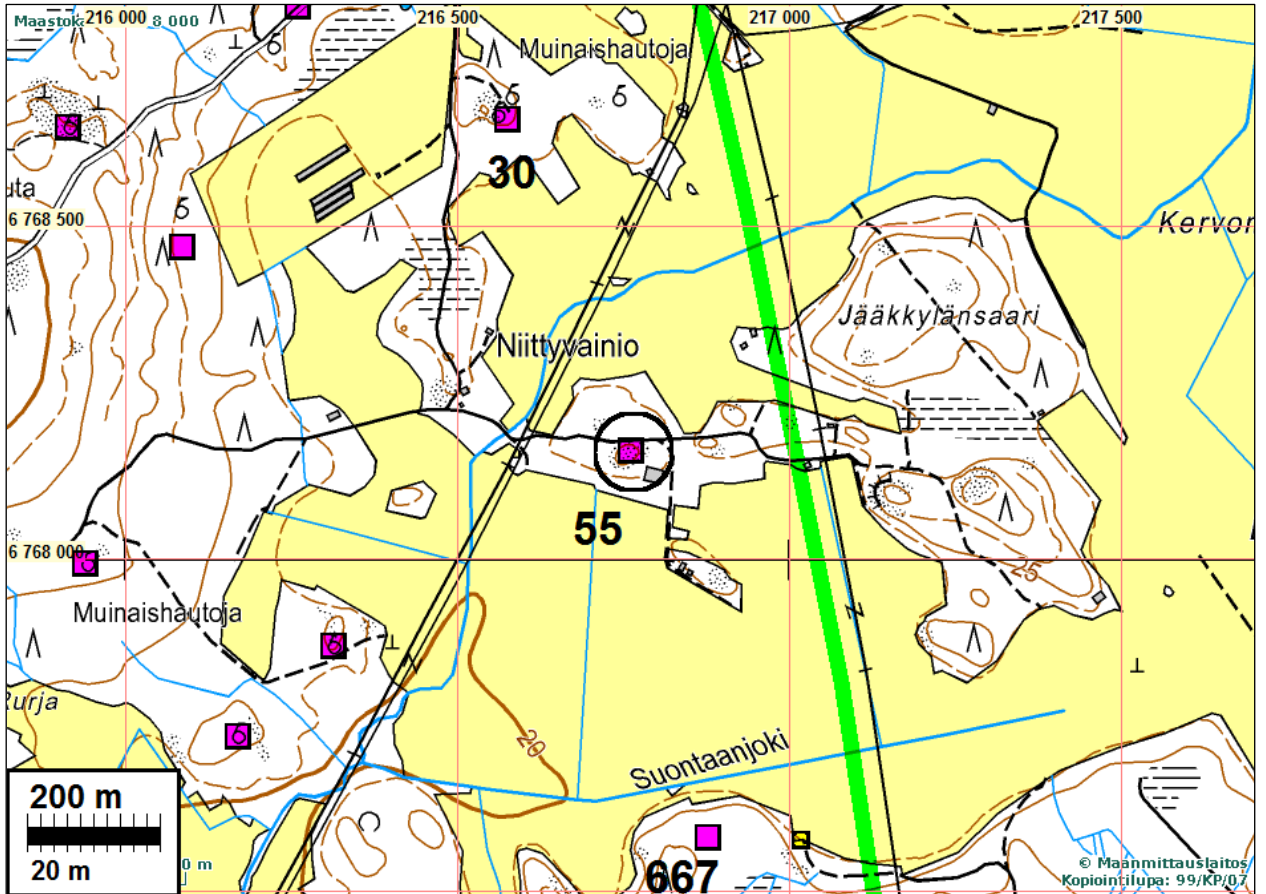
Sijainti: Paikka sijaitsee Laitilan kirkosta 8,6 km koilliseen.

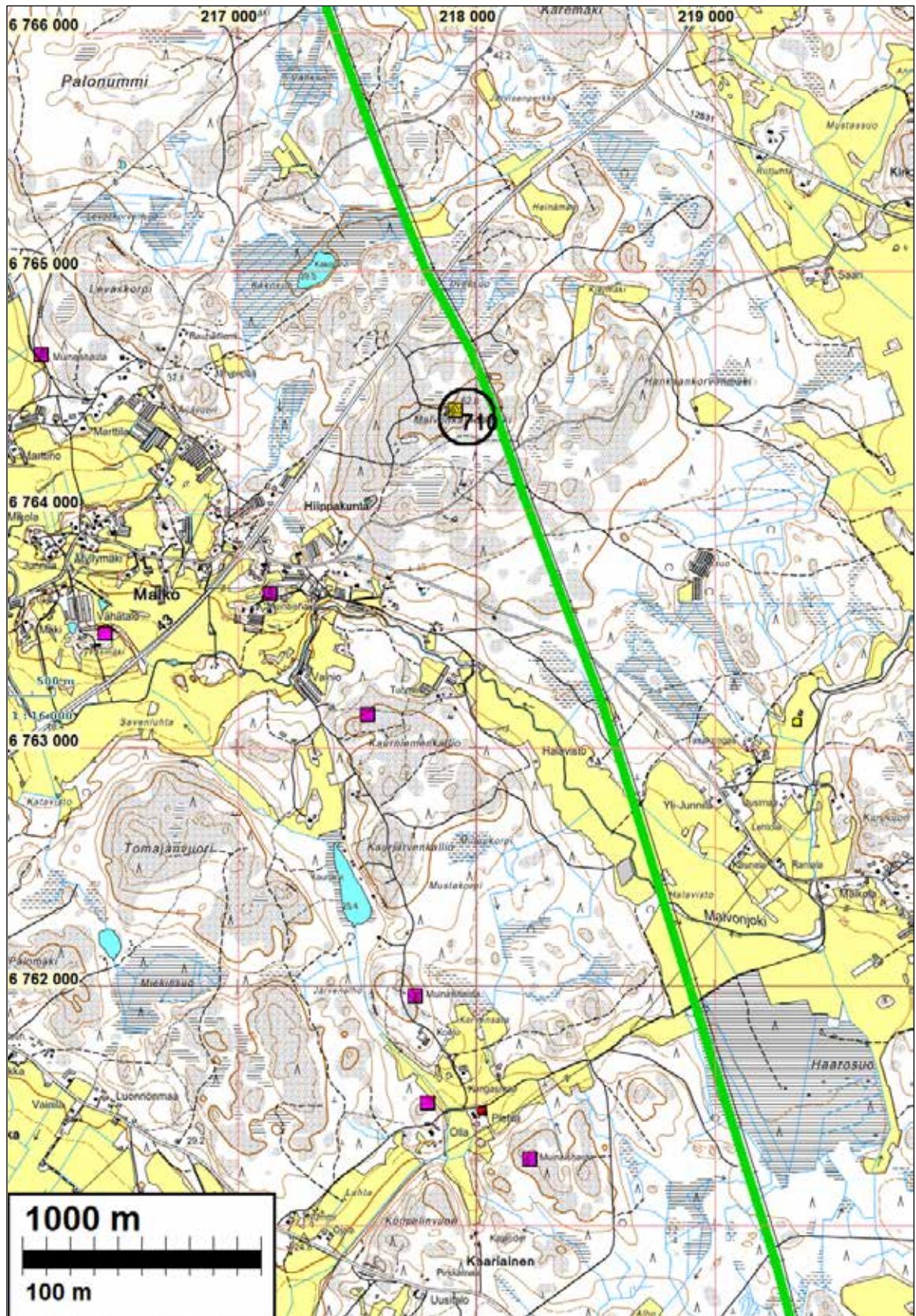
Huomiot: Bilund 2011:

Röykkiö löytyi voimalinjinventoinnissa 13.10.2011. Se sijaitsee voimalinjasta noin 250 m länteen, mutta näkyi linjan varteen vievälle tielle. Röykkiö sijaitsee laakean, pari metriä korkean, noin 35 m pitkän ja 20 m leveän avokalliokumpareen koillis-päässä, sen korkeimmalla kohdalla. Kumpareen ympärillä on 50-100 m säteellä melko tasaista, osittain kosteapohjaista kuusikkoa ja kauempana tasaista savipeltoa. Noin 15 m päästä röykkiön pohjoispuolelta kulkee lännestä Niittyvainion autilatalon kautta itään menevä tilustie. Sen eteläpuolella on suuri konehalli, jonka luoteiskulma on ulottuu noin 30 m päähän röykkiöstä kaakossa.

Röykkiö on muodoltaan soikea. Se on noin 7 m pitkä etelästä pohjoiseen mitattuna ja noin 5 m leveä. Suurin korkeus on noin 40 cm. Röykkiö on rakennettu 20-35 cm kokoisista kivistä. Röykkiön etelä-, lounais- ja luoteispuolilla kalliolla on jonkin verran irtokiviä. Nämä saattavat olla peräisin röykkiön länsireunalta, jota on ehkä rikottu jonkin verran. Röykkiö on saattanut olla alun perin pyöreämpi. Heti röykkiön koillispuolella kallio laskee porrasmaisesti vajaan metrin Portaan juurella on jonkin verran ilmeisesti röykkiöstä peräisin olevia kiviä. Portaan alla, lähimmillään noin 5 m röykkiön reunasta kaakkoon on myös jyrkkäreunainen, vajaan metrin syvyinen, nyt sammaloitunut kuoppa, josta on ilmeisesti otettu moroa.

LAITILA 710 PERÄVAINIO

Mjtunnus: 1000005470

Rauh.lk: 0 (ei ole suojelukohde)

Ajoitus: ajoittamaton
Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6764 415 E: 217 910 Z: 62,7999992370605
X: 6756 319 Y: 1543 300
P: 6767 256 I: 3217 966

Tutkijat: Anna-Liisa Hirviluoto 1955 inventointi, Anna-Liisa Hirviluoto 1965 tarkastus

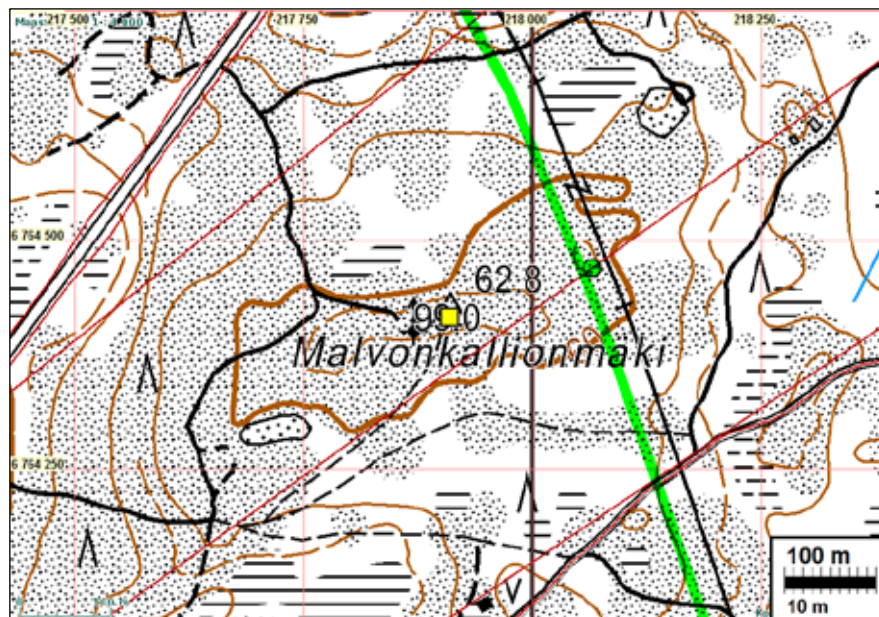
Sijainti: Paikka sijaitsee Laitilan kirkosta 6,8 km koilliseen.

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Kohde sijaitsee Malvon kylässä, Eurantien ja Malvontien risteyksen koillispuolella, noin kilometri Perävainion talosta pohjoiskoilliseen. Maasto on erittäin korkeaa kalliomäkeä. Mäen laella on masto ja korkeuskiintopiste. Inventoinnin 1955 mukaan pitkulaisten mäen luoteisreunalla on laajalle laonnut raunion jäännös (18,5 x 19,5 x 0,3 m). Jäännöksen eteläreunassa on pystykivi. Kohde on kartan mukaan paikannettu Malvonkallionmäen lounaisreunaan (p = 6767008, i = 3217755, z = 52,5-55), mikä ei vastaa kohteen kuvausta. Jäännöstä ei olekaan löydetty merkityltä paikalta 1965 tarkastuksessa. Jäännös sijaitseekin ilmeisesti Malvonkallionmäen laella, suunnilleen korkeuskiintopisteen kohdalla. Kohteen luotettava paikannus edellyttää maastotarkastusta.

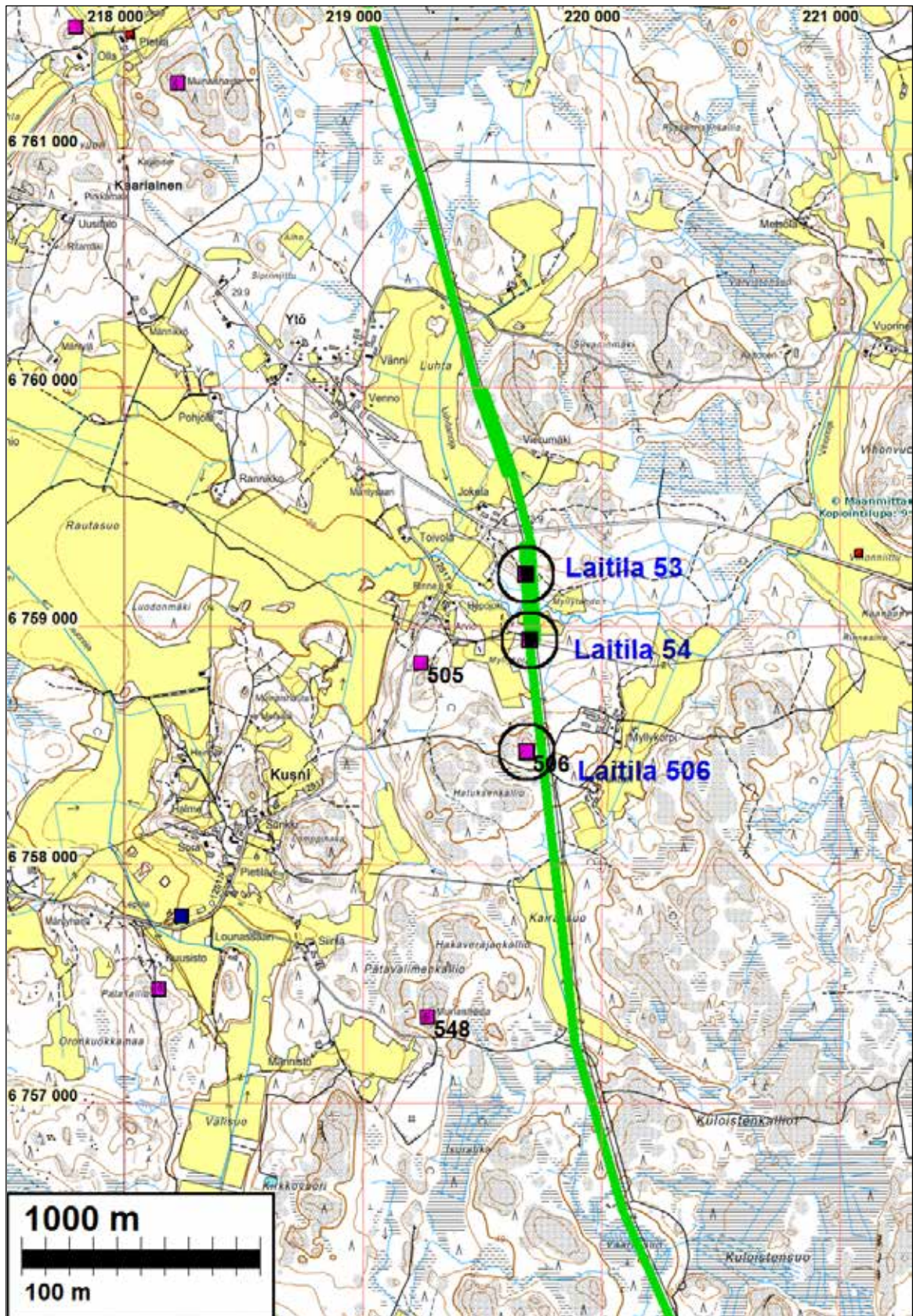
Anna-Liisa Hirviluoto 1955: Kohde 76. Peruskartalle merkitty sijainti todennäköisesti virheellinen. Karttaliitteen Ib mukaan Malvonkallionmäen laella, mikä vastaa myös kuvausta paremmin.

Anna-Liisa Hirviluoto 1965: Kohdetta ei löytynyt peruskarttaan merkityltä kohdalta. Tiedot 1955 inventointikertomuksen karttaliitteessä.

Bilund & Sepänmaa 2011: voimajohtolinjan liepeillä ei havaittu röykkiön viittavaa. Nykyisen linjan länsipuolella havaittiin pieni rajamerkki nykyisellä tilanrajalla. Pystykivi ja muutamia tukikiviä. Ei suojelukohde.

Rajamerkki vihreä pallo.

Kartalle merkityt linjan läheiset kohteet joita ei tarkastettu tarkemmin:

<u>Kunta</u>	<u>Nro</u>	<u>Nimi</u>	<u>Ajoitus</u>	<u>Laji</u>	<u>Tyyppi</u>
LAITILA	505	NUMMENMÄKI	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
LAITILA	548	ISORAHKA	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö

Nämä kohteet eivät ulotu voimajohtolinjan lähelle.

LAITILA 53 MYLLYTAHDON

Mjtunnus:

Rauh.lk: 2

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6759 214 E: 219 683 Z: 28

X: 6751 304 Y: 1545 541

P: 6762 052 I: 3219 740

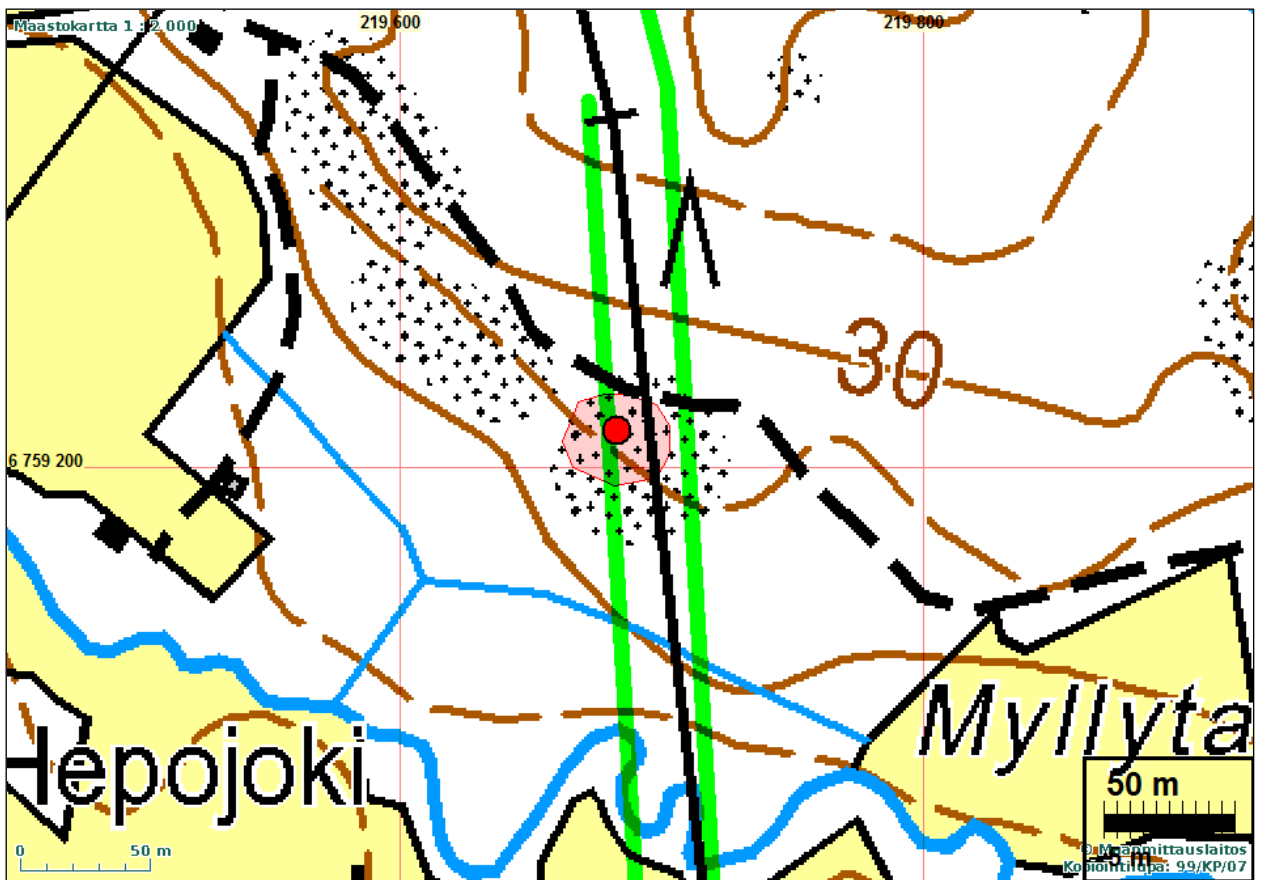
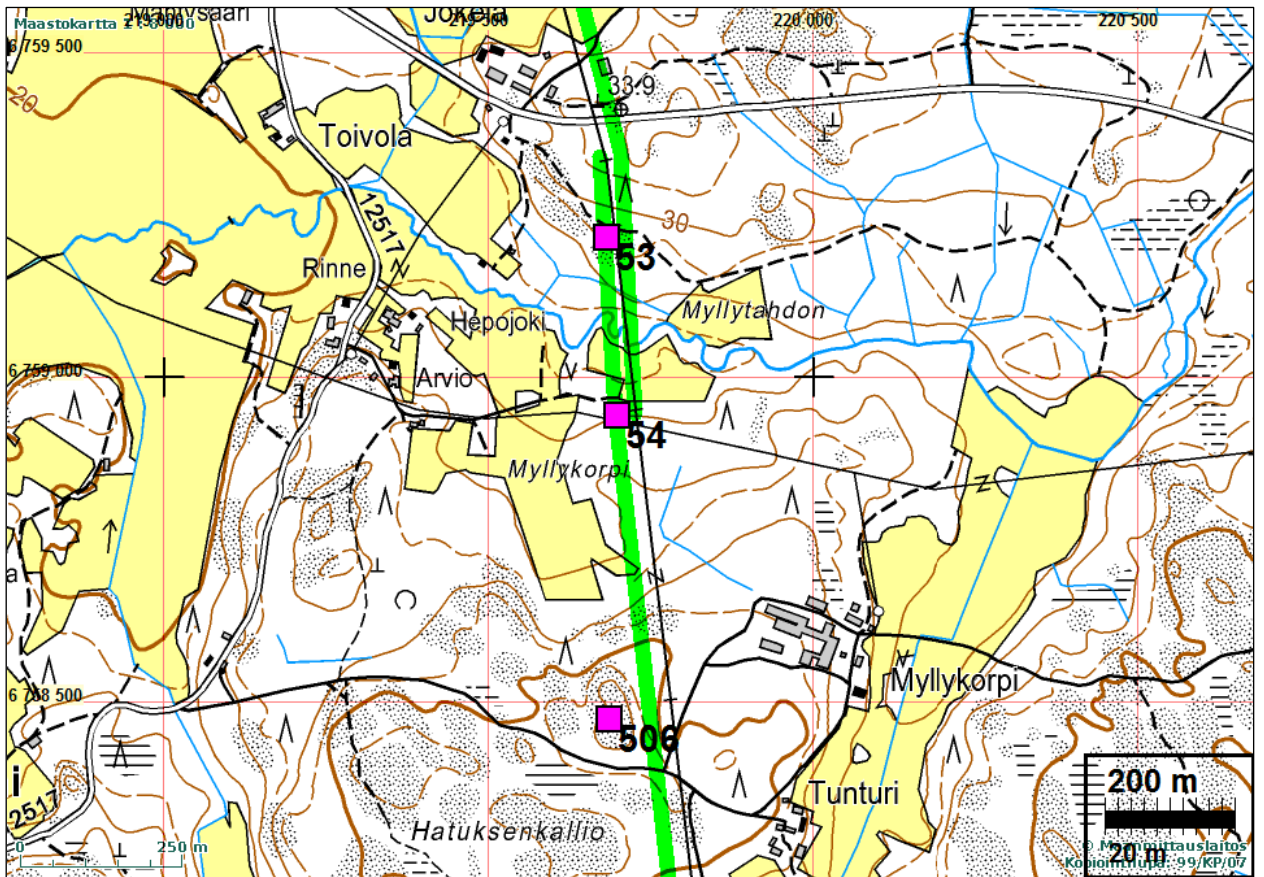
Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Laitilan kirkosta 7,8 km itään.

Huomiot: Bilund 2011: Röykkiö löytyi voimalinjainventoinnissa 15.10.2011. Se sijaitsee lounaaseen laskevalla avokalliorinteellä. Röykkiön yläpuolella rinne on hyvin loivaa. Välittömästi röykkiön lounais- ja eteläpuolella on noin metrin porrasmainen lasku. Muuten rinne laskee röykkiöltä yleensä tasaisesti 10 m noin 50 m matkalla notkoon, jonka pohjalla on peltotilkkuja. Kaivolantie (tie numero 12519) kulkee noin 150 m päässä röykkiön pohjoispuolella. Siltä eroaa tilustie, joka kulkee röykkiön ohi noin 20 m sen pohjoispuolella ja menee kaakossa olevalle Myllytahdon-nimiselle pellolle. Röykkiö on nykyisen voimalinjan alla ja ilmeisesti myös suunnitellun uuden linjan alla (käytössä ollut linjatieto tällä kohden epäselvä) tai ainakin aivan sen läheisyydessä.

Röykkiössä on kiveystä pohjois-etelä-suunnassa 8-9 m matkalla. Kiveys on noin 3 m leveä. Kiveyksen etelä- ja pohjoispäät ovat tasaisella kalliolla, ja muodostavat enimmillään noin 40 cm sen yläpuolelle kohoavat röykkiömäiset kumpareet. Kiveys koostuu 20-40 cm läpimittaisista kivistä. Kiveyksen keskiosan kohdalla muuten tasaisessa kalliossa on länteen jyrkempään rinteeseen avautuva noin 1,5 m leveä painanne. sen kohdalla kiveyksen yläpinta on jokseenkin ympäröivän tasaisen kallion pinnan tasalla. Kiveys vaikuttaa tiiviimmältä ja jonkin verran pienemmistä kivistä tehdyltä kuin päissä. Röykkiö on nykyisessä muodossaan ehkä jäännös suuremmasta röykkiöstä, joka on osittain purettu. Ympäristössä ei ole irtokiviä, joten purettu kivet on ehkä viety pois, rakennusmateriaaliksi. Muutaman metrin päässä kiveyksestä itään on joitakin yksittäisiä suurempia kiviä, jotka voisivat osoittaa suuremman, pyöreän röykkiön reunan sijainnin. Sijaintinsa perusteella röykkiö vaikuttaa pronssikautiselta hautaröykkiöltä. Se sijaitsee pronssikautisen lahden suun pohjoispuolella. Notkon eteläpuolelta vastakkaiselta rinteeltä löytyi inventoinnissa toinen röykkiökohde (Myllykorpi).

LAITILA 54 MYLLYKORPI

Mjtunnus:

Rauh.lk: 2

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6758 939 E: 219 700 Z: 26

X: 6751 032 Y: 1545 583

P: 6761 777 I: 3219 757

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Laitilan kirkosta 7,9 km itään.

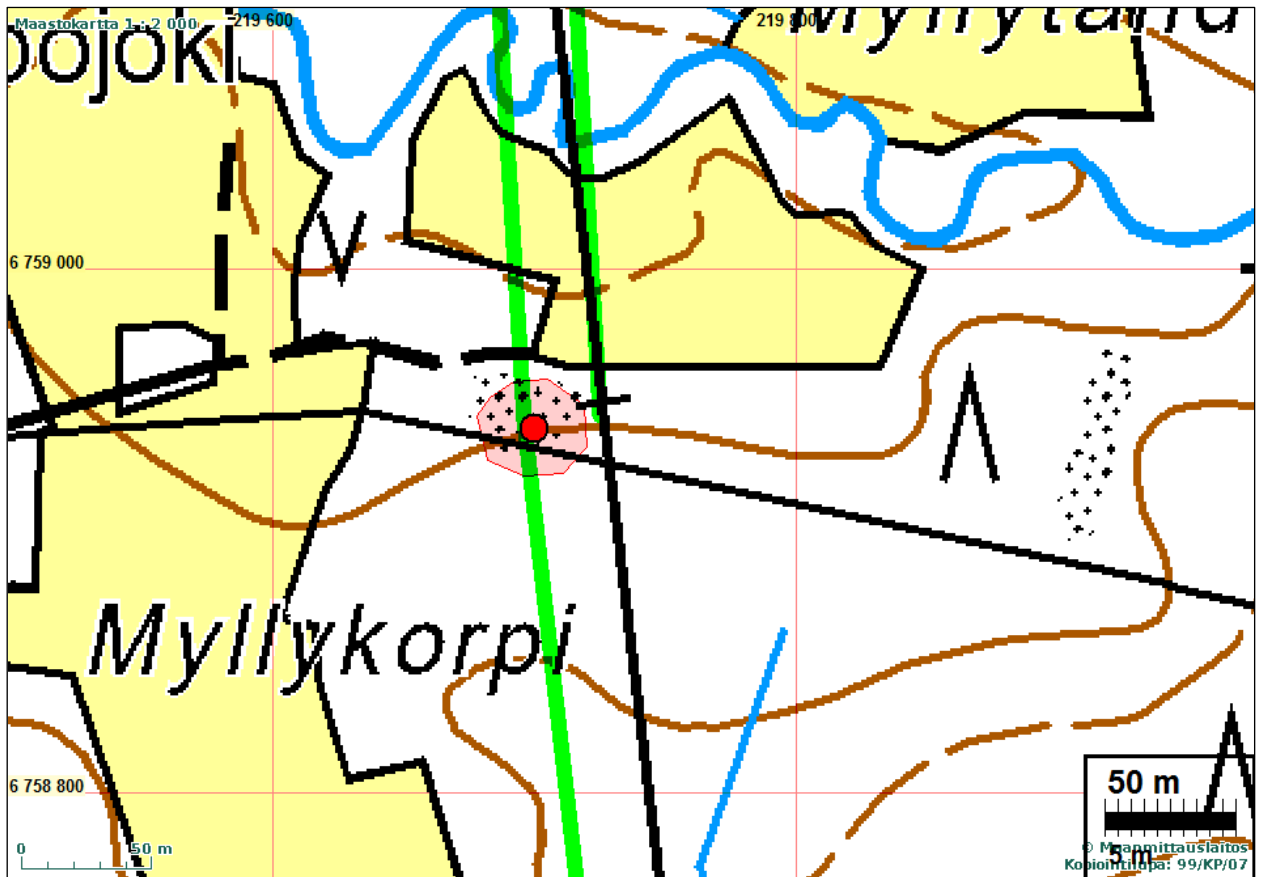
Huomiot: Bilund 2011:

Röykkiö löytyi voimalinjinventoinnissa 15.10.2011. Se sijaitsee loivasti pohjoiseen laskevan kumpareikkoisen ja kivisen moreenirinteen alaosassa olevalla pienialaisella, laakealla silokalliolla. Rinne laskee kalliolta vielä pari metriä noin 30 m matkalla. Pohjoisessa notkon tasaisella pohjalla on noin 100 m leveä pelto. Pellolle tulee tilustie lännestä Kusnintieltä. Nykyinen voimalinja kulkee röykkiön vieritse sen itäpuolelta. Lähin pylväs on noin 20 m röykkiöstä itäkoilliseen. Voimalinjan ali kulkee lännestä itään pienempi sähkölinja röykkiön yli. Suunnitelman mukaisesti uusi voimalinja tulee kulkemaan röykkiön yli, ja koska linjan suunta muuttuu röykkiön viereisessä pylväässä, todennäköisesti myös uuden linjan pylväs tulee lähelle röykkiötä.

Röykkiö on muodoltaan pyöreähkö ja sen läpimitta on noin 3 m. Röykkiö on rakennettu pienehköistä kivistä (15-30 cm). Kiviä on yhtenä tai kahtena kerroksena, ja röykkiön suurin korkeus on noin 30 cm. Röykkiö on sammalen ja jäkälän peittämä. Se vaikuttaa muuten ehjältä, paitsi että itäreuna on ehkä vähän vaurioitunut sen vieritse kulkevan traktoriuran käytön vuoksi. Röykkiö on pieni, mutta sijaitsee pronssikautisella rantakalliolla ja pronssikautisen lahden suulla, joten on todennäköistä, että se on pronssikautinen hautaröykkiö. Notkon vastakkaiselta rinteeltä löytyi inventoinnissa toinen röykkiökohde (Myllytahdon).

Kartta s. 38

LAITILA 506 HATUKSENKALLIO

Mjtunnus: 1000005556

Rauh.lk: 2 / 0 (ei ole suojelukohde, ehdotetaan suojelustatuksen poistamista)

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Laji: hautaus: rökkiö rökkiö hävinnyt / ei ole

Koordin: N: 6758 472 E: 219 687 Z: 45

X: 6750 566 Y: 1545 612

P: 6761 310 I: 3219 744

Tutkijat: Anna-Liisa Hirviluoto 1955 inventointi, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Laitilan kirkosta 8,0 km itään.

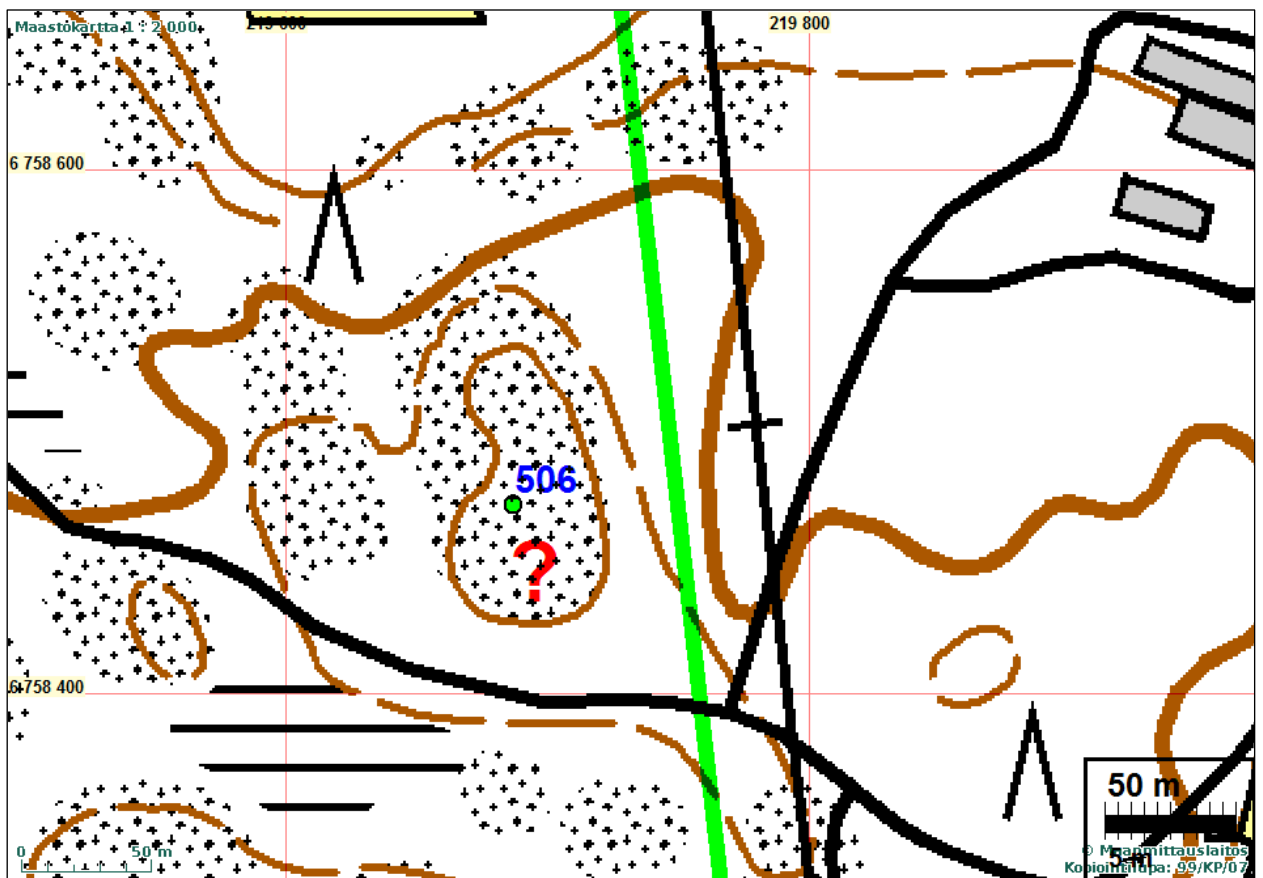
Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Kohde sijaitsee Kusnin kylän keskustasta runsaan kilometrin koilliseen, noin 650 m Kusnintieltä ja Tunterintien risteyksestä itään, Tunterintien pohjoispuolella. Maasto on metsäisen kallion lakea. Paikalta on todettu 1955 inventoinnissa suureksi osaksi tuhottu reunakivellinen rökkiö, jonka keskellä on erottunut kivipaasi. Kohdetta ei ole tarkastettu eikä sen tarkasta sijainnista tai kunnosta ole tarkempaa tietoa. Anna-Liisa Hirviluoto 1955: Kohde 332.

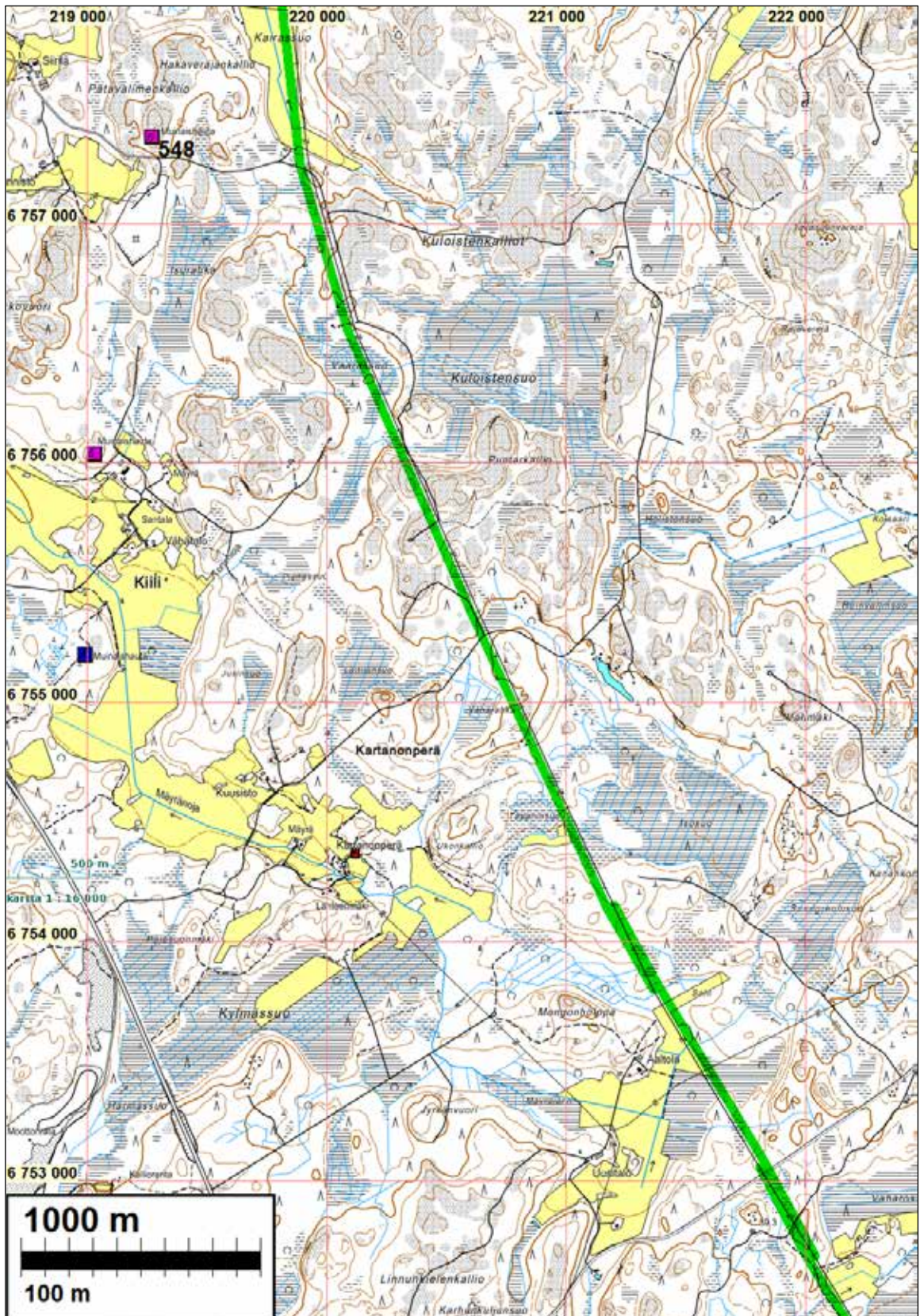
Bilund & Sepänmaa 2011:

Paikka tarkastettiin suunnitellun uuden voimalinjan takia. Nykyinen voimalinja kulkee vajaat sata metriä itään muinaisjäännösrekisterin arvioidusta röykkiön sijainnista. Suunniteltu uusi voimalinja tulisi vanhan viereen sen länsipuolelle, mäen itärinteeseen. Linjan vaikutus ei siten ulotu mäen laelle. Maastossa tarkastettiin mäen itäosa Voimalinjasta länteen ilmoitetun koordinaattipisteen tasalle. Kuvauksen mukaista tai muutakaan röykkiömäistä kohdetta ei löytynyt.

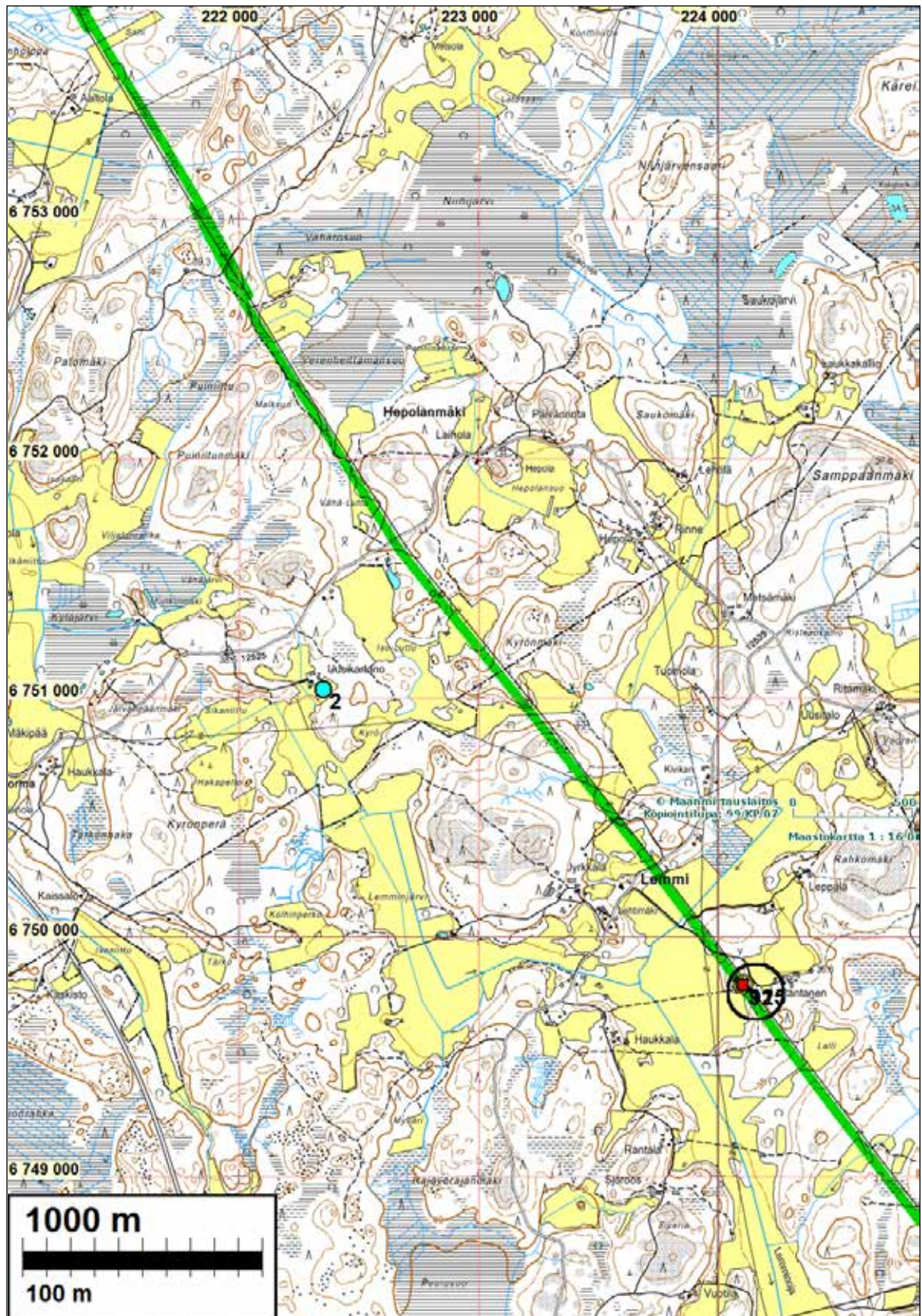
Paikan muinaisjäännösstatuksen voisi poistaa: ei muinaisjäännöstä ainakaan ilmoitetun koordinaatin kohdalla ja lähistöllä.

Kartta s. 38

Osuudella ei muinaisjäänköksi lähellä. Mäkien lakialueita ja rinteitä tarkastettiin.

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
LAITILA	2	UUSIKARTANO	esihistoriallinen	asunta	

Kohde etäällä voimajohtolinjasta.

MYNÄMÄKI 91 RANTANEN

Mjtunnus: 1000015916
 Rauh.lk: 0 (ei ole suojelukohde)

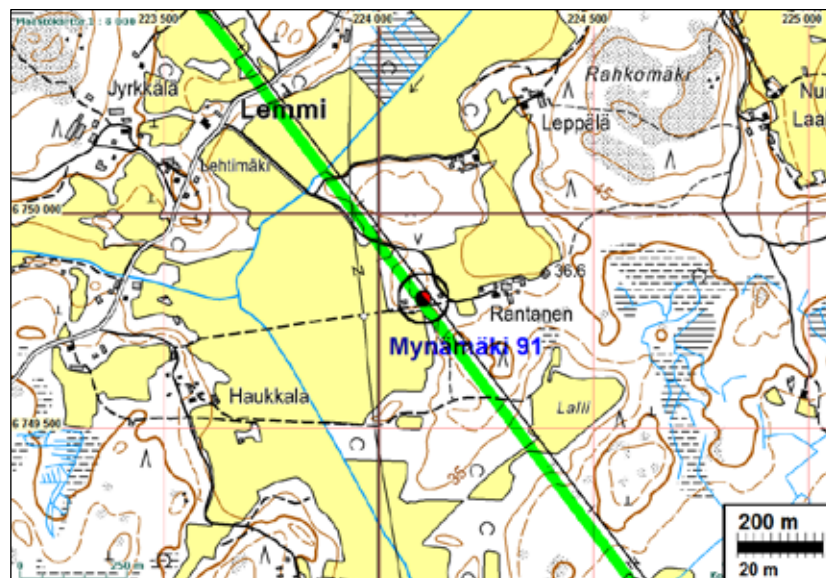
Ajoitus: kivikautinen
 Laji: löytöpaikka: irtolöytöpaikat

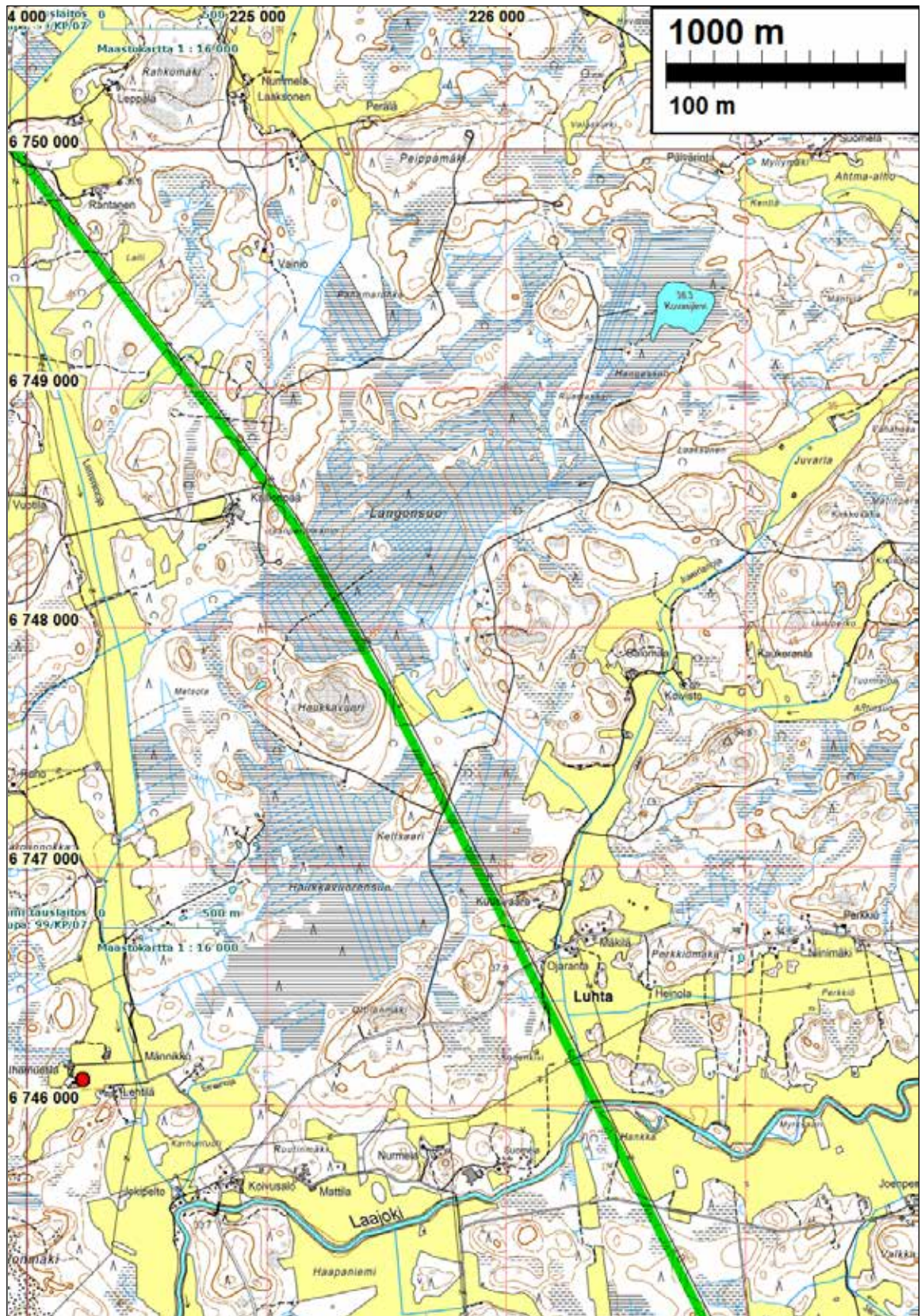
Koordin: N: 6749 801 E: 224 103 Z: 35
 X: 6742 339 Y: 1550 800
 P: 6752 635 I: 3224 162

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi, Juha-Matti Vuorinen/Turun 1994 inventointi

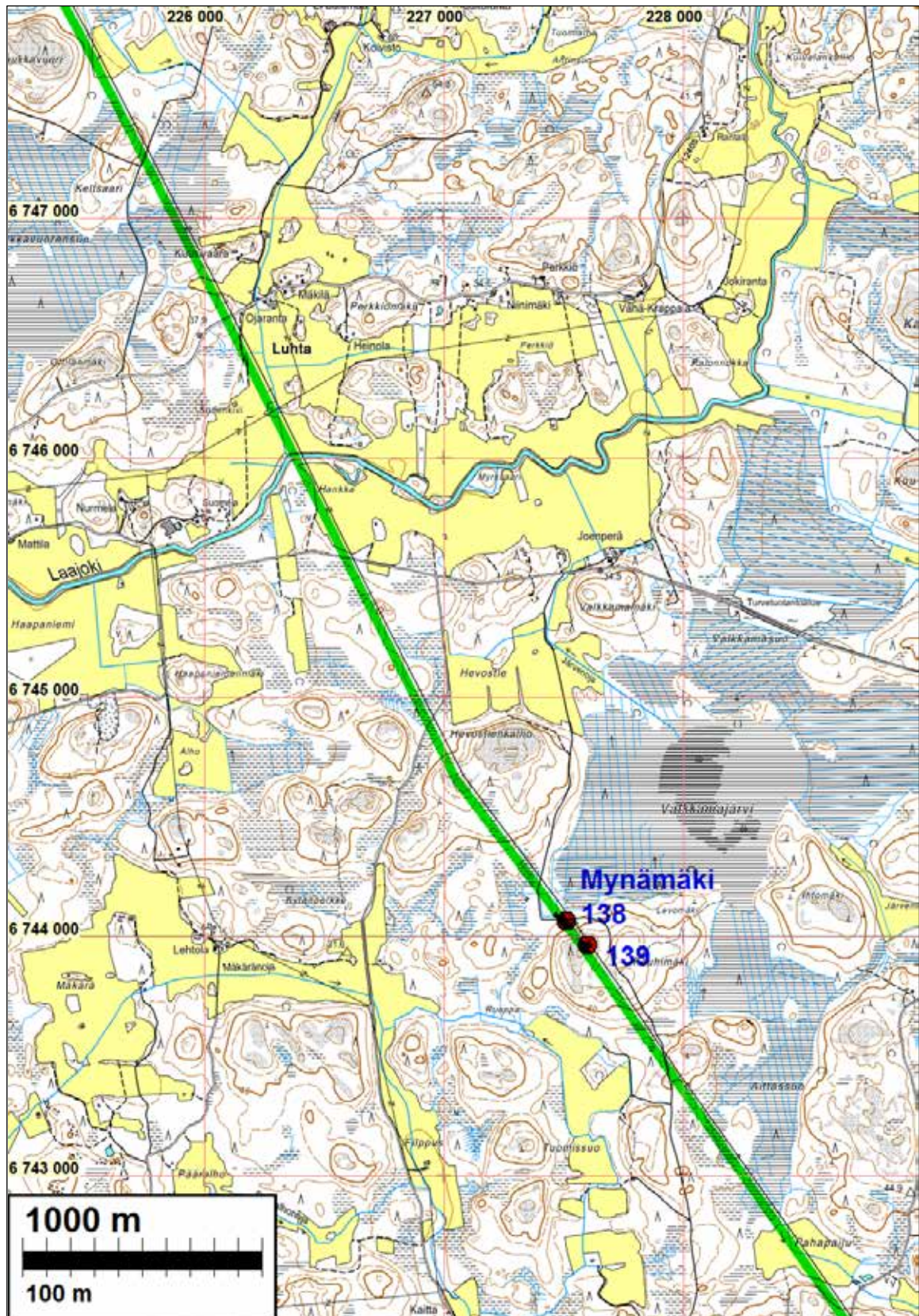
Sijainti: Paikka sijaitsee Mynämäen kirkosta 12,5 km pohjoiseen.
 Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Vasarakirves on löydetty Nukkilan kylästä Lemmin kunnasta, Rantasen palstalta, päärakennuksesta noin 100 m luoteeseen sorakuopasta, noin 70 cm:n syvyydestä. Paikka on pieni mäennyppylä peltojen keskellä. Löytöalueella on useita pieniä, uusia ja vanhoja hiekkakuoppia.

Bilund 2011: Inventoinnissa tarkastettiin mäenkumpare, jolla löytöpaikka aikaisempien selvitysten mukaan sijaitsee, sekä suunniteltua voimajohtolinjaa nykyisen linjan lounaispuolella useita satoja metrejä paikalta luoteeseen ja kaakkoon. Itsemäki on maastoltaan kaksijakoinen siten, että voimalinjan alus ja mäen koillisosa siitä koilliseen on ainakin pinnaltaan kivikkoista, paikoin suorastaan louhikkoista. Lounaisosa taas on lähes kivetöntä lajittunutta hiekkaa, ja varsinkin loivat rinteet mäen etelä- ja lounaisreunoilla vaikuttavat asuinpaikkojen ja muidenkin muinaisjäännösten kannalta hyvin otollisilta. Juuri näillä alueilla on runsaasti pieniä hiekkakuoppia ja muita rikkoumia maan pinnassa. Ilmoitettu vasarakirveen löytökohta, jonka tarkkuudesta tosin ei liene tietoa, on keskellä mäen vanhimpia, jo täysin metsittyneitä hiekkakuoppia. Inventoinnissa hiekkakuopat ja pellon reunat tarkastettiin. Hiekkaisen osan pohjoispäässä, joka on ehjempää metsämaastoa tarkastettiin muutamia tuulenkaatoja ja tehtiin muutamia koekuoppia. Mitään merkkejä muinaisjäännöksistä ei havaittu. Voimalinjan alus läheisillä mäillä on kivikkoista hiekkamoreenia tai moron peittämää kalliota, eikä näiltä alueilta löytynyt mitään.

Kartan osuudella ei voimajohtolinjan läheisyydessä muinaisjäännöksiä. Alueen mäkiä ja niiden latoja tarkasteltiin, jokivarressa laajemmin

MYNÄMÄKI 138 KOUHIMÄKI 1

Mjtnnus:

Rauh.lk: 3 (ei ole suojelukohde)

Ajoitus: kivikautinen
Laji: löytöpaikka

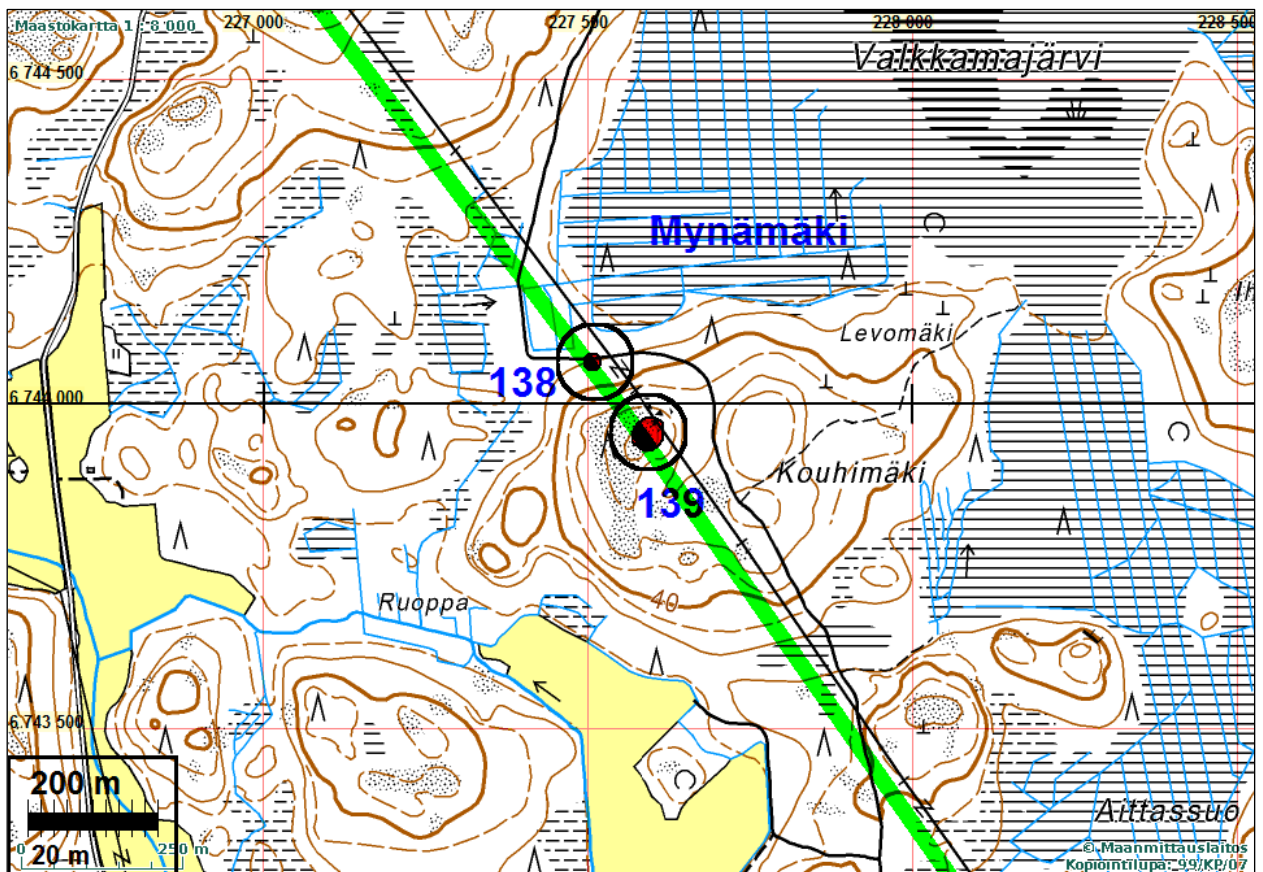
Koordin: N: 6744 066 E: 227 505 Z: 34 ±1 m
P: 6746 898 I: 3227 565

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Löydöt: KM 39071, kivilaji-iskoksia.

Sijainti: Paikka sijaitsee Mynämäen kirkosta 3,2 km pohjoiseen.

Huomiot: Kohde löytyi suunnitellun uuden voimalinjan inventoinnissa 17.10. ja aluetta tutkittiin koekuopittamalla 23.10., jolloin mukana maastossa oli myös Timo Sepänmaa. Vanhan voimalinjan poikki kulkevan metsäautotien leikkauksesta löytyi viiden metrin matkalta kolme kivilaji-iskosta. Paikalla maasto on loivasti pohjoiseen laskevaa rinteitä Kouhimäen juurella. Tien pohjoispuolella maa on tasaista ja soistunutta. Voimalinja kulkee paikan itäpuolitse. Nykyisen voimalinja-aukean reuna on noin 10 m päässä löytökohdasta. Maaperä löytökohdan ympäristössä on melko vähäkivistä hiesumoreenia. Paikalle on kuitenkin rantavoimien vaikutuksesta kulkeutunut ylempää jyrkältä rinteeltä vaihtelevassa määrin hiekkaa. Juuri löytökohdan ympäristössä on pintamaa on hiekkaista leikkauksessa noin 10 m matkalla. Leikkauksessa näkyy myös löytökohdalla noin 5 m leveä heikko painanne. Löytökohdan ympäristöön tien reunasta etelään kaivettiin noin 15 m x 15 m alueelle 13 koekuoppaa. Koekuopista ei löytynyt mitään asuinpaikkaan viittaavaa. Myös leikkauksessa näkyvä painanne näyttää olevan luontainen maan pinnan muoto. Löytöjen vähäisen määrän vuoksi paikkaa täytyy pitää irtolöytöpaikkana. Suunniteltu voimalinja kulkee nykyisen voimalinjan länsipuolella eli suoraan kohteen yli.

T. Sepänmaa tekee koekuoppaa löytöpaikan kohdille

Löytöpaikka kuvan keskellä missä karttalaukku tien penkalla

MYNÄMÄKI 139 KOUHIMÄKI 2

Mjtunnus:

Rauh.lk: 2

Ajoitus: ajoittamaton

Laji: kivirakenteet: rakkakuoppa

Koordin: N: 6743 966 E: 227 606 Z: 50 ±1 m

X: 6736 851 Y: 1554 818

P: 6746 798 I: 3227 666

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Mynämäen kirkosta 3,2 km pohjoiseen.

Huomiot: Bilund 2011:

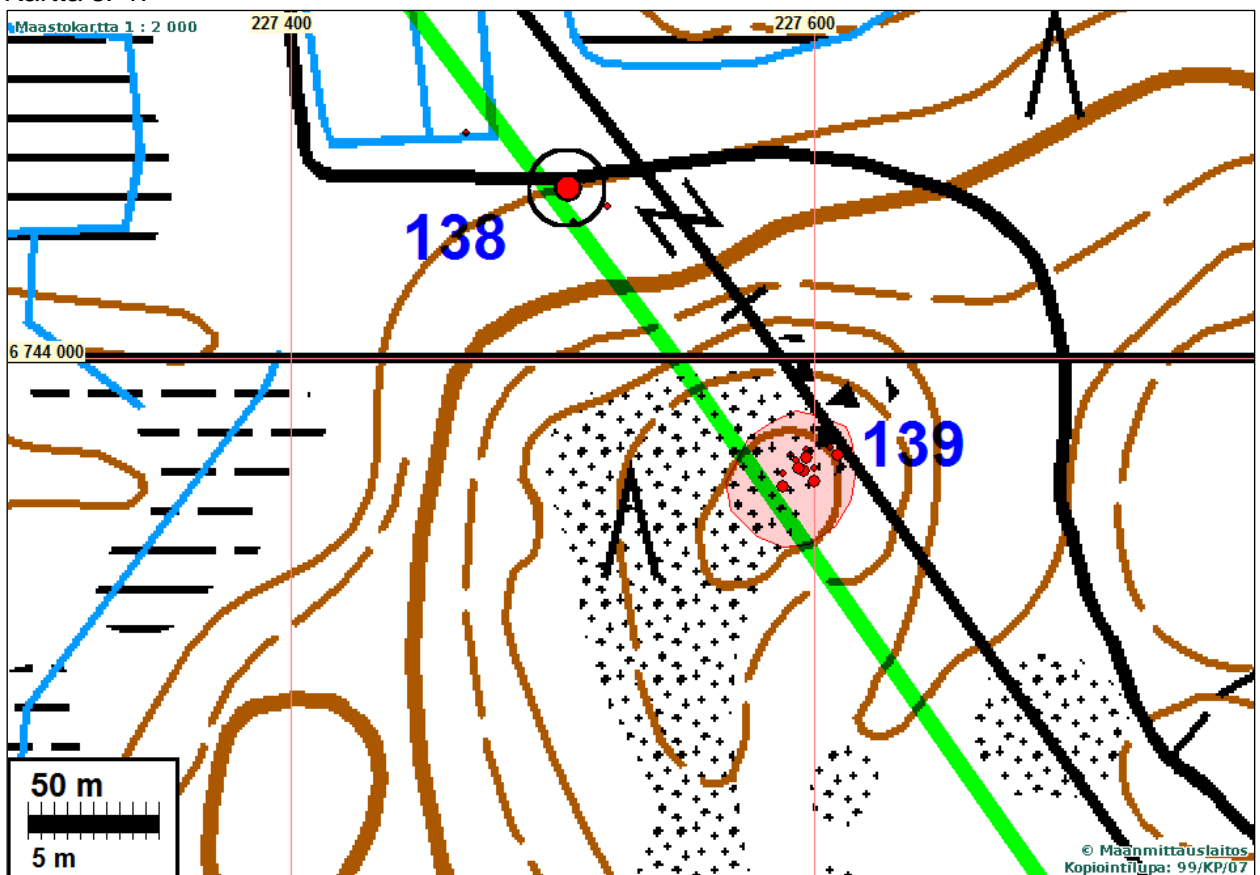
Kohde löytyi suunnitellun uuden voimalinjan inventoinnissa 23.10.2011. Mukana maastossa oli myös Timo Sepänmaa. Kohde sijaitsee Kouhimäen laella olevan kallioalueen koillislaidassa, kohdassa, jossa rinne alkaa laskea koilliseen. Paikalla on W-E-suunnassa noin 30 m pitkä ja 15-20 m leveä luontainen, tiheä kivikko. Kivet ovat 10-50 cm läpimittaisia, enimmäkseen pienempiä. Kivikon luoteislaidalla on noin 10 m läpimittaisella alueella kolme kivikkoon kaivettua kuoppaa, joiden reunalla on kuopasta otetuista kivistä ladottu kehämäinen kiveys. Kiveykset ovat osittain varsin huolellisesti ladottuja, ulottuen noin 40 cm korkeuteen kuopan pohjalta, enimmäkseen kuitenkin matalampia. Kuoppien halkaisijat ovat 0,6-1,0 m ja koko rakennelmien kehäkiveyksineen 1,5-1,8 m.

Näistä noin 5 m koilliseen, kivikon keskiosan pohjoislaidalla on soikea (kaakkoispää ehkä suora) latomus, mitoiltaan 1,4 m x 1,0 m, jonka reuna on ladottu huolellisesti litteistä kivistä. Keskellä on epäjärjestyksessä olevia kiviä, jotka ehkä ovat sortuneet reunakiveyksestä. Tässä tapauksessa rakennelma olisi ollut samanlainen kuin kolme ensin mainittua.

Edellä mainituista rakenteista etelään ja kaakkoon kivikossa on siihen kaivettuja kuoppia, joihin ei kuitenkaan liity ladottua kehäkiveystä. Kaksi suurinta ovat läpimitaltaan noin 1,0-1,5 m ja 0,3-0,5 m syviä. Lisäksi kivikon itäpuoliskossa on useita pienempiä ja epäselvempiä kuoppia.

Itäisemmät rakenteet ovat nykyisellä voimalinja-aukealla ja läntisemmät suunnitellun uuden voimalinjan alla.

Kartta s. 47

Rakkakuoppa

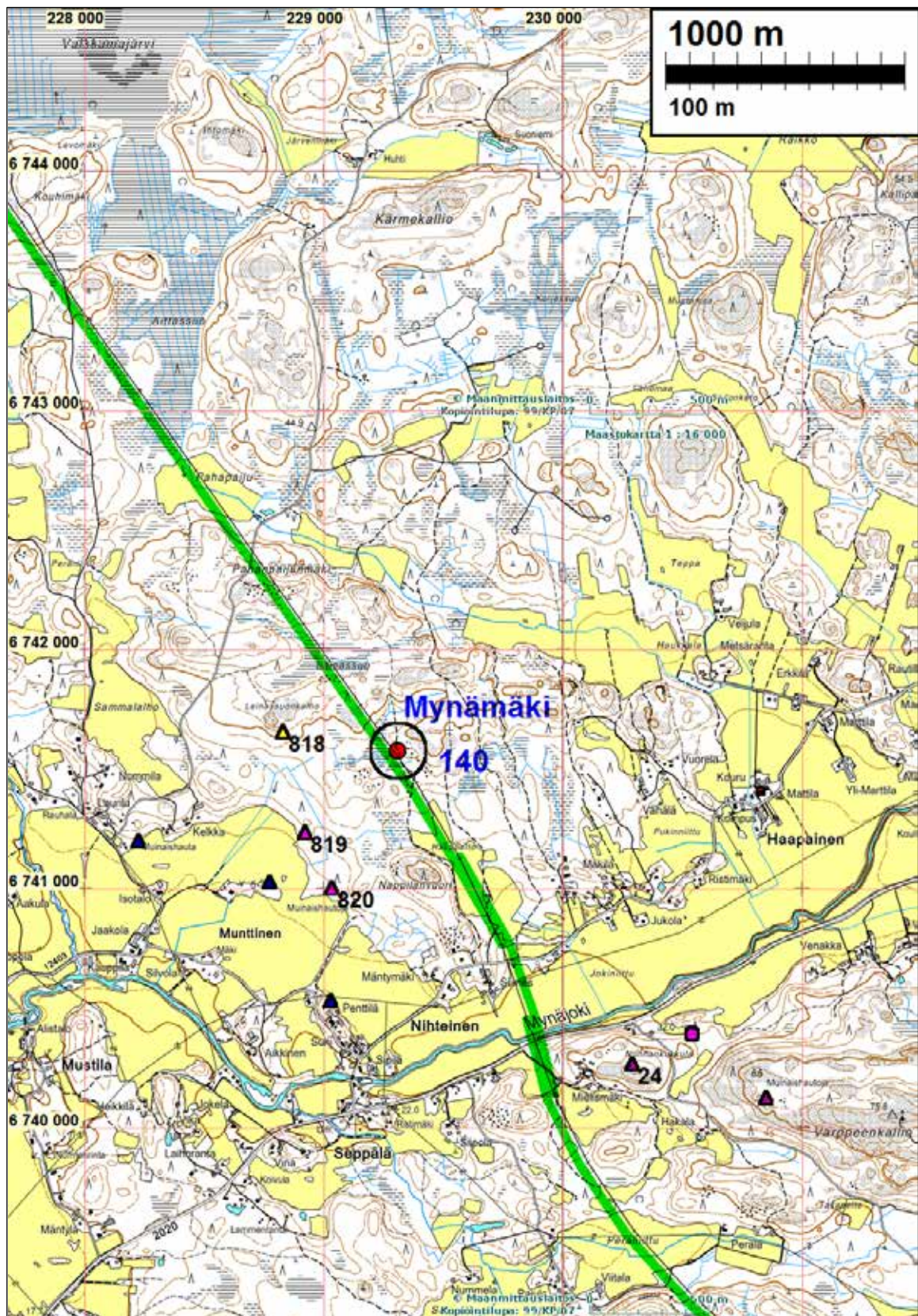
Rakkakuoppa

Tekstissä mainittu soikea latomus

Rakkakuoppia

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Tyyppi
MYNÄMÄKI	24	NUNNANKUKKULA	varhaismetallikautinen	röykkiö
MYNÄMÄKI	87	LEINASSUONKALLIO	ajoittamaton	röykkiö
MYNÄMÄKI	88	PEKONHARJU	varhaismetallikautinen	röykkiö
MYNÄMÄKI	89	PEKONHARJU 2	varhaismetallikautinen	röykkiö

Muinaisjännökset eivät ulotu lähelle voimajohtolinjaa

MYNÄMÄKI 140 HAKAPELTO N

Mjtunnus:

Rauh.lk: 3 (ei ole suojelukohde)

Ajoitus: kivikautinen

Laji: löytöpaikka

Koordin: N: 6741 580 E: 229 324 Z: 35 ±1 m

X: 6734 633 Y: 1556 746

P: 6744 411 I: 3229 385

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

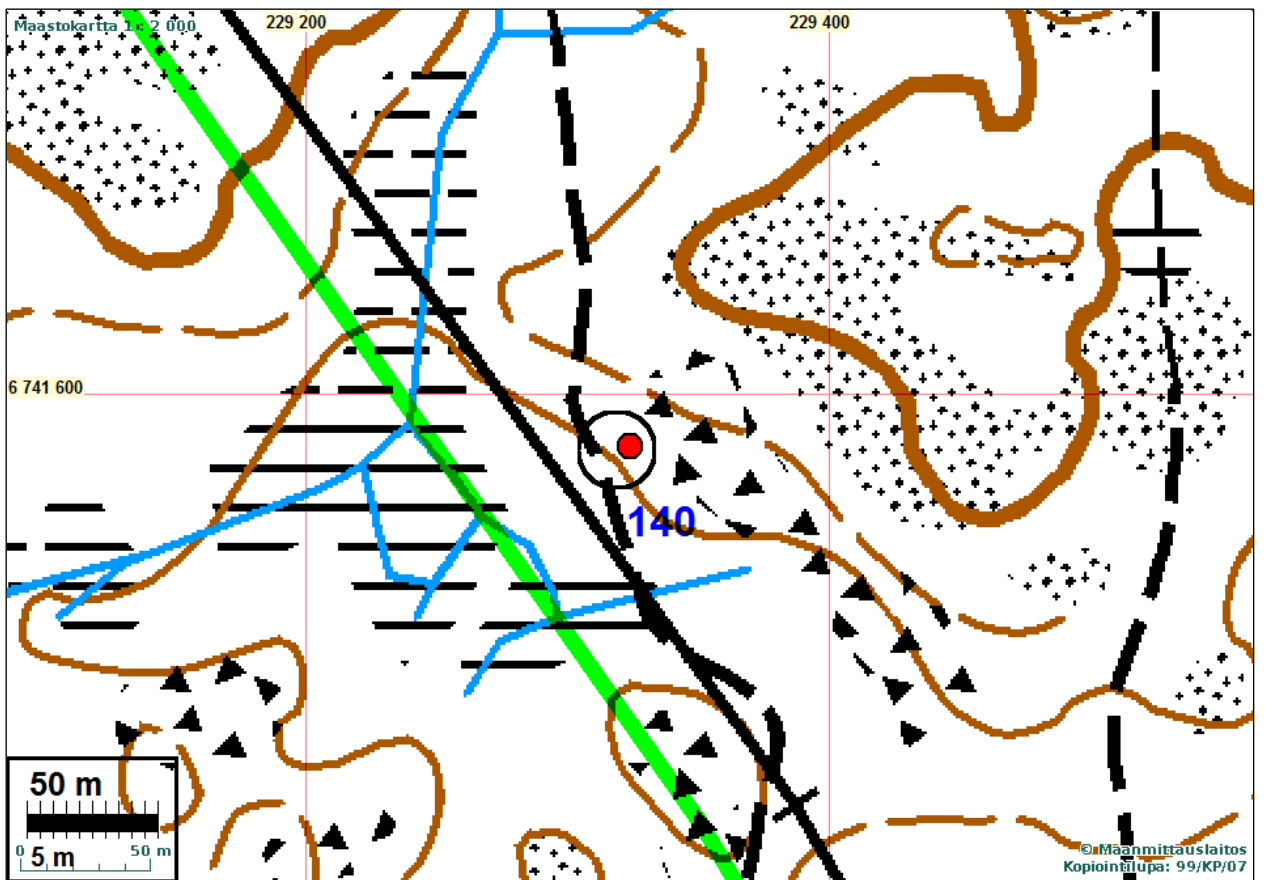
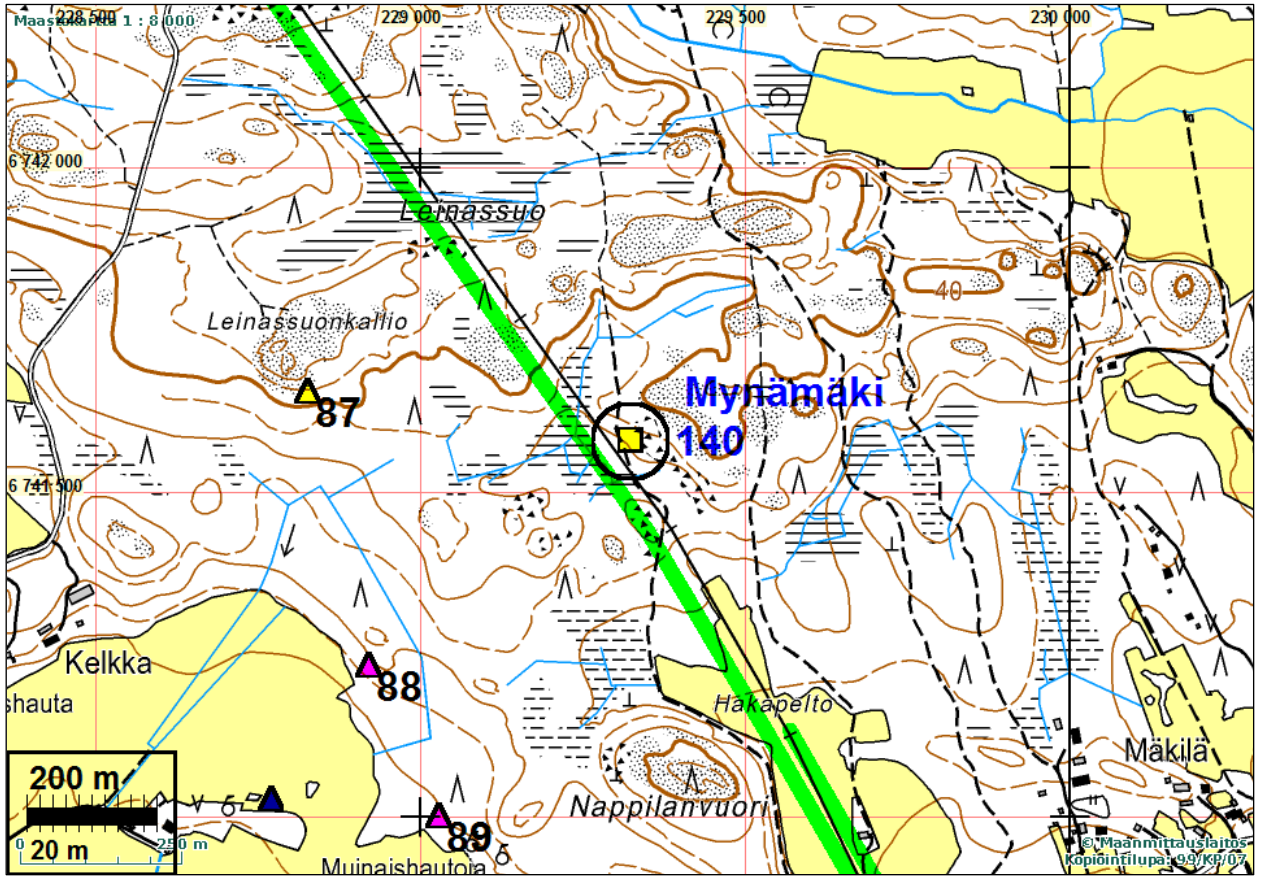
Löydöt: KM 39061, kvartsi-iskoksia, kivilaji-iskos.

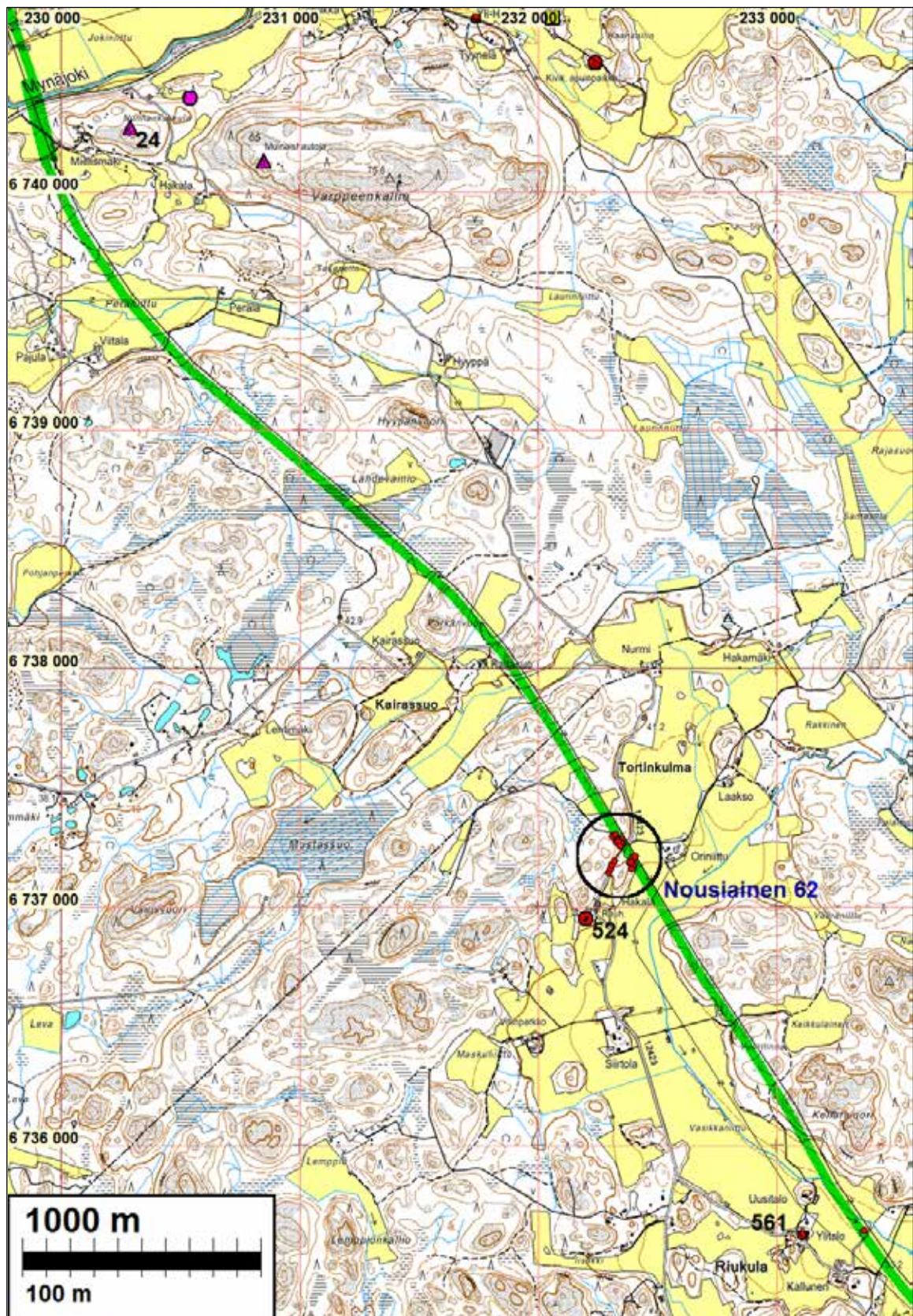
Sijainti: Paikka sijaitsee Mynämäen kirkosta 3,2 km pohjoiseen.

Huomiot: Kohde löytyi suunnitellun uuden voimalinjan inventoinnissa 8.10. ja aluetta tutkittiin koekuopittamalla 23.10., jolloin mukana maastossa oli myös Timo Sepänmaa. Vanhan voimalinjan itäreunaa kulkevalta traktoritieltä löytyi kuluneelta maanpinnalta moron sekaisesta hiekasta muutamia kvartseja ja kivilaji-iskos. Paikalla maasto on loivasti lounaaseen laskevaa rinnettä, jossa kallion päällä on ilmeisesti melko ohut kerros rantavoimien lajittamaa hiekkamaata. Lounaassa nykyisen linjan alla maasto muuttuu soistuneeksi. Koillisessa paikkaa rajaa 10-15 m päässä traktoritiellä kapea kivikkoinen vyöhyke ja sen takana loivasti nouseva kallio. Löytökohtien ympäristöön kaivettiin noin 30 m pitkälle ja 10-15 m leveälle alueelle 13 koekuoppaa. Koekuopista ei löytynyt mitään asuinpaikkaan viittaavaa. Löytöjen vähäisen määrän vuoksi paikkaa täytyy pitää irtolöytöpaikkana. Suunniteltu voimalinja kulkee paikan kohdalla nykyisen voimalinjan länsipuolella, missä maasto on soista ja kallioista kun löytöpaikka sijaitsee nykyisen linjan itäpuolella, yli 40 m suunnitellusta linjasta.

Löytöpaikkaa

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
NOUSIAINEN	524	JOENPOLVI	kivikautinen	asunta	asuinpaikka
NOUSIAINEN	561	YLITALO	kivikautinen	löytö	irtolöytöpaikat

Muinaisjäännökset eivät ulotu lähelle voimajohtolinjaa

NOUSIAINEN 62 ORINIITTU

Mjtunnus:

Rauh.lk: 2

Ajoitus: kivikautinen

Laji: asuinpaikka

Koordin: N: 6737 264 E: 232 340 Z: 40 ±1 m
 X: 6730 612 Y: 1560 142
 P: 6740 093 I: 3232 402

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Löydöt: KM 39069, saviastianpaloja, kivilajiesineen katkelmia, kvartsi- ja kivilaji-iskoksia.

Sijainti: Paikka sijaitsee Nousiaisten kirkosta 7,5 km pohjoiseen.

Huomiot: Asuinpaikka löytyi suunniteltua voimalinjaa inventoitaessa 24.10.2011. Mukana maastossa oli myös Timo Sepänmaa.

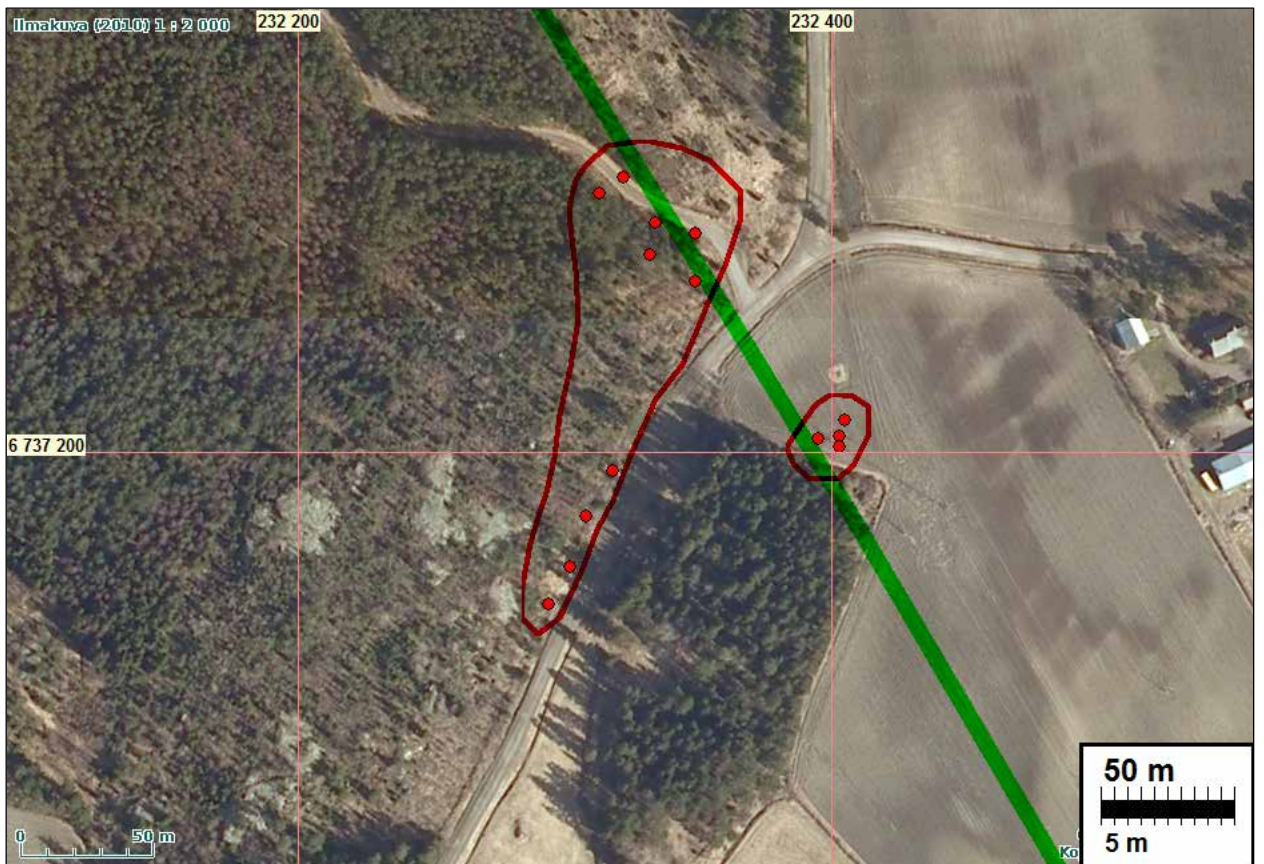
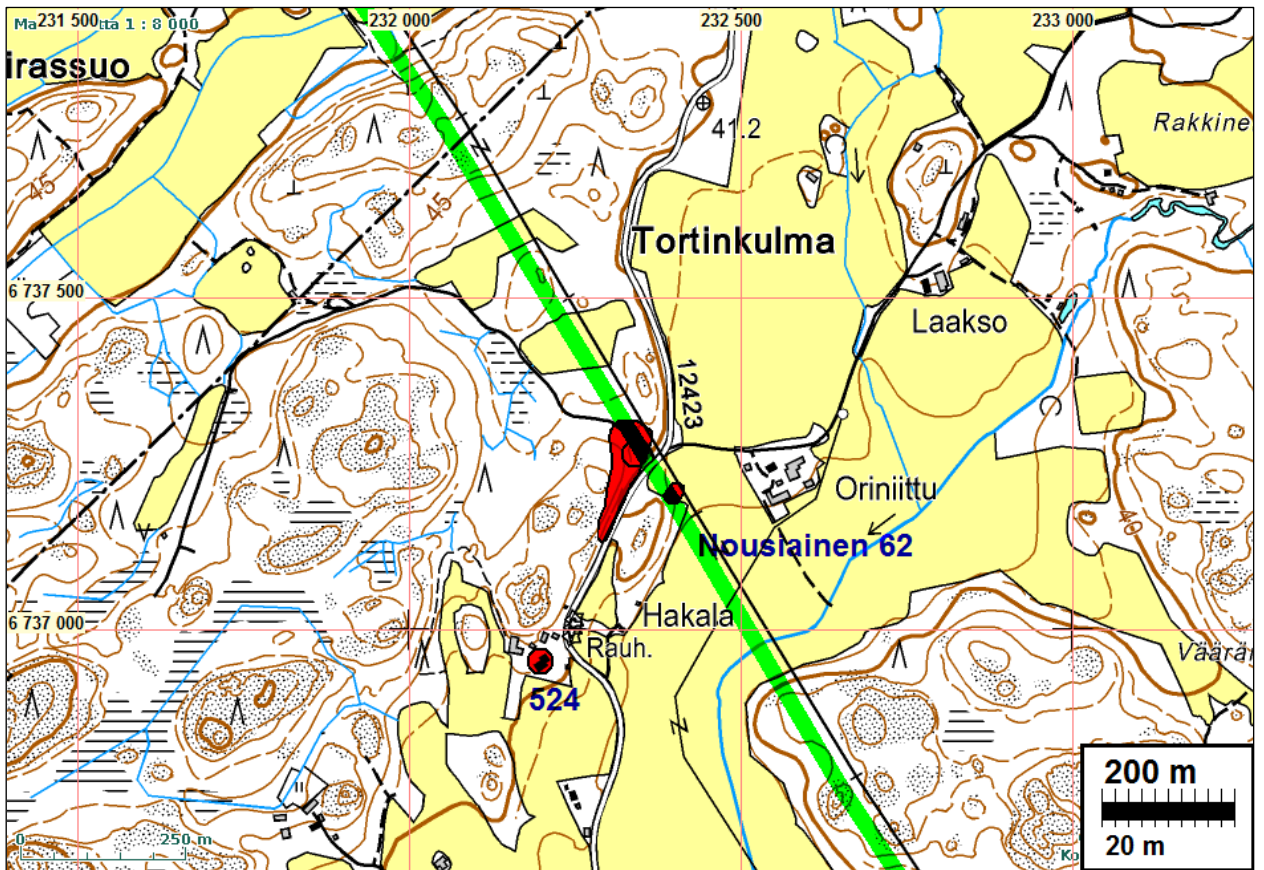
Asuinpaikka sijaitsee Nousiaisten pohjoisosassa, Paistanojan laakson länsirinteellä. Paistanojantie (tie numero 12423) kulkee alueen läpi pohjoiseen. Siltä eroaa asuinpaikan kohdalla metsäautotie luoteeseen. Noin sata metriä asuinpaikalta itään pellolla on Oriniitun talo. Löytöalueita on Paistanojantien länsipuolella metsässä ja sen itäpuolella, alempana rinteessä pellolla. Nykyinen voimalinja sivuaa asuinpaikan kahta löytöaluetta koillisessa.

Paistanojantieltä luoteeseen eroavan metsäautotien varrelta ojaleikkauksista löytyi asuinpaikkalöytöjä noin 30 m matkalta koordinaattipisteestä 6737260 232355 luoteeseen. Tien lounaispuolella metsässä kaivettiin muutamia koekuoppia noin 20 m läpimittaiselle alueelle. Kahdesta koekuopasta saatiin asuinpaikkalöytöjä.

Toinen löytöalue havaittiin edellisestä alueesta etelälounaaseen, Paistanojantien varrella. Tien luoteispuolisesta ojaleikkauksesta löytyi asuinpaikkalöytöjä useista kohdista noin 50 m matkalta. Pohjoisin löytökohta oli N 6737193 E 232318 ja eteläisin N 6737143 E 232294. Löytöalueet 1 ja 2 saattavat olla yhtenäistä asuinpaikka-alueita, sillä ne sijaitsevat samalla korkeustasolla, eikä niiden välillä ole topografisia esteitä. Niiden välissä ei ollut rikkoutunutta maanpintaa, eikä koekuopitusta ulotettu koko välialueelle, joka ulottuu etelässä suunnitellun voimalinjan ulkopuolelle.

Kolmas löytöalue on edellä mainituista löytöalueista kaakkoon, Paistanojantien itäpuolisella pellolla (N 6737206 E 232403, säde 10 m). Alueelta löytyi muutamia kvartsi-iskoksia. Alue on useita metrejä löytöalueita 1 ja 2 alempana. Löytöalueesta 3 etelälounaaseen on lännestä pellolle voimalinjan viereen pistävä metsäniemeke. Maasto niemekkeessä on asuinpaikaksi hyvin sopivaa, joten sinne kaivettiin koekuoppia noin 20 m läpimittaiselle alueelle. Mitään muinaisjäännöksiin viittaavaa ei löytynyt.

Muinaisjäännöksen pohjoisosa, sekä pellossa sijaitseva erillinen osa sijoittuvat suunnitellun uuden voimajohtolinjan alle.

Lounaista asuinpaikan osaa

Pohjoista asuinpaikan osaa

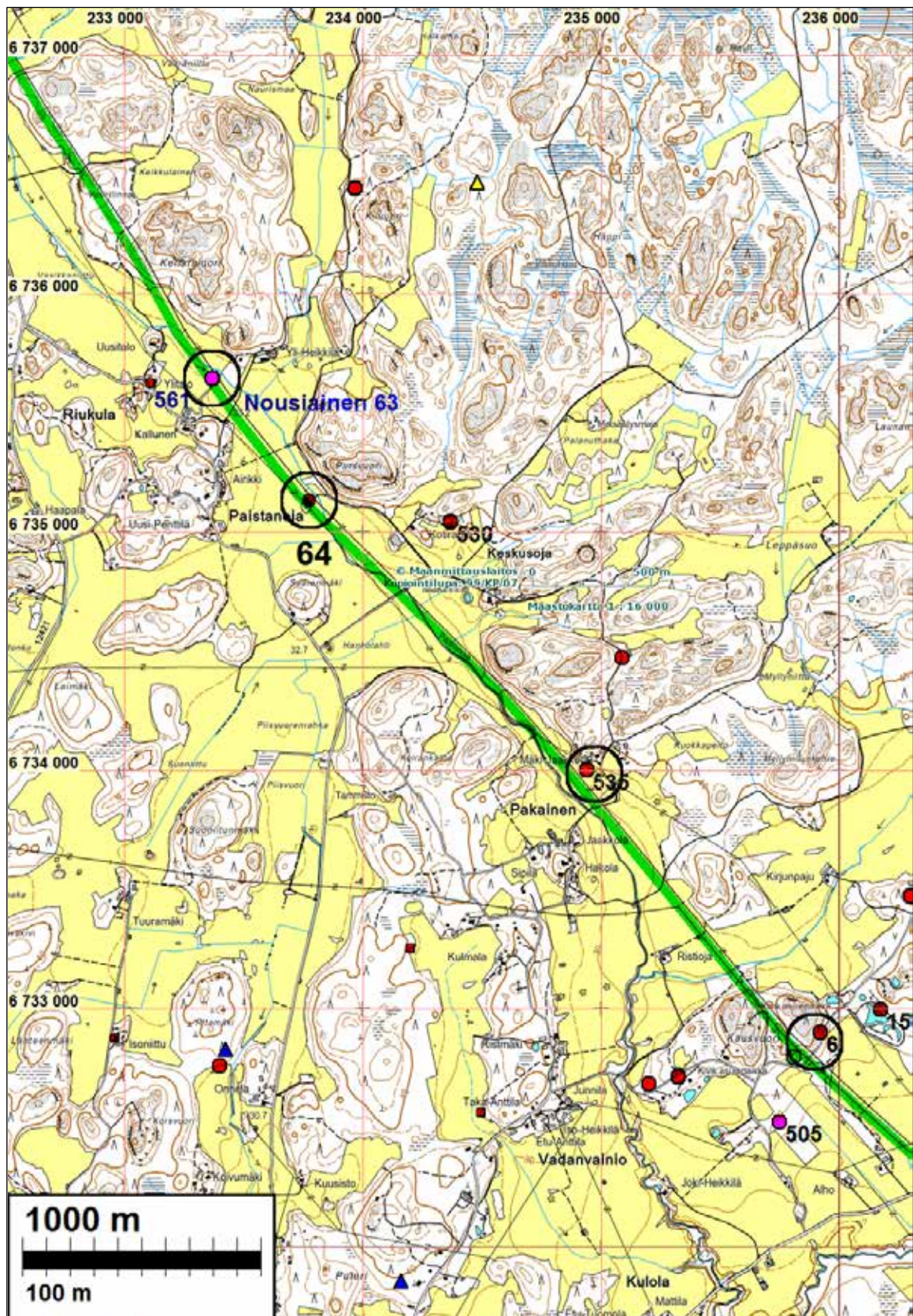

Pohjoista asuinpaikan osaa

Taustalla keskellä pellolla oleva asuinpaikka.
Pellon asuinpaikalta kohti asuinpaikan pohjoisosaa metsätien varrella

<u>Kunta</u>	<u>Nro</u>	<u>Nimi</u>	<u>Ajotus</u>	<u>Laji</u>
NOUSIAINEN	7	KOLISUO	kivikautinen	asunta
NOUSIAINEN	15	KIRJUNPAJU	kivikautinen	asunta
NOUSIAINEN	505	ALHO	varhaismetallikautinen	asunta
NOUSIAINEN	561	YLITALO	kivikautinen	löytö

Kohteet eivät ulotu voimajohtolinjan lähelle.

NOUSIAINEN 63 KALLUNEN

Mjtunnus:

Rauh.lk: 2

Ajoitus: historiallinen

Laji: kuva: uurros/hakkaus

Koordin: N: 6735 642 E: 233 366 Z: 33

X: 6729 090 Y: 1561 312

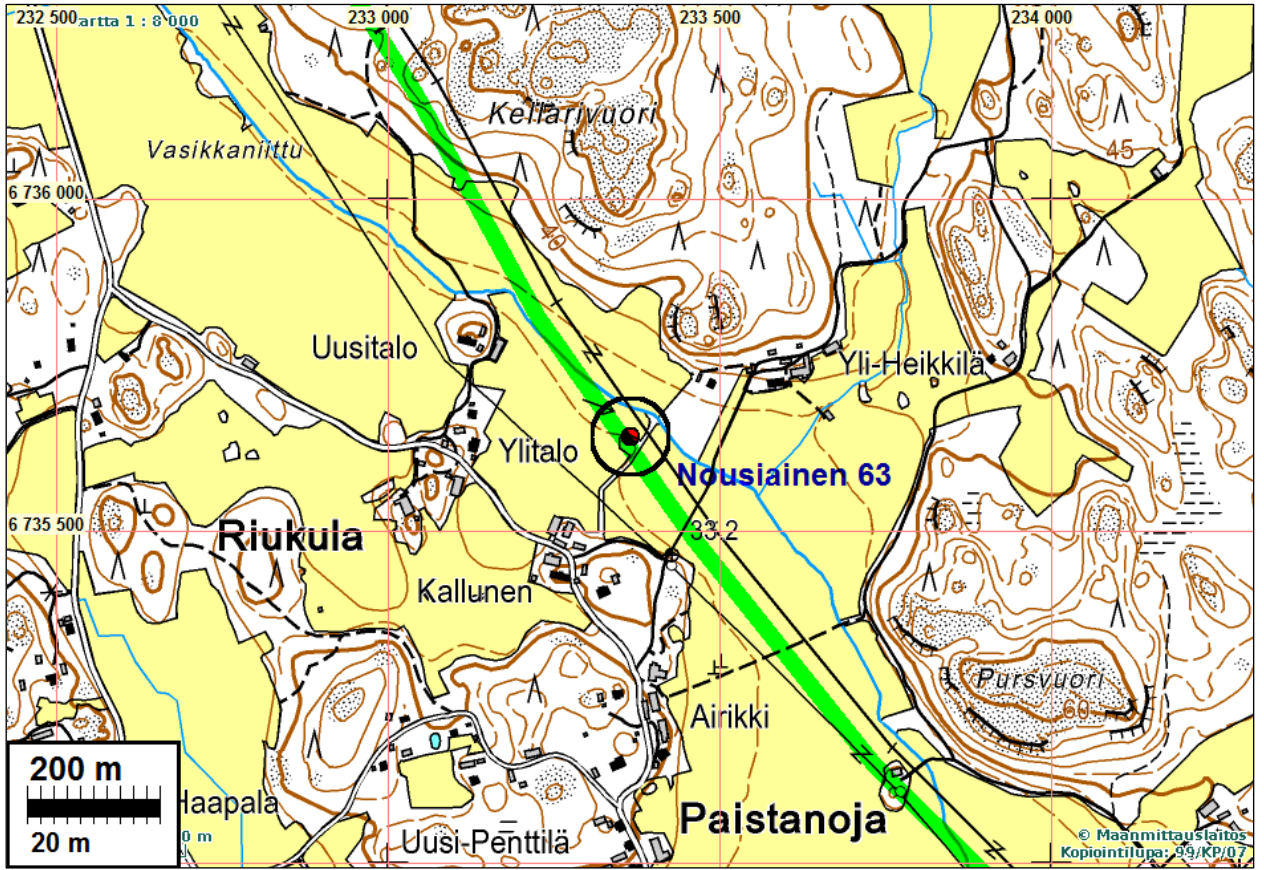
P: 6738 470 I: 3233 429

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Nousiaisten kirkosta 5,7 km pohjoiseen.

Huomiot: Kohde löytyi suunnitellun voimalinjan inventoinnissa 24.10.2011. Se on Pais-tanojan lounaispuolisella pellolla olevan pienen kalliosaarekkeen koillisreunassa olevassa paljaassa, osin sammalpeitteisessä silokalliossa. Kallioon on hakattu 17 cm läpimittainen rengasristikuvio. Renkaassa uurre on noin senttimetrin levyistä ja lähes yhtä syvää. Ristissä uurre on huomattavasti matalampaa. Kyseessä saattaa olla rajamerkki tai kiintopiste. Hakkaus ei ole nykyisellä tilanrajalla. Suunniteltu voimalinja kulkee kohteen yli.

NOUSIAINEN 64 PAISTANOJA

Mjtunnus:

Ajoitus: rautakautinen
Laji: palvonta: kuppikivi

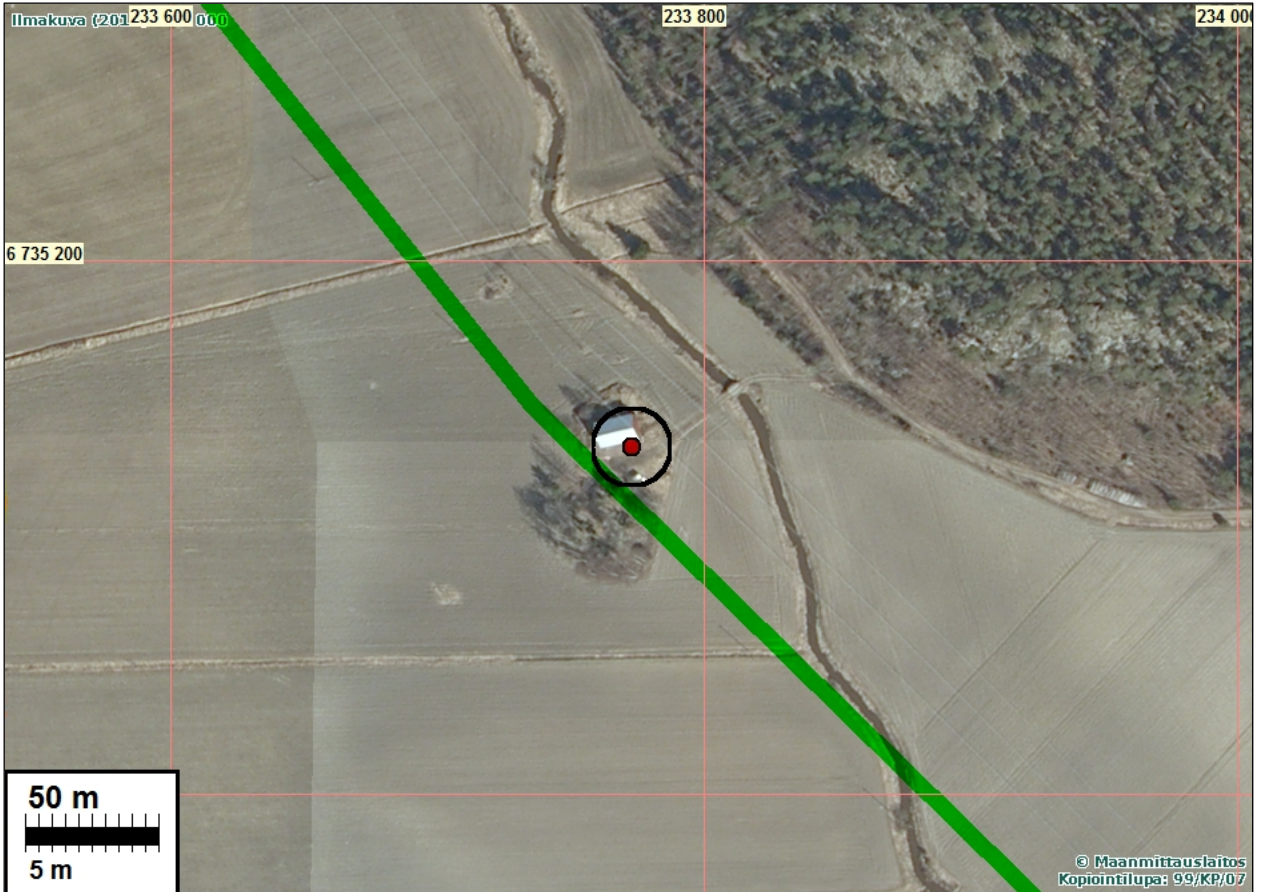
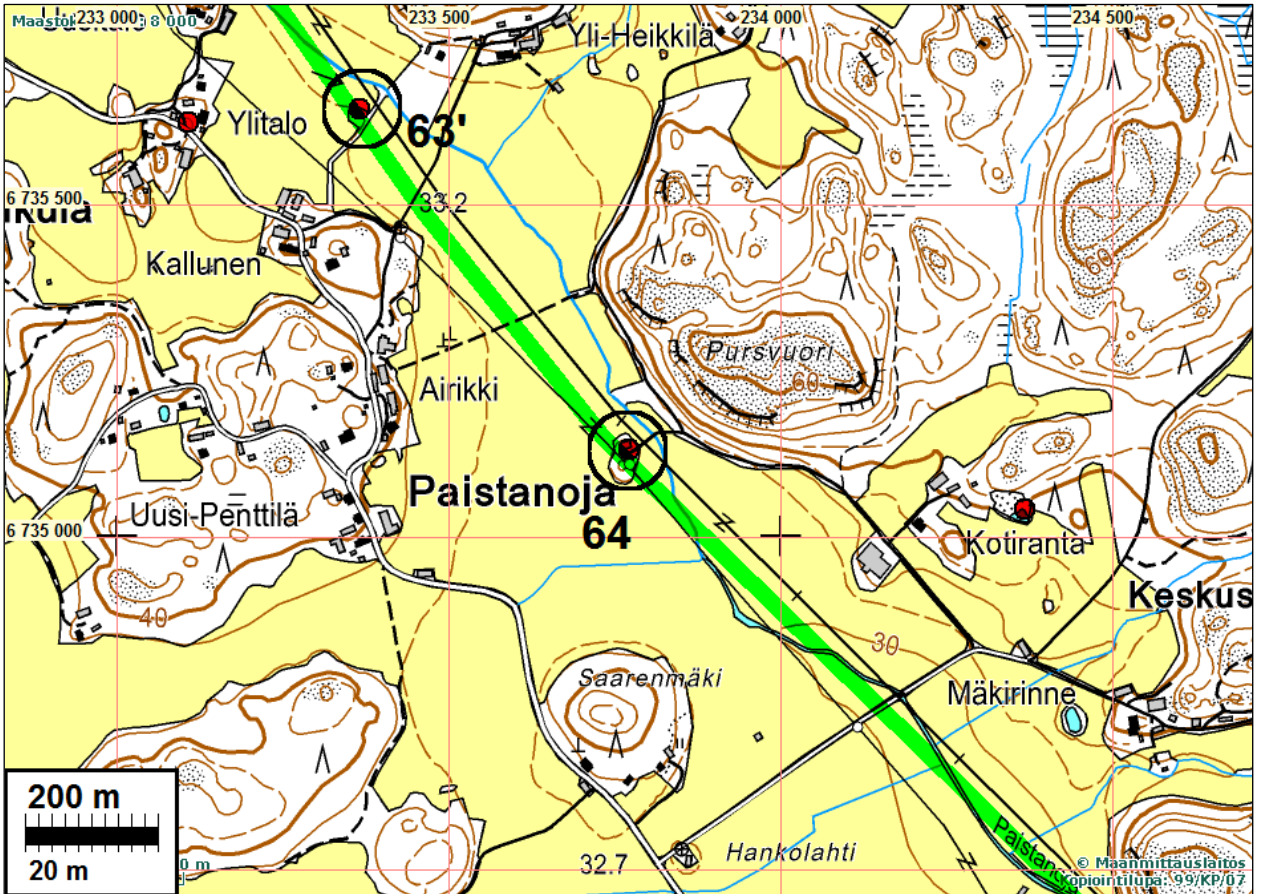
Koordin: N: 6735 130 E: 233 773 Z: 35
X: 6728 618 Y: 1561 763
P: 6737 958 I: 3233 836

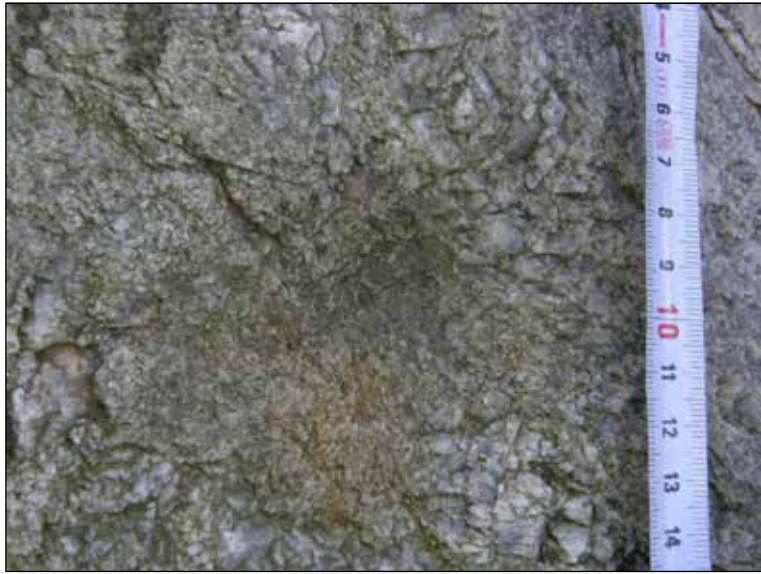
Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Nousiaisten kirkosta 5,2 km pohjoiseen.

Huomiot: Bilund 2011:

Kohde löytyi suunnitellun voimalinjan inventoinnissa 8.10.2011. Se sijaitsee Paistanojan lounaisrannalla peltojen keskellä olevan kalliosaarekkeen koillisreunassa. Paistanojan uoma on noin 30 m päässä. Paikka on saarekkeessa olevan talousrakennuksen kaakkoiskulmasta noin metrin etelään Noin metrin läpimittaisen kupe-
ran, maantasaisen kalliopaljastuman laella on kuppikivien kuoppien tapainen, hakatun näköinen, pyöreähkö kuoppa. Sen halkaisija on noin 6 cm, ja syvyys noin 1,5 cm. Kivi on melko karkearakeista, graniitin tapaista, harmaata kivilajia. Kuoppa on melko karkeapintainen, mutta erottuu selvästi kallion pinnasta. Kuoppa on selvästi ihmisen tekemä, ja paikka on kuppikalliolle topografisesti tyypillinen. Kun kyseessä on vain yksittäinen kuoppa, pitäisin kohdetta vain mahdollisena kuppikal-
liona. Suunniteltu voimalinja kulkee kohteen yli.

NOUSIAINEN 535 MÄKI-JAAKKOLA

Mjtunnus: 1000001499
Rauh.lk: 2

Ajoitus: kivikautinen
Laji: asuinpaikka

Koordin: N: 6734 001 E: 234 938 Z: 30
X: 6727 601 Y: 1563 024
P: 6736 830 I: 3235 000

Tutkijat: Heljä Brusila 2002 tarkastus, Esa Laukkanen 2003 inventointi, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Nousiaisten kirkosta 4,3 km pohjoiseen.
Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Kivikautinen asuinpaikka pellossa, Pakaisen Mäki-Jaakkolan talon lounaispuolella n. 50 m. Paistanojan uoma on n. 140 m lounaassa. Kiviesineen kappaleet N: 6734022 E: 235037, porfyriitin kappale N: 6734002 E: 235057

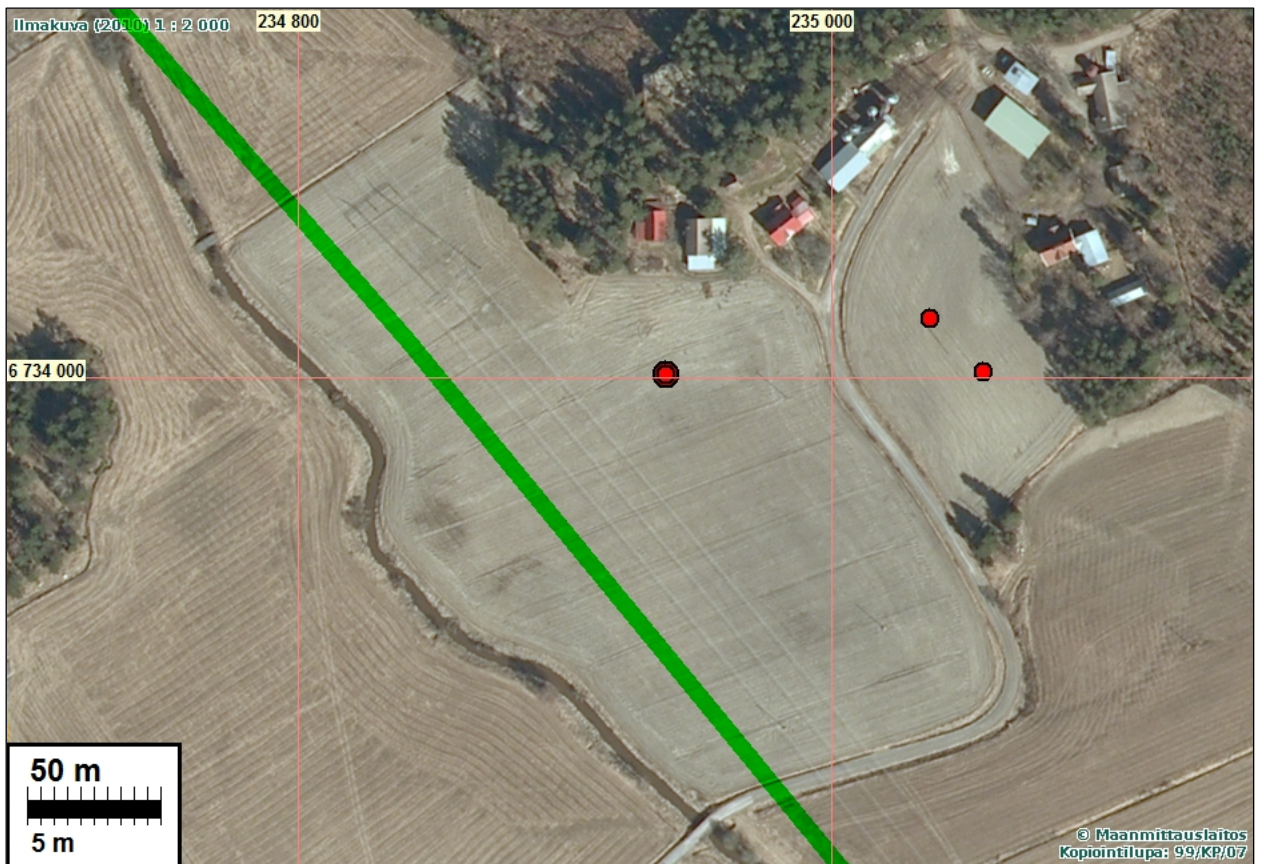
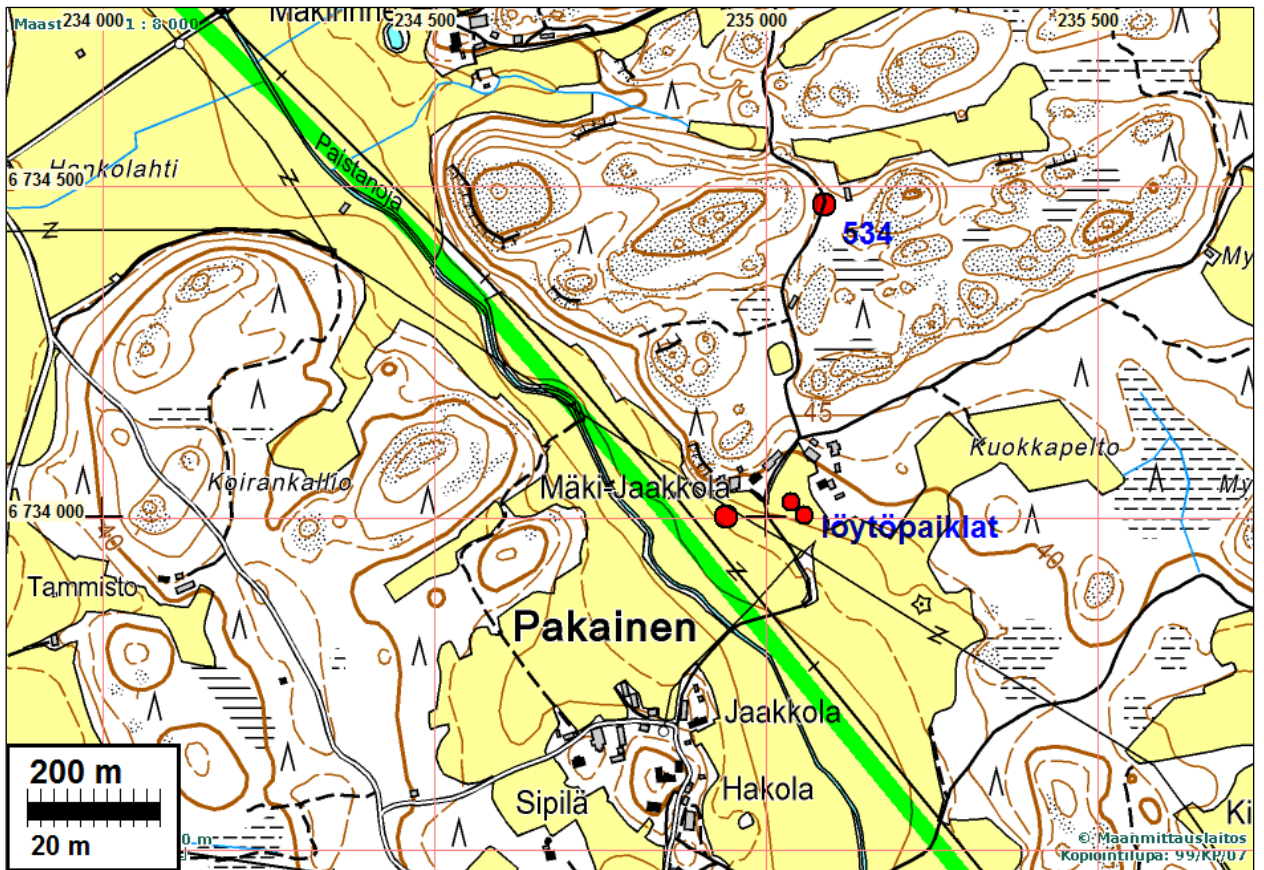
Bilund 2011:

Asuinpaikan sijaintia kuvaavan koordinaattipisteen tienoilta on löytynyt useita kiviesineitä, jotka on palautettu luetteloinnin jälkeen löytäjälle. Esa Laukkanen on tarkastanut vuoden 2003 inventoinnissa kyseisen peltolohkon sen ollessa kynnettyinä. Hän ei havainnut vainiolla mitään runsaslöytöistä kohtaa, ja ainoat löydöt olivat yksi kvartsi-iskos ja mahdollinen kivikiekko tarkastuskertomuksessa mainitun koordinaattipisteen tienoilta. Laukkasen mukaan asuinpaikka vaikuttaa pienialaiselta ja niukkalöytöiseltä. Lisäksi Mäki-Jaakkolan päärakennuksesta 60-90 m itäkaakkoon pellolta on löydetty kaksi kiviesineen katkelmaa (noin 60 m päästä talosta) ja porfyriitin kappale (noin 90 m päästä). (Lähde: Esa Laukkanen, Nousiaisten inventointi 2003, s. 170-171.)

Syksyllä 2011 koko talon ja joen välinen peltolohko kasvoi rehevää syysviljan orasta, joten lisähavaintoja muinaisjäännöksestä ei saatu. Koska löytöalue talon pihapiirin ja voimalinjan välissä aiempien ilmeisesti melko hyvissä olosuhteissa tehtyjen havaintojen mukaan on pienialainen, asuinpaikka ei ulotu suunnitellulle uudelle voimalinjalle. Myös topografia viittaa tähän. Kaikki ilmoitetut löytökohdat ovat 35 m mpy. korkeuskäyrän tienoilla ja joka tapauksessa 32,5 m mpy. käyrän yläpuolella, missä maasto on selvästi laskevaa rinnettä. Uuden voimalinjan alla 30 m mpy. tasolla maasto on lähes tasaista notkon pohjaa, joka sopii huonosti rantasidonnaiseksi asuinpaikaksi. Muinaisjäännös ei siis ulotu suunnitellulle voimajohdolinjalle.

Mahdollinen asuinpaikka punaisen
Rakennuksen edessä pellolla

NOUSIAINEN 6 TAKAHAKA

Mjtunnus: 538010006

Rauh.lk: 2

Ajoitus: kivikautinen

Laji: asuinpaikka

Koordin: N: 6732 898 E: 235 920 Z: 35

X: 6726 592 Y: 1564 103

P: 6735 726 I: 3235 984

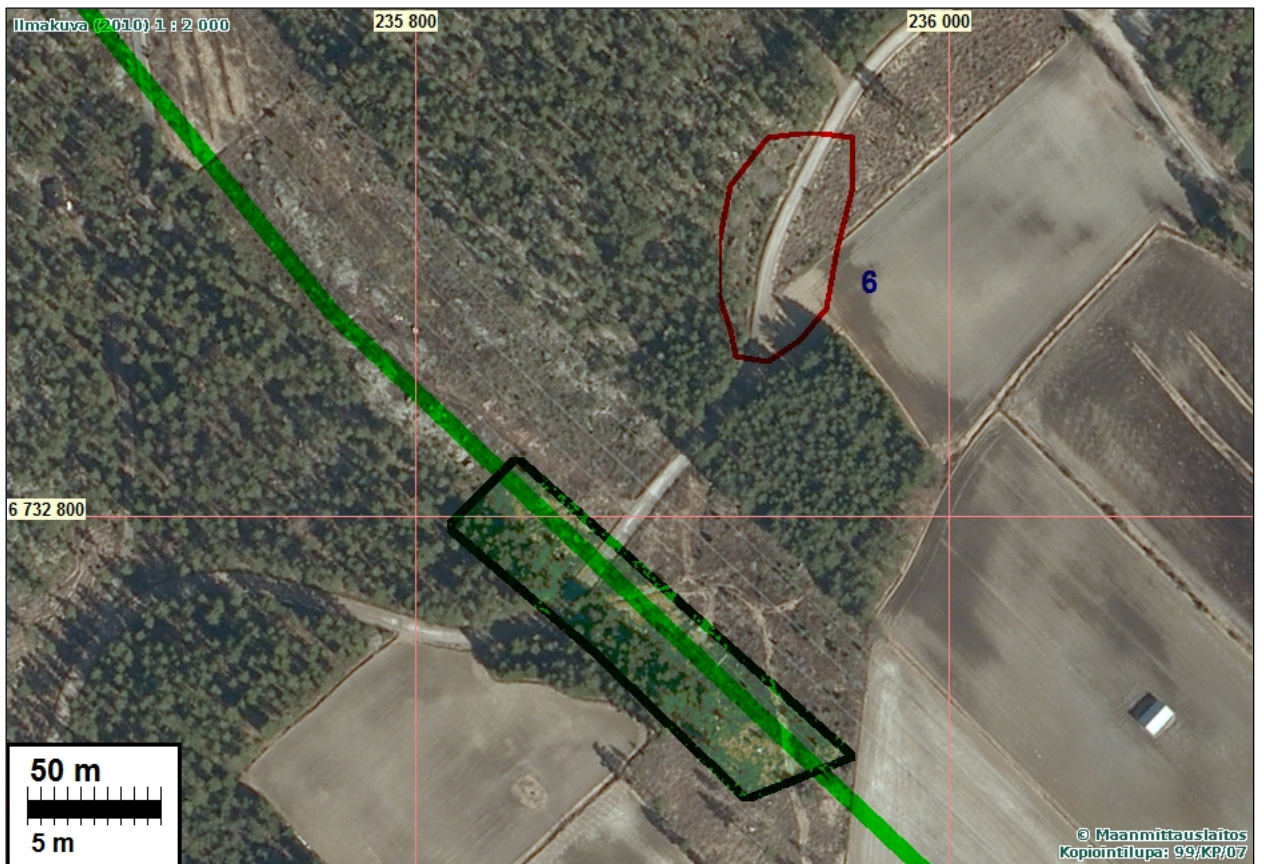
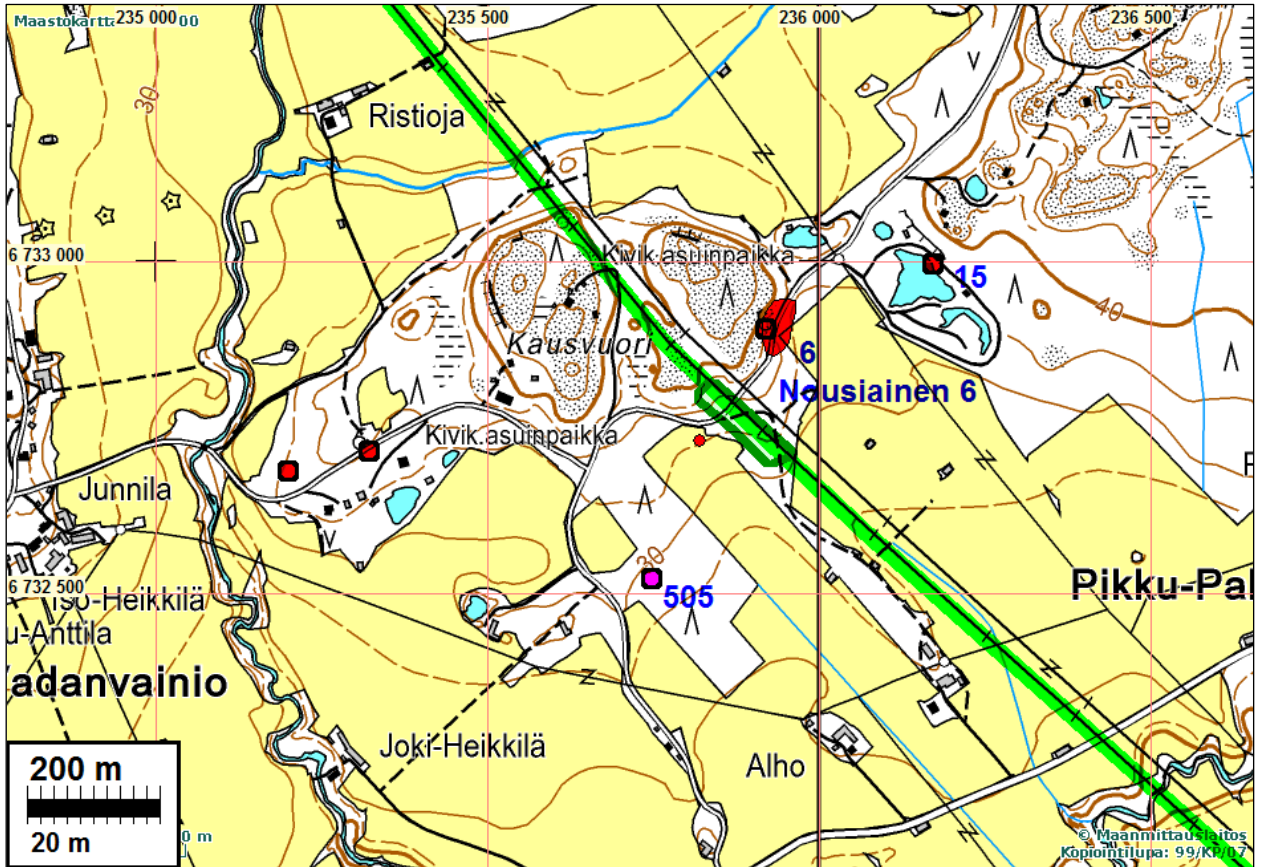
Tutkijat: Torsten Edgren 1958 inventointi, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Löydöt: KM 39062, kvartsi- ja kivilaji-iskoksia.

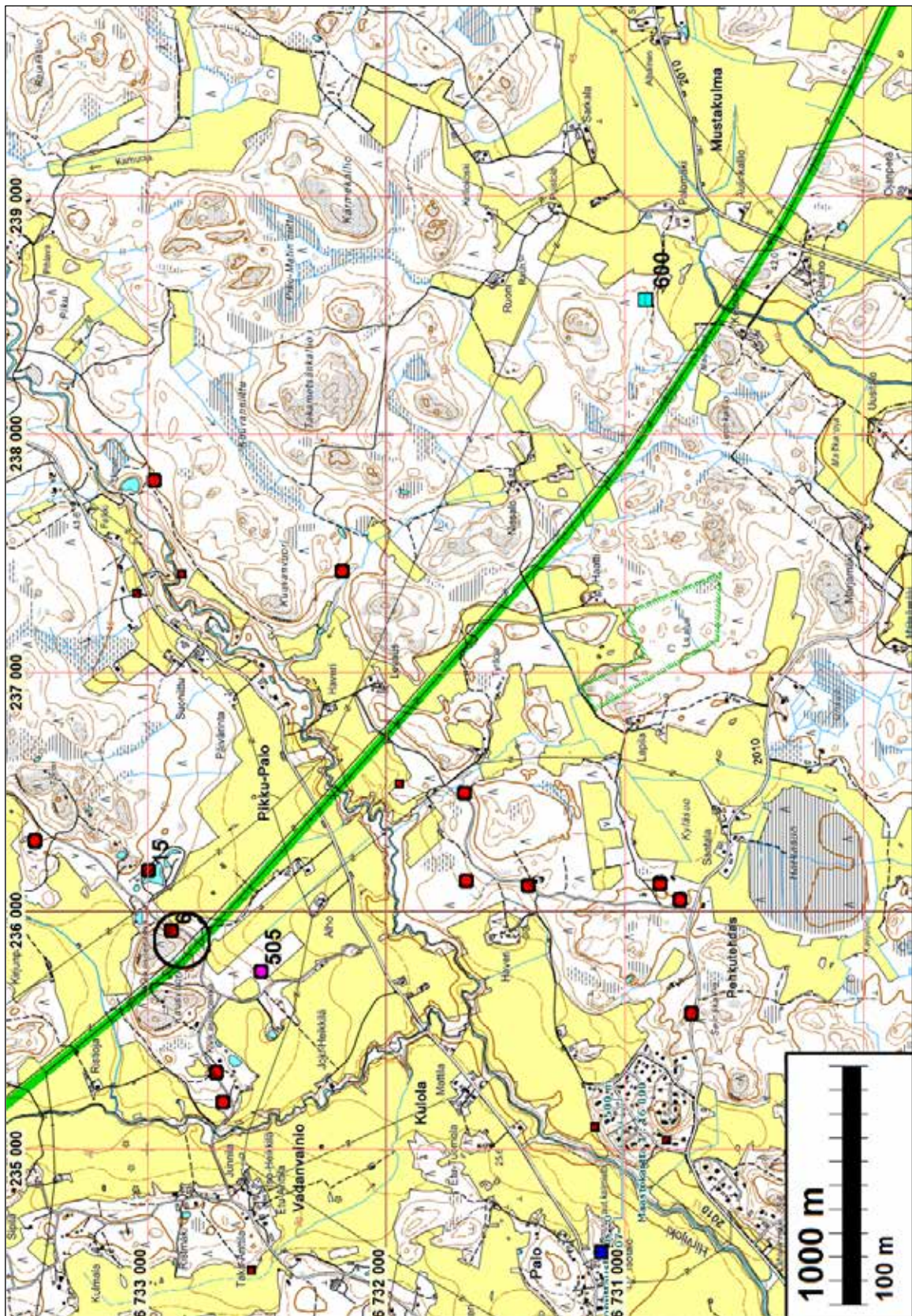
Sijainti: Paikka sijaitsee Nousiaisten kirkosta 3,8 km koilliseen.

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Asuinpaikka sijaitsee Iso-Heikkilän maalla, n. 1100 m talosta itään. asuinpaikan pohjoispuolella kohoaa Kausvuori. Tien ja vuoren välillä n. 50 m leveä sora-alue, jonka takana peltoja. Kohde on nro 8 Torsten Edgrenin vuoden 1958 inventointikertomuksessa.

Asuinpaikan aiemmin tunnettu löytöalue sijaitsee noin 50 m voimalinjasta koilliseen. Useita muitakin asuinpaikkoja tunnetaan lähitienoilta samalta Hirvijoen laaksoon laskevalta rinteeltä, lähimpänä Alhon asuinpaikka (muinaisjäännöstunnus 1000001490) voimalinjasta noin 200 m lounaaseen. Koska rinteellä on näiden asuinpaikkojen osoittamalla korkeustasolla monin paikoin asuinpaikoille hyvin sopivaa hiekkapitoista maaperää, aluetta tutkittiin inventoinnissa varsin perusteellisesti kahtena päivänä. Jälkimmäisellä kerralla oli mukana myös Timo Sepänmaa. Kuten Esa Laukkanen on vuoden 2003 inventoinnissa todennut, Takahaan asuinpaikka jatkuu etelässä ainakin Kirjunpajun tien reunaan ulottuvaan pellon kulmaan. Pellolta löytyi nytkin jonkin verran kvartsi- ja kivilaji-iskoksia. Löydöt rajoittuivat rinteelle 32,5 m mpy. käyrän yläpuolelle, missä maaperä on hiekkaisempaa. Tämä löytöalue saattaa jatkua etelämmäs metsän puolelle ja lähemmäs voimalinjaa Kirjunpajuntien kaakkoispuolella. Itse voimalinja kulkee loivalla harjanteella, jossa maaperä on kivisempää ja maalaji huonommin vettäläpäisevää moreenia. Alue ei vaikuta asuinpaikkamaastoksi kovin sopivalta. Nykyisellä linja-aukealla on traktoriuria ja maan pintaa on muutenkin monin paikoin rikottu, mutta mitään asuinpaikkaan viittaavaa ei havaittu. Toisaalta havaintomahdollisuudet olivat heikohkot, sillä alueelle on ajettu runsaasti maata ja risuja. Suunniteltu voimalinja tulisi kulkemaan nykyisen voimalinjan lounaisreunaa. Juuri näillä tienoin maaperä muuttuu taas hiekkaisemmaksi ja vähäkivisemmäksi. Noin 50 m linjalta lounaaseen kynnöspelloilta, läheltä pellon reunaa, löytyi yksi kvartsi-iskos. Vaikka havaintomahdollisuudet olivat hyvät, ei pellolta löytynyt muuta. Metsäkaistaletta pellon ja linja-aukean välissä tutkittiin tämän jälkeen kaivamalla sille 12 koekuoppaa 30 m mpy. korkeuskäyrän ja Kirjunpajuntien välille. Mitään asuinpaikkaan viittaavaa ei havaittu. Myös ylemmäs rinteelle, Kirjunpajuntien luoteispuolelle, kallioiden alle, kaivettiin 12 koekuoppaa. Näistäkään ei löytynyt mitään. Linjan lounaispuolelta löytynyttä kvartsi-iskosta täytyy näin ollen pitää hajalöytönä, eikä suunnitellun linjan alla voitu todeta kiinteää muinaisjäännöstä.

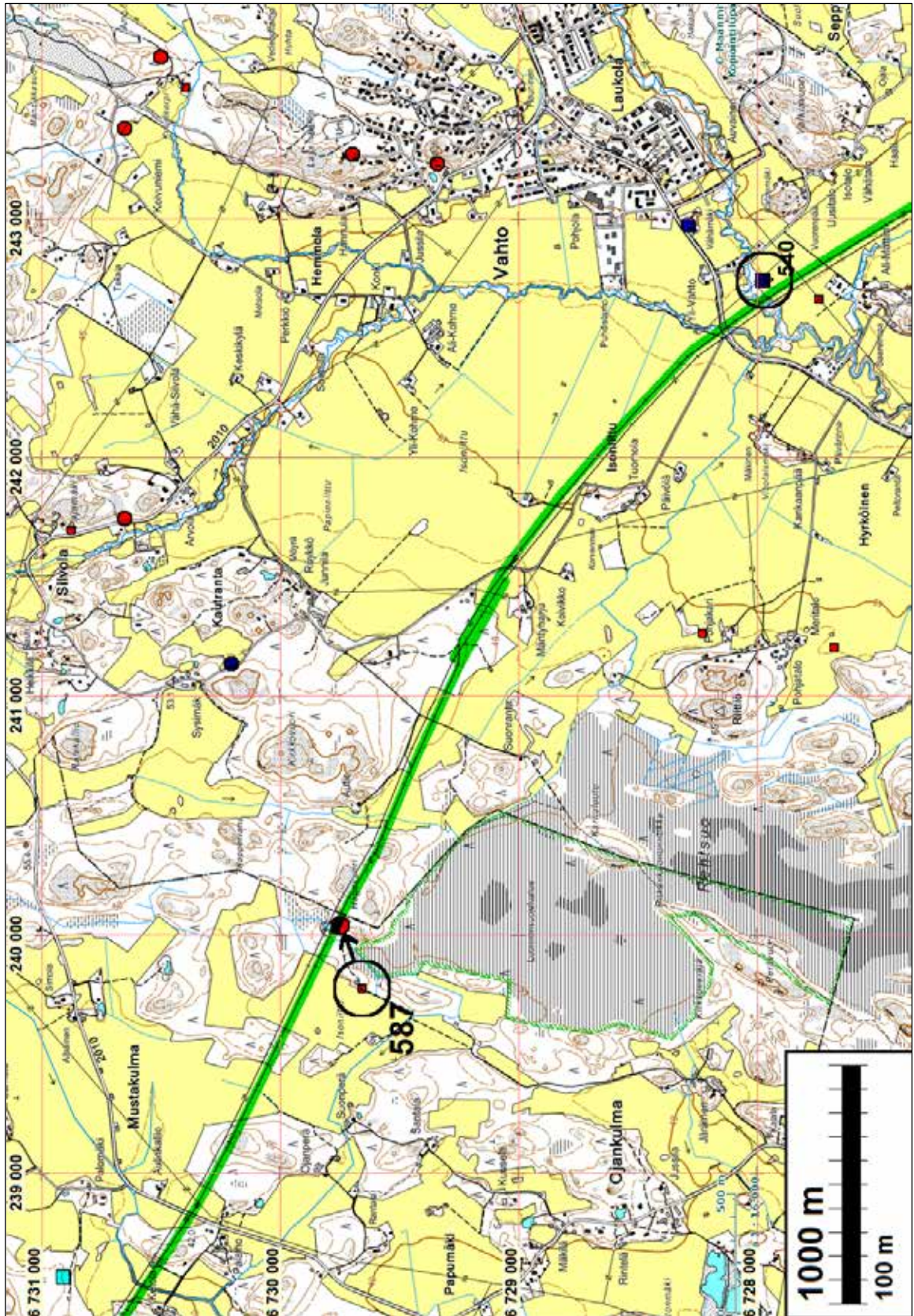

Koekuopitettu alue voimajohtolinjalla rajattu tumman vihreällä.

Läheiset kohteet eivät ulotu lähelle voimajohtolinjaa, kuten:

600 Nousiainen Mustakulma, useita röykkiöitä. Sen ja linjan välinen alue tarkastettiin.

Aluetta tarkasteltiin perusteellisesti, paitsi alavia ja tasaisia peltoja.

NOUSIAINEN 587 JÄRÄISTEN ISONIITU

Mjtunnus: 1000014928

Rauh.lk: 0 (ei ole suojelukohde)

Ajoitus: kivikautinen

Laji: löytöpaikka: irtolöytöpaikat

Koordin: N: 6729 774 E: 240 036 Z: 45

X: 6723 857 Y: 1568 485

P: 6732 600 I: 3240 101

Tutkijat: Esa Laukkanen/Turun maakuntamuseo 2003 inventointi, Bilund & Sepänmaa
2011 inventointi

Sijainti: Nousiaisten kirkosta 6 km itään

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri:

Porfyriitti-iskos ja kvartsi-iskoksia on löydetty Järäisten kylästä Isoniitun vainiosta itään sähkölinjan alla olevan hiekkakuopan reunasta.

Bilund 2011:

Muinaisjäännösrekisterin tiedot kohteesta ovat sikäli epätarkat, että kuvaustekstissä mainitut löydöt (KM 34420:1-2) eivät ole peräisin siinä koordinaattien ilmoittamasta paikasta (N 6729 654 E 239 775), josta tieltä löytynyttä porfyryydintä ei ole luetteloitu. Talletetut löydöt on löydetty 200 m siitä koilliseen voimalinjan alla olevasta hiekkakuopasta (N 6729774 E 240036). (Lähde: Esa Laukkanen, Nousiaisten inventointi 2003, s. 222). Koordinaatit korjattu tähän.

Löytöpaikka tarkastettiin suunnitellun uuden voimalinjan inventoinnissa 5.10.2011. Hiekkakuopan käyttö on lopetettu ja sen reunat maisemoitu muualta tuodulla maalla. Maata on ilmeisesti muutenkin ajettu kuopan länsiosaan, joka oli paikoin tiheään pensaikon peittämä ja melko ryteikköinen. Hiekkakuopan itäosaan on muotoiltu tekolampi, jonka eteläosaan Laukkasen ilmoittamat löytökohtan koordinaatit osuvat. Ehjää, mahdollisesti asuinpaikaksi sopivaa maastoa saattaa olla jäljellä hiekkakuopan pohjoispuolella, mutta aluetta ei tutkittu tarkemmin, sillä suunnitellun voimalinja vaikutukset eivät ulotu sinne. Nykyisen voimalinjan eteläpuolella, suunnitellulla uudella linjalla, kuoppaan tulevan tien itäpuolella hiekkamaa on kaivettu tarkoin pois kallioiseen ja kivikkoiseen rinteeseen asti. Tien länsipuolella on osittain entistä hiekkakuopan pohjaa, joka kasvaa pensaikkoo, osittain tasaista ja soistunutta luontaista maan pintaa, joka ei ole asuinpaikaksi sopivaa. Uusi voimalinja ei siten uhkaa muinaisjäännöksiä paikalla.

Kartta: ks. yleiskartta edell. sivulla

RUSKO 540 VAHDON VANHAN KIRKON PAIKKA

Mjtunnus: 1000011706

Rauh.lk: 0 (ei ole suojelukohde)

Ajoitus: historiallinen

Laji: kirkkorakenteet: kirkonpaikat

Koordin: N: 6727 951 E: 242 752 Z: 37,5

X: 6722 290 Y: 1571 355

P: 6730 776 I: 3242 818

Tutkijat: Esa Laukkanen/Turun maaku 2007 inventointi

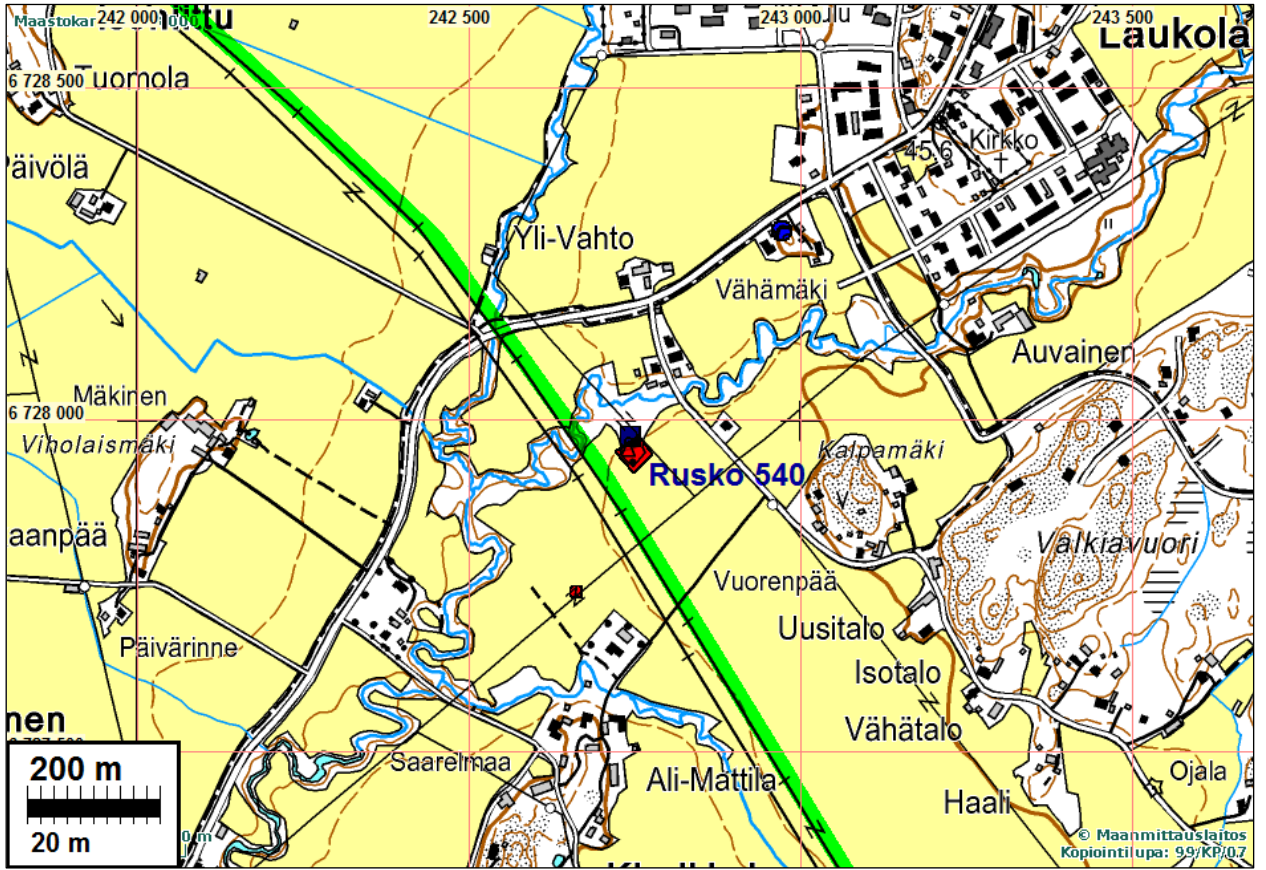
Sijainti: Vahdon kirkosta 650 m lounaaseen

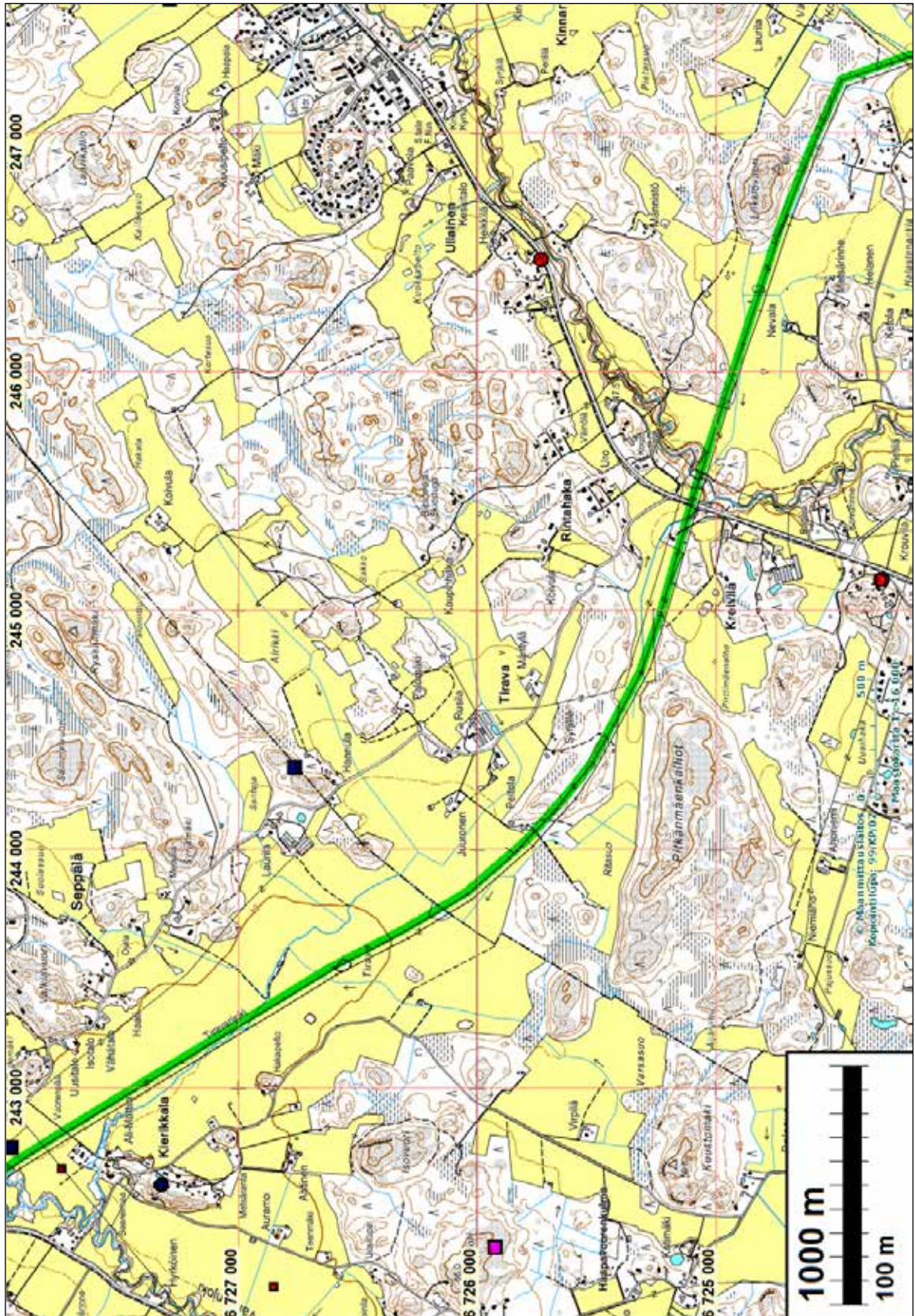
Huomiot: Paikka sijaitsee Vahdonjoen itärannalla 100 m sillasta, jonka kautta menee Seppälään tie. Paikalla on nelikulmainen aitaus, josta on jäljellä kiviset aidantolpat ja portinpylväät. Niiden sisäpuolella on kuusiaita. Paikalla on muistokivi, jossa on teksti "Vahdon vanha kirkon paikka vuoteen 1804. Paikka, jossa seisot, on pyhä maa 2. Moos. 3:5".

Bilund & Sepänmaa: ympäristö alavaa peltoa, ei havaintoja mahd. muinaisjäänöksistä. Voimajohtolinjalla ei mitään mainittavaa.

Ote 1840-l Vahdon pitäjänkartasta. Kirkonpaikka merkitty siihen "Wahto kapellkyrka" nimisenä

Osuudella ei muinaisjäänöksiä linjan lähistöllä. Alueen kovan maan osuudet (kalliot, mäet, metsät) tarkastettiin sekä peltöjen osalta vain ne kohdat missä havaittavissa selvä korkeusero tai törmä.

TURKU 82 KOIVULEHTO

Mjtunnus:

Rauh.lk: 2

Ajoitus: kivikautinen

Laji: asuinpaikka

Koordin: N: 6724 301 E: 247 324 Z: 46

X: 6719 073 Y: 1576 239

P: 6727 125 I: 3247 392

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Löydöt: KM 39072, kvartsi-iskoksia ja kivilaji-iskos

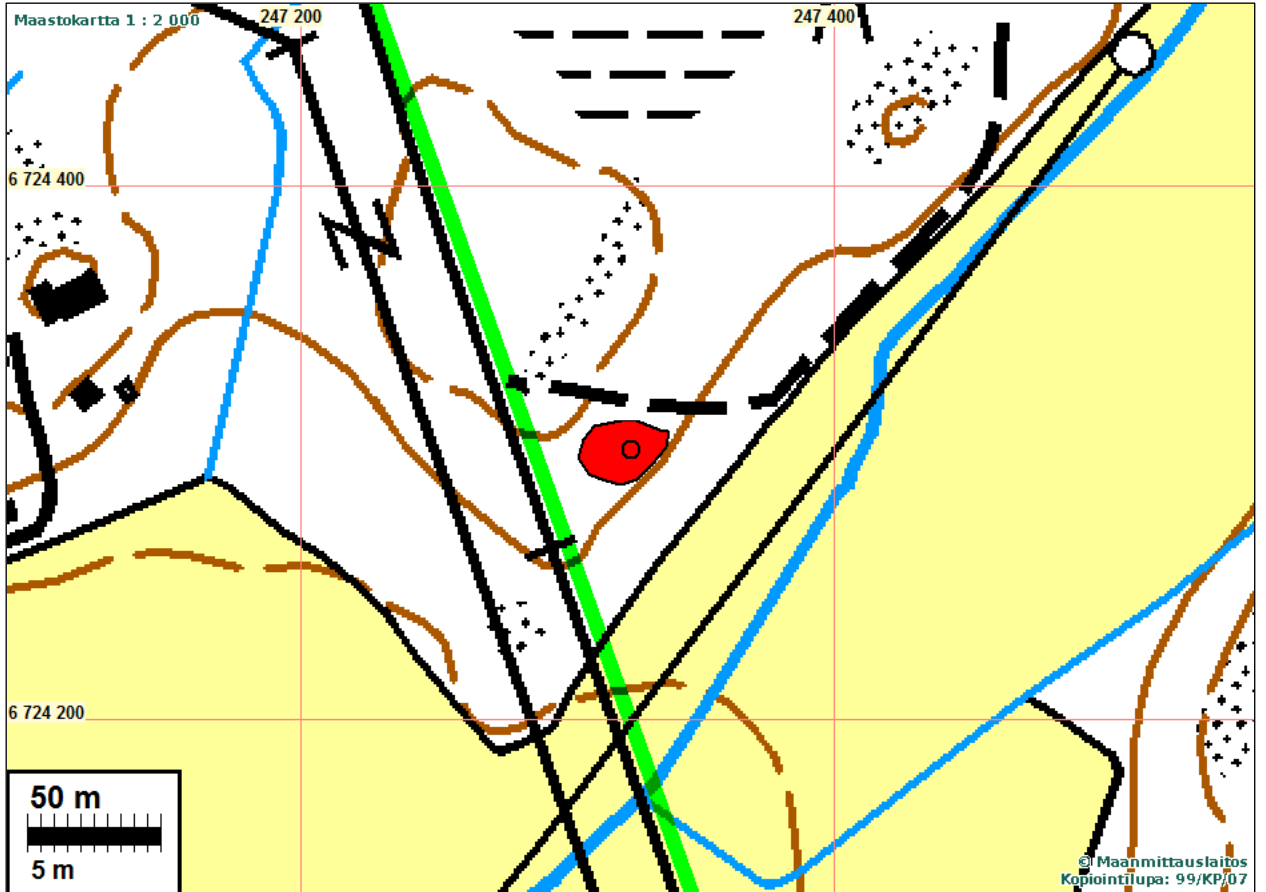
Sijainti: Turun Tuomiokirkosta 14,9 km pohjoiskoilliseen.

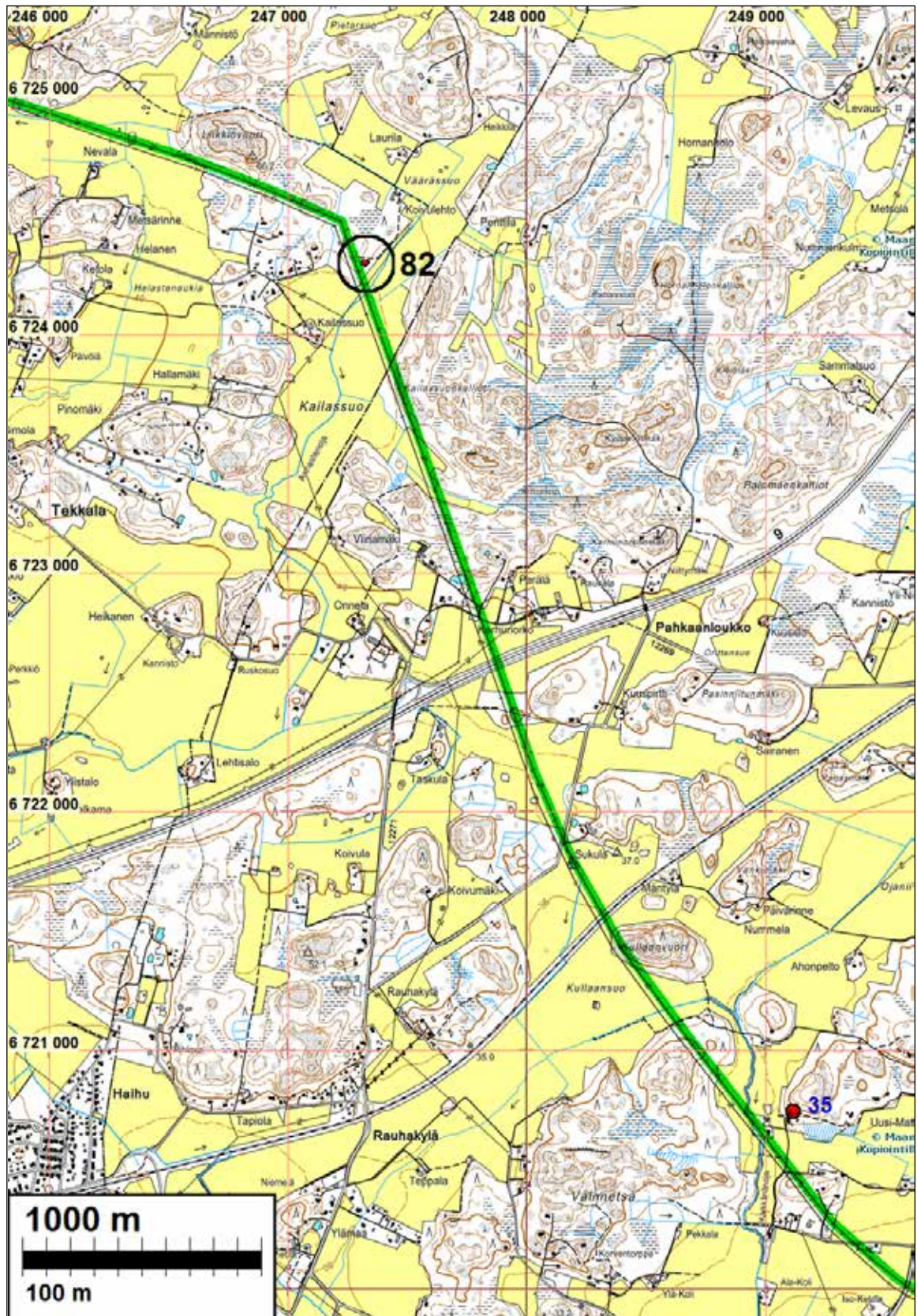
Huomiot: Bilund 2011:

Kohde löytyi suunnitellun voimajohtolinjan inventoinnissa 7.10.2011. Asuinpaikka sijaitsee Turun pohjoisosassa Paattisilla. Paikka on loivapiirteisen, metsäisen ja lakiosaltaan kallioisen mäen rinnettä sen eteläkärjessä. Mäen eteläpäätä ympäröivät tasaiset savipellot. Pellon laita on lähimmillään 30 m päässä kaakossa. Maaperä paikalla on vähäkivistä hiekkaa. Alueella on eri-ikäisiä pieniä hiekkakuoppia. Nykyinen voimajohtolinja sivuaa kohdetta lounaassa, ja suunniteltu voimajohtolinja kulkee sen yli. Paikalle tulee traktoritie noin 300 m päästä koillisesta, Koivulehtonimisestä talosta. Myös voimalinjan länsipuolella noin 200 m päässä on asutusta.

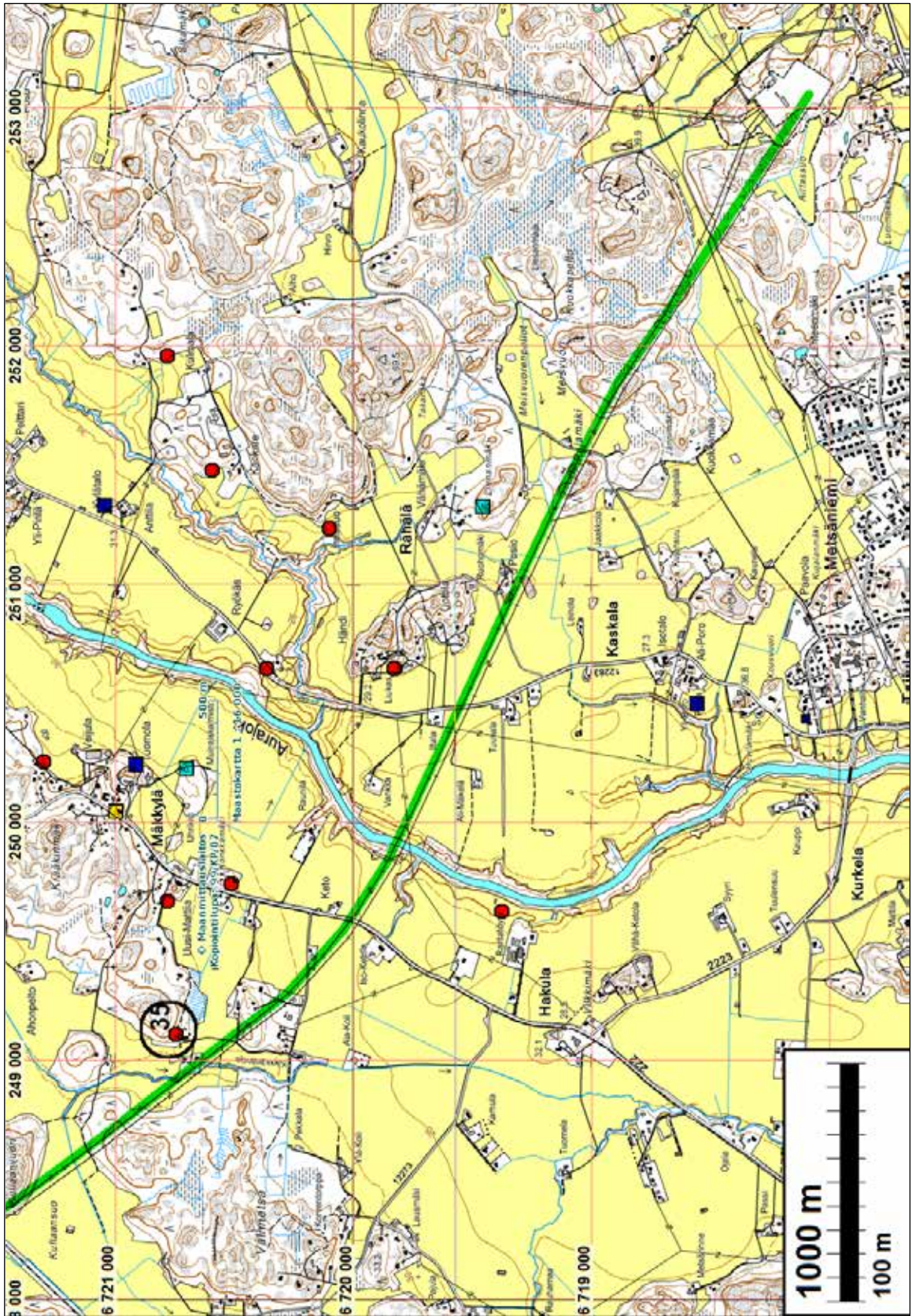
Inventointilöydöt kerättiin pienen hiekkakuopan itä- ja pohjoisreunoilta. Eniten löytöjä oli kuopan koilliskulmassa ja noin 5 m matkalla siitä länteen pohjoisreunalla. Vielä pari metriä lännempänä kuopan pohjoisreunasta valuvassa maassa oli noin metrin matkalla palaneita kiviä, hiiliä ja nokista maata. Kyseessä saattavat olla lieden jäännökset. Lännempänä kuopan reuna ja itse kuoppakin ovat jo melko umpeenkasvaneita. Maata on kaivettu ja siirretty osittain nykyisen voimalinjan allakin, mutta tilanteesta on vaikea saada tarkkaa kuvaa tiheään pensaikon ja muun kasvilisuuden vuoksi. Joka tapauksessa maalaji näyttää muuttuvan linjan alle tultaessa huomattavasti sopivaksi kiviseksi ja hienoaineiseksi moreeniksi. Hiekkakuopan itäreunalla koilliskulmasta etelään löytöjä oli vain noin 10 m matkalla, vaikka

tuoretta kuopan reunaa oli näkyvissä yli 20 m matkalla etelään. Kuopan eteläpäässä maalajikin oli jo muuttunut hiedaksi. Hiekkakuopan koilliskulmaa ympäröivää löytöaluetta rajoittaa idässä noin 10 m päässä oleva metsittyneen hiekkakuopan reuna ja pohjoisessa 15 m päässä eli heti traktoritien takana kallioidet. Luoteessa kallioidet ulottuvat osittain traktoritien eteläpuolellekin. Idässä olevan hiekkakuopan ja kallioiden välissä koillisessa ehjää maata riittää hieman kauemmas traktoritien suunnassa, mutta sielläkin tulee noin 20 m päässä vastaan traktoritien pohjoispuolella oleva vanha hiekkakuoppa. Ehjää asuinpaikkaa voi olla siis jäljellä muutamia satoja neliömetrejä hiekkakuopan koilliskulman ympärillä.

Osudella sijaitsee linjan lähellä yksi tässä inventoinnissa löydetty muinaisjäänös. Alueen kovan maan osuudet (kalliot, mäet, metsät) tarkastettiin sekä peltojen osalta vain ne kohdat missä havaittavissa selvä korkeusero tai törmä. Kohde 35 selostettu seuraavan kartan yhteydessä.

LIETO 35 KÄRKKÄNÄ

Mjtunnus: 423010021

Rauh.lk: 1

Ajoitus: kivikautinen

Laji: asuinpaikka

Koordin: N: 6720 743 E: 249 113 Z: 30

X: 6715 693 Y: 1578 345

P: 6723 565 I: 3249 182

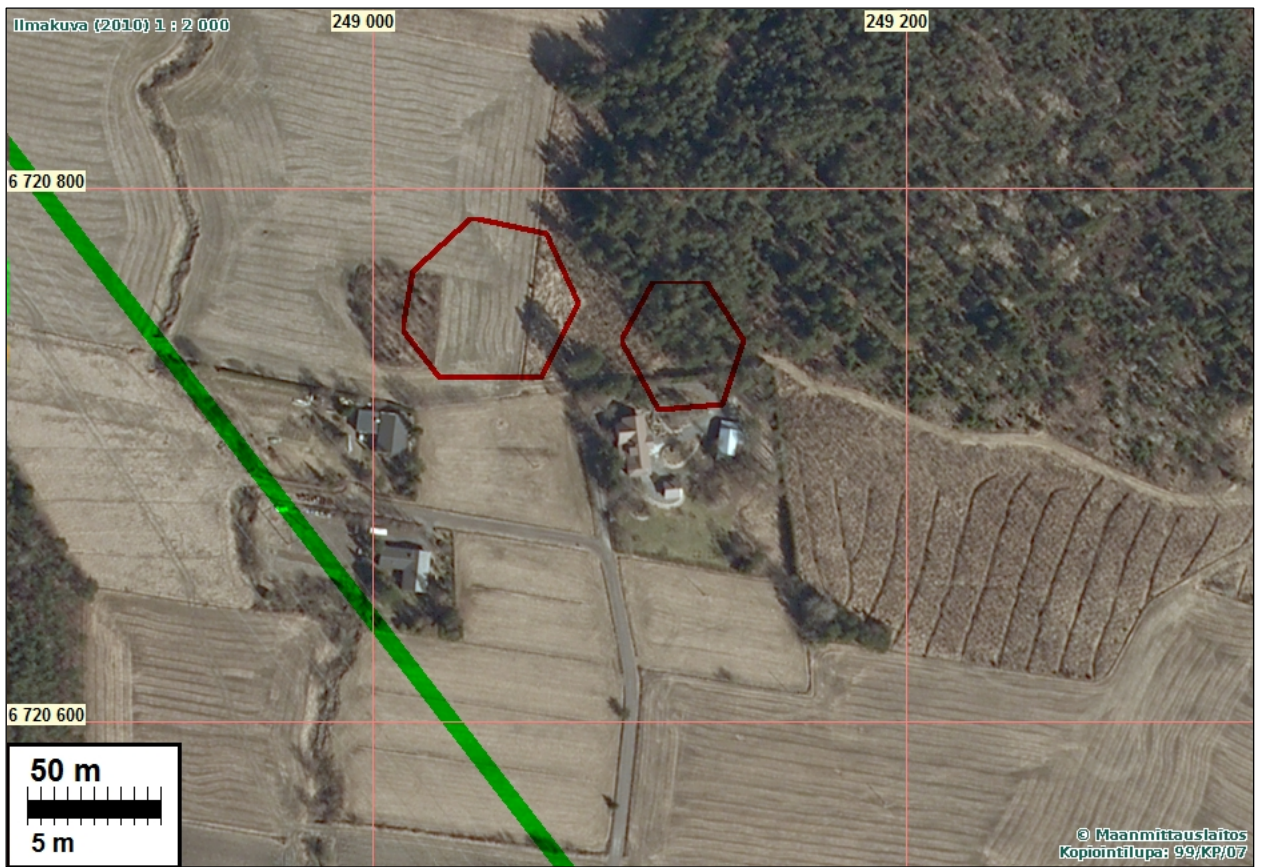
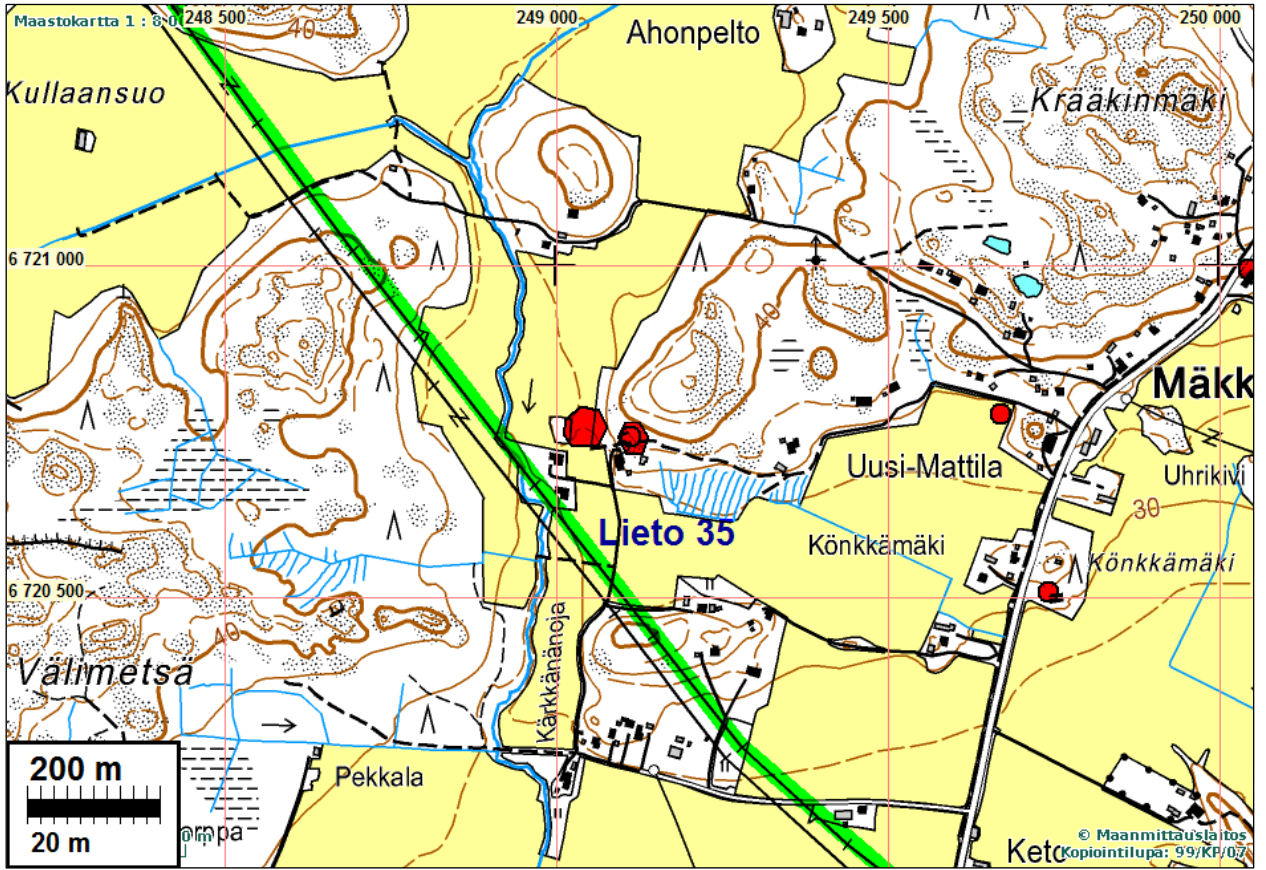
Tutkijat: Ville Luho 1963 kaivaus, 1990 irtolöytö, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Liedon kirkosta 4,2 km luoteeseen

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Kivikautisen asuinpaikan löytöalue on itään viettävää hiesurinnettä n. 35 m mpy, ja ulottuu Kärkkänästä Uusi Mattilan puolelle. Ennen tutkimuksia paikka oli käännetty puutarhaksi. Läheisen kallion pinnasta löytyi uhrikuoppia (merkitty peruskarttaan). Varsinais-Suomen seutukaavaliiton nro 647.

Bilund 2011: Inventoinnissa tarkastettiin aiemmin tunnettu löytöalue muinaisjäännösrekisterissä ilmoitetun koordinaattipisteen ympäristössä. Asuinpaikan säilynyt osa Kärkkänään idästä tulevan tilustien pohjoispuolella on ehjää metsämaastoa. Tilustien eteläpuolella omakotitalon tontilla on rakennettua piha-maata, ja siltä osin asuinpaikkajäännökset on tutkittu tai ne ovat tuhoutuneet jo 1960-luvulla. Talon pihalla on jäljellä kuppikallio,

Syksyllä 2011 kaikki pellot Kärkkänänojan ja voimalinjan molemmilla puolilla kasvoivat nurmea tai olivat muuten kasvillisuuden peitossa, joten havaintomahdollisuudet olivat huonot. Topografian perusteella ei kuitenkaan näytä todennäköiseltä, että Kärkkänän asuinpaikka jatkuisi aiemmin todettua kauemmas Kärkkänänojan suuntaan. Aiemmat löytöalueet sijaitsivat purolaakson pohjan tasaisen savikon yläpuolella rinteillä. Tämän perusteella kyseessä näyttää olevan tavallinen rantasidonnainen asuinpaikka. Kuppikallion osuminen kivikautiselle asuinpaikalle liepee pelkkä sattuma. Löytöalueiden ja Kärkkänänojan välialue on varsin loivasti laskevaa savikkoa, joka sopii huonosti rantasidonnaiselle asutukselle. Asuinpaikan kohdalla voimalinja kulkee lisäksi Kärkkänänojan toisella puolella. Myös etelämpänä, missä voimajohtolinja ylittää Kärkkänänojan, maasto on asuinpaikkoja ajatellen liian tasaista.

Rusko Isotalo löytöpaikka

s. [72](#), s. [75](#) ja s. [76](#) kartoissa on Vahdon vanhan kirkon (kohde 540) lähellä linjan toisella puolella pellolla merkitty löytöpaikka (pieni punainen piste):

RUSKO 518 ISOTALO

Mjtunnus: 906040003
Rauh.lk: 0 (ei ole suojelukohde)

Ajoitus: kivikautinen
Laji: löytö

Koordin: N: 6727 741 E: 242 662
X: 6722 073 Y: 1571 285
P: 6730 566 I: 3242 728

Tutkijat: Matti Huurre 1962 inventointi

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Matti Seppälä löysi vasarakirveen KM 191 Vahdon Seppälän kylästä "vidsandtägt i mon invid Myllyvuori". Myllyvuori-nimeä ei Seppälän kylässä nykyisin tunneta, mutta se tarkoittanee Valkiavuorta tai ainakin sen eteläosaa, jossa aikaisemmin on ollut useita tuuli myllyjä. Vuoren päällä olevaa pientä suota sanotaan vielä Myllysuoksi. Vuoren lounaispuolella, kylätien pohjoisreunassa on ai- van Isotalon ja Uudentalon rajalla, edellisestä n. 50 m lounaaseen pieni vanha hiekkakuoppa, joka on miltei umpeen kasvanut. Paikalla arvelivat, että kirves olisi löytynyt tämän kuopan kohdalta, mutta varmuutta ei tästä voi saada. Kysymykses- sä voi olla hautalöytö. Asuinpaikan merkkejä ei näkynyt.

Bilund 2011: Muinaisjäännösrekisterin kartassa vasarakirveen löytöpaikka on merkitty noin 100 m inventoidusta voimajohtolinjasta lounaaseen, maarekisterissä Kierikkalan kylään kuuluvalla tasaiselle savikkopellolle, joka ei ole lähelläkään mi- tään mäkeä ja josta ei ole voitu ottaa hiekkaa. Paikka ei sovi lainkaan yhteen kuva- ustekstissäkin olevan Matti Huurteen vuoden 1962 inventoinnin löytöpaikkaa kos- kevan selvityksen kanssa. Huurteen mukaan todennäköinen löytöpaikka on Seppä- län kylän Isotalon ja Uudentalon rajalla, Valkiavuoren eteläosassa. Huurre sanoo paikan olevan noin 50 m lounaaseen Isotalosta, mutta tarkoittaa todennäköisesti luoteeseen, koska lounaassa on ilmeisesti ollut myös vuonna 1962 peltoa eikä um- peenkasvanutta hiekkakuoppaa. Hiekanoton jälkiä on nykyisinkin nähtävissä Sep- päläntien koillislaidalla, Valkiavuoren rinteeseen juurella Isotalon ja Uusitalon välillä. Todennäköisen löytöpaikan koordinaatit ovat siis N 6727666 E 243245, eli 600 m itäkaakkoon rekisterissä olevista koordinaateista.

Löytöpaikka siis sijaitsee satoja metrejä voimajohtolinjasta kaakkoon. Voimajohto- linjalla ei alueella havaittu mitään muinaisjäännökseen viittaavaa.